

ויהי אחרי מות משה עבד יי ואמר יי אל יהושע בן נון משרת משה לאמר

לכבודו . חסו ומשרת משה לאמרי . צעה אשר כלרך
לאמרי הדבר הלכה . חכר שהוא משרת משה .
ותמורה של רבו משה הוא . וכך הי' חומר כך
מקובלני ומי רבי משה :

ויהי קיימו וקבלו רז"ל כיצע שנאמר ויהי' הוא
לשון לער . כי הפירות הוא רי סי' . וי'
הוא מורה על חקרן (עין הענין בזה) אזל
להצין קרוב לפאמו . ו' מורה על המעשה ירד
על המרשנה . והנה בקדימה המעשה למחשבה
אח ודאי חקרן גדול צעשות המעשה גלי קדימה
שכל המחשבה . ע"כ חיבה וי' מורה על חקרן .
ובאומר ויהי' . ר"ל וי' הי' מורה על חקרן
החכמה בדבר מה וצלי החצות ביהשה אשר נעשה
והנה כאן באמר ויהי' חקרן גדול פטירה יהשה
אדוכינו אשר לא קם כמוהו . והנה קיבלו רז"ל
אשר שלשה אלפים הלכות נשכחו בפטירתו .
והנה לא הרגישו הענין במחשבתם עד צא למעשה
שכתבקה הלכה ולא ידעו . לזה קאמר אחריי מופלג
שלא הרגישו הדבר צמוך לפטירה משה עד צא
הענין למעשה . וכן הוא הענין עפ"י החומר לבי'ל
בפירות המסורה . שיחושע ג"ב קיבל כל המורה
בשלימות רק שהולך למסירה צכה . והנה ישרא'ל
לא הרגישו ענין החשוח כח כיון שעכ"פ ידע כל
המורה כמו יהשה עד אשר נשתלשלה הקבלה
ומנו לזקנים רבים הרגישו למפרע שגם ציהושע
הי' חשוח כח . כיון שהקבלה שהיחה מומשה הי'
צכה איש יחיד לקבל משא"כ הקבלה מומו . לא
הי' צכה יחיד לקבל ע"כ שהי' זו חשוח כח
שמושה קיבלה צרטן . והוא קיבל צמקירה צכה .
חסו ויהי' וי' הי' חקרן אחריי מופלג שלא הרגישו
היכך בהחקרן עד אחר זמן צמופלג כאשר צא
הדבר לידי מעשה הרגישו צמחשבתם החקרן
החוקר מלא ע"כ קדמה הר שמורה על המעשה
להיוד המורה על מחשבה והצן ביהשה לאמרי
ר"ת שלשה אלפים הלכות ירזי (ר"ל רבו
שיאמר להם יהושע) ולאחר מיימת משה חזו
משה לאמרי . שרזי שיאמרם כמו משה .

וידי אחרי מות . די דמטיכי בקריחה נמוקר
צמקירה ויהי אחרי מות הצרחה . ויהי
אחרי מות משה עבד יי . ויהי אחרי מות יהושע
ויהי אחרי מות שאול . וסי' בלשון חרוב . אז"ל
(הוא הצרחה אז הראשון מחצות) רע"א (הוא
משה רועה כחמו) שמש"א (הוא יהושע המשמש
כמשה . או שמשא על שהעמיד השמות) מלכא
(הוא שאול המלך הראשון) ור"ל הא דכחצ הכחוצ
באלו הר' ויהי אחרי מות . ויהי' לשון לער .
ללער גדול הי' אחרי מותם שלא הכירו תמורתן
צבולס צמדותיהם . ועומס ממה המורה הטובה
המשורקמה שהיחה צס דהיינו הצרחה צגמילות
חקדים . כדאמנר צחמו ותצצ צפחה עינים
ודקרו רז"ל שיצנה צפחהו של הצרחה . פחה שכל
עינים מלפחה לראוחה שלא הכיח פחה פוחו
כמוחה להאכיל רעצים . משה צבוחה . לא קם
כניא עוד וכו' . יהושע צחורה . עין צכחצי הארז"ל
צל קומי השיס ריש חצות משה קיבל תורה
(היינו כל המורה) מסיני (צמלמו צלי שום מסייע
והי' יפה כמו שהי' לו כלי כזה לקבל מלמו צלי
שום קיטוי) ומקרה ליהושע (היינו שיחושע ג"ב
הי' יפה כמו לקבל כל המורה אך צא לו צקושי
והולך משה למקור לו צעל כרחו להעניקו מצרכה
יי' . אזל אעפ"כ אחרי המקירה הי' יודע כל
המורה אזל אח"כ) ומנו לזקנים (שלא הי' כח
צשום צן אדם יחיד לקבל כל המורה עם שרשי
ופרעי ותלמי) עייש וא"כ יהושע לא הכיח
דוגמתו צחורה . שאיל צלניעות כמשארז"ל ותחס
עליך ומיכל צה שאול חירה לדוד מה ככצד
היום מלך ישראל וכו' ואמרוז"ל שאמרה של ציה
אזל לא הי' כראים אלנעוטיהם מלצוטיהם . ושצ
לא מליכו דוגמתו צכחצי קודש וסי' ותצנה תורה
לביעות כצוחה חקדים .

[מה משארז"ל צירושלמי יהא דומה כאילו צעל
השמועה עומד לכבודו ומה חיות הרצ]

משרת משה . נמוקר צי דמטיכי דין . ומשרת
מסיס ומצחורו . כדאה לתורה צא כאשר הי' משרת
מסס צמחורו . אשר סס אז מוראו לכגד עיני .
ק גם עחה אשר נמוקרה לו הגדולה לא גצה לצו
והי' מסיס מוראו וטרחה לכגד עיניו . וכל עח
שאלר שמועהחא מומוי צבי מדרשא . הי' דומה
צעיניו כאילו צעל השמועה עומד לכבודו כמו
שאלמו צירושלמי כל האומר הלכה צסס חיה
חכס הי' דומה צעיניו כאילו צעל השמועה עומד

אחרי מופלג כמש"ל שלא הרגישו חקרן פטירה
כ"כ צמוק . עד אחר זמן צמופלג . ולהצין
הענין למה אחרי סמוך ואחר מופלג . עין מ"ש
הרד"ק לפי שיעמו . פכ"ס הוא חידד לשון רבים
כי צפכ"ס יש כמה עכ"כ"ס עינים חזכ"ס ומלח .
משא"כ אחוריים העורף הוא אחד ע"כ יאמר .
לפעמים אמר לשון יחיד ולפעמים יאמר אחרי
לשון רבים היותו אחורי הפכ"ס . ש"ס צו עכ"כ

רבים. ועפ"י הדברים האלה ידוקק ב"כ דברי רז"ל כיצד שנאמר אחר לשון יחיד היינו אחר יחידי מורה נסמך וכינו שנאמר אחריי מיעבד. כי אחריי לשון רבים היינו באיחור רב הנן היבין .

[ריח שלא לעסוק בשום דבר ציני וכו'] .

ועוד יחפרש אחרי מופלג שלא הרגישו בתיחה: חיפך כי לא ידע איש את קצורתו. וז"ל ידעו עד אשר התבוננו בהעדרו מהם וציוח ים לפרש בהקף ארבעה שכתב זהו ויהי אחרי מוח באזניהם כתיב ויהי אחרי מוח אזניהם ויצרך חלקים את יחחק וכו' אחריי מופלג להורות שלא צירך הש"י חיפך לילחק קומך לפעירת אזניהם רק אחרי כלום שנעם ימי אכלו. שנענע ימי אכל עדיין הנפש שנה ונחה אל הנ"ת. וכן נבאן אחרי מוח משה ויאמר י"י וכו'. אחרי מופלג אחר כלום שנעם ימי אכלו וכן ציושע ושאל. לא נחשקו בשום דבר ציני האכל. וסגון ושמחה ישיגו. וי"ל עוד אחריי מופלג דהנה למיד ריחה שם משה וכו' משה כי צדמע יקשה הא"ך כי דבר שא"ט אמת צהורה. אכל כהצ הארז"ל צלקה. דלחיה שרחה שנתלק הללם וענה שחיל הרטן ידק וימ"ה וכו' (ועיין בעשרה מאמרות. שחירן צה קישיות הרא"ש דהקשה דהא"ך אפשר לומר דמשה נח שנעם והרי כהצ צדוה יום י"ג ס"ה וגם לפי החשצן אינו כן ע"כ חירן דבאמת החזילה הגרחה והמחה הנסתלקות הללם צערנ שנה עיי"ש) וא"כ לפי חרי עימות הוא. הסתלקות הללם והגניזה ציוס ו'. ונניחה גופו העמוד ציוס שנה. לזה קאמר אחריי מופלג. היינו מופלג ורחוק מהתחלה הפעירה. כי היכי דלא כימא דהאמירה ה"י ליהושע צעד הגוף המאור של משה צעולם לזה מצינו. דצעד הגוף העמוד צעולם לא כתייחד הדבר ציחידה ליהושע משום כבודו של משה :

פית משה עבד י"י. כהצ הרדיק עי ששם כל כחו וכוחו וכו' ואף נחשקו צעכ"י העולם מהכין לעצרת האל י"ה הוא יקרא ענד י"י עכ"ל. ולי כראה דענד י"י. יקרא לוי שידע כל האורה כולה זאל מנגעה. והנה כל האורה כולה שומחי של הקציה. וכל השמות הלויין בשם הוי. ומה הוי חנומה (ועיין כ"ז צעיר אורה) אי"כ עי שידע כל האורה יקרא צחור ענד הוי ע"כ משה ויהושע שידעו כל האורה כק' בשם החור ענד הוי ואל חציכי מדכתיב למנלח לענד י"י לדוד ולפי דעת מר"ן הארז"ל לא נמלח צעולם עי שה"י יודע כל האורה רק משה ויהושע

כי צהיה צחיים הרדיק יקרא לו ענד י"י. קין ששם כל מנחתו וכו' כדברי הרדיק. אכל שנעם פעירה לא נמלח צכתני קודש כיני לשום לדיק צחור ענד י"י רק למטה ויהושע והוא עפ"י האומר כיון שהול"ח נפשו מן הכח אל הפועל כל ההורה כולה יקרא להם בשם העולם ענד י"י גם אחרי פעירה. והנן :

[ריח לקיים מלח צורא וגזרת צורא צמחה וצנוצ וצצ גם צמח הפקודה יכוין לקיים גזרת צורא צמחה וצנוצ וצצ. עיין צפרים] .

ועי"ל דמי ביחארתו רכתוב צחור עבד י"י צמיהתו הוא כאשר צמיהתו עשה עצרה היולר כל והוא ע"פ האומר צכפר עשרה מאמרות דהמחה הוא עשה חיקן הלוא כי כן לזה הש"י לדהי"ר ומעיד ע"י לא חאלכ ומנו (והוא לאו הכתק לעשה) כי ציוס אכלך יוחס (והעצור הלוא חלטיך לקיים העשה) מוח חמיה. וא"כ כיון שהוא מיע צעה פקודה כל הי"ר. לר"ך לכין אז לקיים מלוח צורא כי מלוח לריכוח כוונה וצפרט צמיע דאורייתא ולר"ך לקיים המלוח צעה גזרת היולר צמחה וצנוצ וצצ. כמשפט כל המלוח. אשר נאמר צהעושה חיות צעול ושלא צמחה נאמר צהן חחה אשר לא עצרה את י"י חלקך צמחה וצנוצ וצצ. וצנוצ כל (ר"ל ציה"י) לך צמלוח שמחה גדולה כי. כלינו ה"י לך כל חסוקתך והכחך צרוצ צלי מנרעת) וענדה את חויצך כי זה מדה כתיב ג' גדר הענר הנאמן. לא יכסוף לשום דבר כי אם רטן חלדון (כמצור צמונה הלצנות) וצולת זה לא יכונה צחור ענד. ע"כ אמר פחה אשר לא עצרה וכו' צמחה (אי"כ חיק ענד י"י צמלימות. ע"כ) וענדה וכו' מדה כתיב. אי"כ גם זחה המלוח. כיון שהוא מלוח לר"ך לקיימה צמחה צמחה וצפרט וצצ מיוצ כל. אי"כ חוח הרדיקיס שקיימו המלוח צמונה צמחיה הלוא. להם יחור צענת מוחם ענד י"י. מוח משה ענד י"י ע"כ משה ענד י"י וימח יהושע צ"כ ענד י"י. ר"ל שקיימו מלוח מיתה צנדר סיכונה להם ע"י מלוח זו ענד י"י. דהיינו שקיימו צמחה וצפרט וצצ כמשפט וגדר רענד הנאמן אשר לא יכסוף כ"א רלוט. וזהו ידוקק. חוערו י"ה למשה עלה אל הר העצרים וכו', ומת צהר וכו'. דסלי"ל והמח צהר וכו'. דלח ה"י צמחוע שהש"י חומר לו אשר שם ימות צנו רחו י"ה. משאי"כ חומר ומח דהוא לשון ליו דישמע שש"י מלוחו צליח ו לפי שימות כאלו ה"י הדבר צמחיה מינו. ולפי

כדע מהחורה לחיות סוד גון מזכר צוה"ק נ' כפופה דא מעורבתא, וסמיכא לה ו' דא יסוד צבין לאיתצרכא מינ'ן, פשוטה איתפשטותא דת"ח ע"כ. והנה ידוע מ"ש מן הארז"ל צ"ח כי דור דיעה לא היו יכולין לנטס לא"י כי היה צחינתם צחינה גבוה יותר ממדריגת א"י ומש"כ יהושע עם דור הנכנסים לא"י היו מנחמת ז"ג כשהם דבוקים ומתחצרים צביתל אחד חסו ואחס הדנקים צ"י חלקיכם (זו"ג) חיים כולכם היום. והנה לפי הזמר הכיל תיבת גון מנחת לזה היינו לזרין דבוקים. ע"כ י"ל שכחצו ציושע בן צחירק להורות שה"י מתצוק צחינת גו"ן הכיל היינו יחוד ומיבור גו"ן והמ"י והשם הטוב יכפר.

משורת עיין צאלשיך כחצ דלא יכונה איש לאיש כהאר עז"ד רק משרת רק להש"י הואר האדם לעז"ד עכ"ד עי"ש ועפ"ז ידוקק העבין צחורה שאמרה לא ימכרו ממכרת עז"ד כי לי בני ישראל עבדים והנה אכחזו עבדים להש"י וכלעויו לקבל אדנותו עלינו בק"ש צבקר ועברז ויש בק"ש רמיה תיבות צ"פ רמ"ה צ"ג תמ"ים חסו תמ"ים תהיה עם י"י אלהיך חס י"ל שרזו דוד הולך דרך תמ"ים (היינו ישראל שמקבל אדנותו ית' צחותיו מנין תמ"ים. ונק' עז"ד להש"י הוא ישרתני) חללי לא יקרא רק משרת' הבן עם העבין.

משורת משה לאמר להבין למה תיחורו ישרת' משה וגם להבין הלאמר שאינו לזולת כ"ל עפ"י הקדמה דהנה אלישע ביקש מחליהו ויהי נח פי שנים צרוך אלי. ויש לתמוה מה עלה על דעה אלישע לבקש מחליהו דבר שאין לו צעלמו. והכרחא דלתיבות חליהו הוא פנחס שה"י לו נשמת דבד ואציהו וביקש מונטו פי שנים היינו חותן הצ' פיות החלקים שהן צרוחו שיסיו חליו הם שמרוחו צחינת ג"א רת כרצ' אצ"הוא איב ביקש מינו דבר שיש לו. ומה שהשיב חליהו הקש"ה לשאלו כי מן הכומע הוא למקבל שה"י לגיורי כמדריגת הושפיע כי מן ההכרח הוא לעלו שיה"י קטן ויהעילה. והנה יש לתמוה כיון שמוקדם החליע חליהו מזה מן הכומע. והאיך אמר אח"כ אם תראה אחי לוקח מאחד יהי לך כן איב הוא צחוק האפשרי וגם יש להתצוק למה דוקח כשיראה אותו צעה תלקחו י"י לו כן. אך הוא כאשר תבין ומתצוק סוד מעי ולא מעי שהמקבל כאשר מקבל מהאור שלמותה מונטו אז הופך פכו לקבל ע"כ אינו יכול להשפיע לאור שלמותה מונטו צחתי פצ"פ כי הוא אז צחתי פצ"פ עם עילתו שלמעלה מונטו. וצעה הסחלקות האור המשפיע שזו הופך האור העליון פכו לעלות למעלה אז המתקבל

האומר יוכה שהש"י מלווהו שיכון לקיים העולה צטמחה וצטוב לצב. הבן הדברים. משה עזר י"י הגם שגם ליהושע תיאר הכחצו עזר י"י צטיעת פעירחו. זכרו גם צטס חציו יהושע צן טון לא כן עשה צמטה כי לא כמלא צכחצו משה צן עמרת וצפרט צטיעת פעירחו אשר כן הוא הדרך לקיים יחסו (וכיה צכחצות ופעירות אשר לצסוף ויכירין גם שט חציהם של הכותבי פעירות) וזה נדע מעלת משה האיש אשר עלה אל החלקים. עד שכגעע לא נתייחס לילד אשה. ע"כ לא תיחורו צטס חציו. וז"ש גם צכאן ויהי אחרי מות משה עזר י"י אחרי שכפער איש אשר לא כתייחס לילוד אשה רק לעזר י"י אז ויאמר י"י אל יהושע צן טון שלא ה"י לו היעלה הספלה הלזו. כי הוא נתייחס אל חציו ומש"כ חלו ה"י משה ח"י. צו חפץ הש"י יותר. וצזה ידוקק התחילו צפעירות משה וה"ל להתחיל צקיבור ויאמר י"י אל יצ"כ וכו' משה עזר וכו'.

ועפ"י האומר יוכה וירצה עוד התחילו צפעירות משה ולא צפטונו ככיל הוא רעין הכ"ל משה כולל שמה שלים מיה (צ"ג אד"ת) הוי' דלפין. ש' חלקים מילוי יודין. והנה צצצ"ג זה צצצ' מיה שהוא אד"ס נקי איש וצצחי' הש' נקי חלקים חסו איש החלקים (עיין בן צחאורי אור) חסו ויהי איש משה וכו' ויאמר י"י אל יצ"כ וכו'. דאלו ה"י משה קיים לא נתיחד הדבור צחידות ליהושע ועוד יתצאר לקמן חיה.

ויאמר אחירה צלסון רכה כי עירון ה"י לכחאס הגם שכתתיחד חליו הדבור ציני רצו. עם רצו ה"י ולא כצעה

יהושע ב"ן גון מה שכחצו צכ"מ בן צחירק. קבלתי צטס אדמיו הרצ החסיד הקדוש מהרע"ל מ"כ צקי לוצלין. עפ"י מתארזל שהי"ד שצצרה נחרעמה על שנלקחה מלדיקה. עד שצ"רפה הקציה ליהושע. והנה הי"ד שצצרי לא ה"י לה כיקוד וציהושע לריבין לנקדה צשהי כ"ל צצ"א וכלקח שהי כ"לרות הנקדה הסגול שמתח חיצה ב"ן. ונשאר חירק. כ"ז אמר אדמיו צטס אק"ס. ודפסחה. ולי הקבן כראש דיווע מ"ש שה"י למטה וכחה מהד"ך עליו ככחצו משרדו על עטס והוכרה לתיח מקוסר צכל"ה כי נלה ישראל לא יסקר. וה"ס חרי פלגי גופא כמדע. ע"כ נקרא ב"ן צחירק כיקוד נלה לקטרו צנלה לנלה על מלאכה י"י ליתן טוון לאומים החת רגליו והבן ועוד יתצאר להלן :

גו"ן הגם שלפי פשוטו צחמה עם חציו גון עכ"ז יש לומר שייחסו צטס חציו הגם שכבר

הוסף פניו להספיע לעלולים שלמטה ומוט כזן
 שאז האור העליון שקיבל מוטט הוא זהסחר פני
 מוטט אך צעה שכבר גער האור העליון סילוקו
 וככלל צמקודו טהם אז טנגט מעלחו מולד ועטס
 מואיר לעלול שחחזיו טהם אז יכול להיות העלול
 צמדריגה עילחו צעה טהי צכאן כיון טהוא טעה
 מוטטט גיכ מעילחו טהוא צמדריגה ורצו יחירה .
 [למוד רעה אדך יטהנג טהלמוד לקבל טטטעה
 מרצו גט אחר עטירתו]

וכאשר תצין כ"ז הנין טההלמוד אשר טיעט להרצ
 צחיים חיותו והגיב זון טרצ להחזיר טפקדון להיכלל
 צאור העליון טהם טהט טההלמוד יכול להיות טעה
 צמדריגה מוטטטט לטחרים . אך צדאי מעלחו
 קטטה מוטטטט טרצ . אך אט הוא עדיין מלייר
 לפכיו צכל עט לורה טרצ והטט טרצ הוא אז
 צמדריגה יוחר מוטטט צחיו כי גדולים לריקים וכי
 איכ טטטט מוקבל מוטט אז (טיט טטמלייר
 לורתו לפכיו כי כלל גדול הוא צכ"ו טהאדט
 מוטטט טט הוא חט הוא כלל כל טכיוטת איכ
 טטהלמוד מלייר לפכיו לורה רצו חוכר
 טמוטותיו מוקבל מוטט מוטטטו כפי טמדריגה)
 טהוא אז צמדריגה גדולה יוחר מוטט ויכוכ
 צטעה אז להטיג יוחר מוטטט טטיג מוטט
 צחיו ויכול לצוא לצעה זו למדריגה רצו מוטט
 מה טלא הי צאטטרי צחיו כי עיכ העלול קטן
 מהעילה תצין כ"ז מוקוד מטי ולא מטי . ח"ט
 אליטו הקטט לטאול (טעה טזה מן הטמוטות
 טיהי העלול טוה מוטט להעילה רק אחיכ) אט
 תראה חותי (ולוטי צעה אטר) לוקה מואדך
 (טככר לא חיהי אללך ואטתלק לרדגה עילחה אז
 יהי צאטטרי ליתן לך טטע רצ יוחר מוטט טאטטט
 ליתן לך טעה כי טטהגדל מעלח זמטטטטע יוגדל מעלח
 המוקבל צעדך חט טחמלל צעה הלקחו טלעק
 אליטט אזי אזי קיבל עליו ארנותו ומ רלו וטתול
 עילחו כדמיון אטז לזכו לא ולמוד מה קרה לצי
 טכציאטט טצירטו טלא קיבלו עליהט ארמה אליטו
 צאמרט טיוט יי לוקה חט ארדיך ולא ארזיכו
 טתיק לטחר טתקלקו טטטרו יציטט מצי כטוטה
 כמדע מוטטטוטי טט . וצוה תצין מה טאמר רי
 אטז צוטיק טווחה פרטוף ר"ט כד טטירח ליה
 טומטתח עיי"ט ותצין ומטעה מוטטל דרצ טטכיל
 וטדע טיעור הכחוצ ויהיי (ויי טיהי) אחריי מיה
 מטה (טהי צחאיר) עצידי יי (צחזר יודע כל
 חטורה ועטטי טפידוטיט טכחצתי לעיל) איז צטולט
 חקרון גדול מה כאטר נחטר העולט מואור כה .
 והן לפי דברי רז"ל ריי טיהי על טכחח הלכות
 ואין מי יורה רעה להטיג טהצדה) ויאמיר יי
 ח"ל יהוטטט צן טיין (טהי חליז דו מוקבל מוטט

כעטארזיל טהי לכגוד דמיון הלכנה מוקבלת מן
 חטורה חמר לו טטי"ח עלה טווגט טיטיג מדריגט
 יוחר גדולה מוטט טהטיג מוטטט צחיו וטול
 מטררה מטה לחמיר (טיאמר ויכנה לעלחו טהוא
 מטררה מטה וזו יקבל מוטט מדריגה יוחר גדולט
 להיות טנגה טעה מעלח מטה צטתתורו צמולד
 העליון) ידעתי יוד טטטיט טרצרי אלה לא יוטגו
 לפיט ריהטול ויהיו כרצרי טקטר חחחוט למוי טלא
 טימט טיח ולא טעט מוטן חיים אכל עיקר
 דצירטו להטוקרים על דלתי חחחמי וקרצח חלקי
 יחטלן עליונו חטיף מלתי וטהי צפיטט כרצט
 למחוק .

עוד עטי טטוטו לאטר עטי מוטארזיל טטטל
 יהוטט טג' אלפיט הלכות וואר לו טטי
 מטה עברי מה וטתירה על טמו נקראת חט יט
 לפרט טלחמר טלוטו למוד ליטראל זה חמירון
 טחי"ח לומר חוילי וטתורה טיט נקראת :-
 עוד כראה לפרט חוטטו עטררה מטי"ח וגט
 חלחמיר כמו טהי טעכין צאליטע טהטפירו
 צו צני טכציאטט לטלוח לנקט חט אליטו וטפירו צו
 ער צוט טהי מוטטיט מוטט מולקרב צוה צאמרט
 להיות טהוא כוטל טרדומו אינו רוטה זיימלחוטו .
 והטט חטטט חזה ציוחר יט לחטוט צטטירח וטטה
 וצטרע כי מי עלה טוטיט וירד כטוטו וגט לא
 ידע איט חט קצורתו ח"ט לו טטי מטררה
 מטי"ח לחמיר טיחמר להט ליטראל קודט דצרי
 וקודט טטילח חטררה טיוחר הי חפן צאט טי
 מטררה מטה וטי"ח וטטה צחיים רק טטחכרה חו
 טכחמר לו מטי טט"ח מטה עברי מה ועטה קוט
 לעצור חט חירדן וכי לעטן יאמיר צטתקלקות
 מטה וטטוט לקולו :

[עיי עטה זוכה לגדולה]

ויש לפרט עוד רטנה צכטוטה אלדר ומידר
 כחמר ויען יציכ מטררה מטה מוצחיו ויאמר
 וכי דקטה רתיבת ויאמר מיוחר דציען כגי וגט
 לעה טיחור צוטטרה וטי"ח . והגראה דהנה קצלו
 רז"ל טכחכטול מטה מה יהוטט מוכיכ וכי . חטו
 יט לפוט טחמר זה יהוטט רמיון טאול צעה
 טחמר לו טמולל למוי כל חמדה יטראל טטיג הלל
 צן יטיי אככי מוקטטי טצני יטראל וכי ק טטיג
 יהוטט הלל אככי מטררה מטה מוצחיו ר"ל
 טטטרים הקטרים והצמורים טנמטרתיו לגדל
 עטותוטוטו ח"ט אחיכ ויאמר (למטה) ארזי
 מטה וכי דטטכיי הי למקטר טעכין ענה יהוטט
 הלל אכי מטררה מטה מוצחיו . והטט טמולל חמר
 לטאול הלל אט קטן חטה צטייך ראט טצני
 יטראל חטה וימטתך וכי וליט מוטן לכחורח עטו

הכונה ראש שבטי ישראל . אם הכונה על המלכות
 היא אמר אחיב וימשחך וכי ויש לפרש דהיק
 שלא אם קטן אחיב צעירך בעצור זה ראש שבטי
 ישראל אחיב וימשחך וכי כי כל הצורה מן הגדולה
 וכי והנה כזה הוא גיב ליהושע להיות שהי קטן
 צעירכו לכמה חיצו רק בשם משרתו משה עבד
 זה זכה לגדולה . ח"ט ויאמר הי אל יציג משרת
 משה לאחרי רגלי בצביל האמירה שאמר שהוא
 משרת משה זכה שנתייחד אליו דבר יי להכניס
 את ישראל לארץ :

[עלם יעשה קצרות מדעתו בדבר המסתפק רק
 ימלך בגדול]

ויש לפרש עוד עפ"י האמור דאמר שמואל
 לשאול הלא אם קטן וכי ככיל ולמה לא
 שומע בקול וכי דקשה היך יקושרו הדברים
 וכי אם לא ייה קטן צעירכו או לא ייה ראש
 שבטי ישראל אותה הארבעה לעצור חיו את פי
 יי אך הוא עפ"י האמור דלרן השי למנות על
 ישראל מי שהוא קטן צעירכו כי מי שהוא קטן
 צעירכו עליו לא יקווד על קצרותו רק יקיים דבר
 יי ומע שיהי ומסתפק ישאל אם פי הכניח או
 בלחיה . והנה שאול עשה קצרות אם ארם הוא
 נהנה וכי ככודע ח"ט לו שמואל הלא בעצור
 שקטן אחיב צעירך זכיה להיות ראש שבטי ישראל
 כי לסיחך קטן צעירך השאל את פי גדול מנך
 בדבר המסתפק (משחיב צהיודך גדול צעירך)
 ואיכ למה לא שומע בקול יי וכי ועשיית קצרות
 מדעתך קצרה מורה על גדולה שאיך מלמדך לשאול
 וקצרותך אמת . והנה יאושע גיב קרא חיצו משרת
 משה ככיל וסקטין חיצו ועייב זכה למלוכה ח"ט
 לו השי לסקדמה שרלה לומר לו רק חוק וחמך
 מחד לקטור לעשות ככל התורה אשר טך וכי
 אל תקור מונט יעין וכי אמר לו להקדמה שיאמר
 כאשר אמר מוזז שהוא משרת משה וזכה לא יע
 יען ושמואל מתורה משה לפנות קצרות :

[דבר אחר לדור]

ויש לפרש עוד דהנה ארזיל שאמר משה ליהושע
 אחיב והזקרים שדור עמך והשיצו לו השייה
 דבר אחר לדור טול ומקל וכי כי כן לריך להיות
 עליהם מורא סמךך צבדי שיסמעו כמו שכלטוינו
 שום השיים עליך מלך שההא חימתו עליך והנה
 כחצנו שיחשעו אחר שהוא משרתו משה ומצריכו
 היינו מקטבי משרתיו ואמר לו השייה שלא יאמר
 שהוא מקטבי משרתיו עפ"י הנה הזקרים שצדי
 עשרתו יסיו גדולים מעט ולא ייה חימתו עליהם
 רק אמר לו השייה משרתו משה לאמר שיאמר

רק שהוא משרת משה לשלול מצריכו רק סבדי
 שצומסרתיו . וזכה שתנשא גדולתו על כל העם
 ולפי"ז יפרש כונת המקורה צי פעמים משרת
 משה לפי כל הכירושים הכל דמישך שייכו לסדרי .
 תרגום משמשוני דמשה למימר . הנה
 : " : " צתורה בנצואח אלדר ומידר
 פירש משומשניה וכן תירגם חונקלוס וכפי מה
 שפירשנו : " : " הכונה לעיל משרת משה
 לאמר שהכונה שהשי"ז יהו שיאמר שהוא משרת
 משה (עמ"ש לכל הפירושים) נראה שכן הוא גם
 כונת התרגום בכלן דצתורה הוא סודעת הענין
 שהי יהושע משרת משה פירש משומשניה
 משחיב ככאן דקמי על לאמר דלאחריו פירש
 משמוסרי וכי הכן הענין .

רשיי ויהי אחרי וכי ממוצר על קדר התורה
 המסיימת וכי זכה לפרש כפשוטו
 ואינו דויהי הנוספה בהתחלת הספר דיונה ואינו
 המיצור לאיזה דבר האכנח קודם :

בא"ד הנה ממוצר לה . הלשון הזה מיותר והנראה
 דכה לפרש למה לי צלמח לכחב ויהי
 צואיו הטופף ויהי ממוצר לתורה לזה אמר הייה
 ממוצרי ליה להתורה שקפר יהושע יכחצו חיכך
 אחר התורה בכחיצה תיךך צגלין . ולי נראה
 כפשוטו מה שחיצר הכחצו הספר הזה אל התורי
 להתורה שיש לקפר הזה שייכות אל התורה כמיש
 חז"ל דאלמלא זכינו לא היינו לריכך רק אל
 התורה ולקפר יהושע וגם שמים אלו משהויהושע
 ידעו כל התורה כמשיל בשם מרין סארזיל ע"ש :

בי משה עבדי מת ועתה קום עבר את
 הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל
 הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל .
 משה . מסרה גיש משה כמסר ריש פקוק משה
 עבדי מה (משה היי האשחן לעולם צמיתתו
 בלא סודע לעולם קנורתו) משה זכרי ישראל
 הכוס (משה היי הראשון לרבה גויס רגיס עמיס
 מצני ייראל) משה ויהנו צכחיו (משה היי
 הראשון לכהונה צמקיס הנועד ברשרת הככה
 מיכ אלו גיש רפה ריש פקוק יי) :

משה עבדי מת ועתה קום וכי . צהריצין
 ההקדמה צכקדיכ כשייה לומר משה עבדי מה
 למה הולרך לזה ומי לא ידע זה וגם מכו ועמה
 מורה צכא לשלול או הקודם או רימחר
 [מכה ודווו נח צאו נחי הגדול מעלכח] .
 כיל כפי מה צמוצור צעיה צער הכלגיס דור
 המדצרי (היו) ריכחי יפקצ ברוח צה מהאור דיקוד
 אצח שמחיד מוחן לככה זיל ואינו דצוק עס
 הזיל והמה היא מההרת אצח צהוך הזיל ניכ

והביט חמה ויה-חיה ודוע דע"י ההעללות שכתעללו ישראל צמדנר יכנחו לרשע חס הזרן וחמרו כשכחה אלסם לפכינו חירע מה שזרע וכתעכנו צמדנר ושס החיו. רגס שה"י משה קיים לא הועיל צהפילהו נדנר הזה ח"ש השי"ת משה עבדי מה והין מי ש עמוד צפרן כויהו. ע"כ ועתה חיכך בעה כשכול הייחמר קוס צזריות וכל ההחחר. כי צחס החחחר ויגיע עלגוה צדנר . הנה חיו יוכך עוד כתיבו צמדנר . וגם משה חין לעמוד צדנר

עבור א"ה הירדן הזיה ויש כהצוק אומרי הזיה וגם ריזוי הח"ה הנה יכונני לומר דהנה חכחו רוחים ש חיכע לא ענר חיכך חס הירדן רק שלח מרגנים מקודס ונמה לא שמד חס פ י"י ע"כ הכרחה דקודס מעצר הירדן ה"י לזס כהר קטן שנוכית יולא מהירדן כדרך הכהנות הגדולים הילל לפצמנים ממנו כהר קטן צכתיך ח"ש ח"ת רעפל לירדן הזיה דייקח הירדן הקטן צקמוך להס וגל הירדן הגיול וע"ז סמך לז יחכע וצנח לזו כשלוה מרגנים וגם לא ה"י חשש צזה צככהפק חיו חס ילליה רק עכין שליחותו ה"י להצוק צלזיס לר ומלכ ינד . וגם חדרצח שיחחוק ישראל צצישור צשויה עוצה . ולא יפיל לז ישראל עליהס חיכך בשליחותו כיון שיהיו רוחים ככנר החחוק נדירך קודס השילוח זס מה שריל לפי פשוטו והשס יזע :

[כשהשי' מצטיח לחדס צדנר לא יקש חחצולות חטויות]

ויש לפרש עד אומרו הזיה חס דכאשר ילערך חיש לצנר חס הכהר נל כל המקימות שווח כי יש מקוס מיליה אשר גלו חמים מי שחאשר לא יוכלו לענוד גס צחאי משוט ויש מקוס צלווח הכהר מי צרכים אשר יוכשרו למדיך כך רגל . וסנה חער לו השי' שלא יצקש מקוס נוה לענוד רק חצנוד צירדן חזה מקוס מיליה לנגוד כי שזולה מים לא יעספוד כי הירדן יקוב לאחור משני חלקי יעקב וריצוי ח"ה לפ"ז חפשר לומר שסכנענים עשו לשס סמוך לסירדן מלד חחר סמוך לירוח חסירוח והעשיכו לחוכס מי הירדן סמוך להפיר כדרך צכל ערים צלווח מעחד חירצ צנח להלחם וחחר לו השי"ת צריצוי ח"ה סגס חספירוח הספלים לירדן ג"כ יענוד :

ארתה וכל סעס הזיה חומרו חחיס. גס חומרו כל העס הזיה דייקח ועס צל לשלול. ועפושל. להיות עשה ודור דעה לא ה"י ענח"י חרן ישראל חצל יאסעע ודור צח' סחרן ה"י ענח"י ח"י צפורס עליון. ח"ש חחס וכל סעס הזיה עסח"כ עשה ודור העדנר :

ה"י נסה רועה שלרס וקרקלקו כונס צמדנר עס נכח רצב (להיות כנגד מעלרס מועלח ה"י צח"י נוק') משח"כ דור צח' הכרן צחניהס חנח"י חזיה דירין ולא ה"י להס ש"יכוח כ"כ עם וישה. והנה חחרה נוק' חצירי חחחור יס חוס חנח"י יכוד חחח חמחיר וצוקע לחון יע"י"ס וי"ס לו חוס יח"ש כחשר הקדים לו שחוח משרת עשה ולא יקשה לו מפני מה לא זכה מסע כככס חחר ח"ה יח"ש סח"ה לצענוד גדלה מדרגתו מודריגת ח"י. לזס חחר עשה עבדי מה וכנח. ועשה שכנר כנח חורו צל לשלול הקודס שלח ה"י צחפשרי מודול מודריגת משה. קוס ענוד כעה וידוקק ג"כ קר"ם כי ענוד חור משה צשולס לא ה"י לך הקמה חחס לכנר חורו :

[זכות גדול לר"ך לח"י ויחחר חחרס לצוח חללי פן יחעורר חיו חזס קערוד]

וירציה עוד צהעיר ג"כ ח"נה קר"ם : עפ"י מה סקפירו רז"ל צר זירח חחח צמילרל צנחו להחוס ח"י. ולא חחחין על ציחה חענרל וחמהו עליו חוריים והשיצ להס חרעל דמשיה וחחרן חלח מי י"ער דח"כח רז"ל פן צהחחין כרנע יחעורר חיו ח"ה קערוד וימכיעו מלר"חח חז יס לפרס ג"כ חחחרו יח"ש חכס חרלח עשה עבדי מה ועס חיהו עברי חחחן ציחי לא זכה לככס לח"י. ע"כ ח"י חח"רד. ועשה חיכך כרנע כשולל חחחחר קוס צזריות ענוד וס' כי פן צהמ"ך וח"טר יחעורר על"ך חיו ח"ה קערוד וי"רד כחקרה רנן :

[יס לדיח שיפעיל צדנר ויסנו צמעשה]

ואמשר לפרש עוד דסכה להיות גדלה חחר מודריגת משה צן ציה לפכיו יח' כחד"ח צכל ציחי חחחן חוס. וסנה צצניל כך ח"ה קודסתו גדולה עד שסהכהגה ח"ה צכל חוסעוה חחחיל כציכול השי"ת להחשורוח סכסיעה כעד"ח זיה צכקע חחרן וחחר משה קומה י"י וחיחה חצירה משה צלצד חספיק לחחערותח סיקוס י"י ויפול חרציו משח"כ יאסעע ח"לך לחחערותח דלחחח צמעסס סיקוס חוס קודס וע"כ יקוס י"י וכו'. וסנן סענין כי כן סחחלשח מדוח הלר"יקוס יס ספועלים צמעסה ויס ספועלים צדנוד לצד ח"ש סשי"ת עשה עבדי עח. וחילו ה"י קיים ציעיו לא ס"לך לחחערותח דלחחח צמעסס. משח"כ ועשה לשלול הקודס כח"ל. קיים חחס עחחילס וע"י סחשורוח עשי"כך עלחחח ח"הענר ענודל לפיחל גס ח"י חקוס יחער י"י :

[לא יחענכ ח"הס חלככס נח"י צחס חוס צחשקרי] וירציה עוד. דס: ידוע חכר לר קס כחקה חשר ענוד צפרן וחקר כשזו על ישראל

[כסבנר ככסל אדם באיזה דבר לדרך ציחור לעשות החצולות בלא ישל באותו דבר]

וידעה עוד אומרו ארצה וכל העם. לסודות שחור יצור לפניהם כמו שחומר לעשה הוא יצור לפני העם הזה ועיב אירע מה שאירע צפי כאשר לא הלך יאושע עיחם. וגם ירמס שחור יקדים לפניהם ללחם תמיד ראשון כדי שיהחזק לב ישראל ולפיו אומרו הזה. לסודות דעשה תלווה שחור יקדים לפניהם בכדי שיצמח לבם צדחתם גודל הצמחון של יאושע כי להיוחס העם הזה אשר כבר אירע להם מה שאירע צמדבר הצעלות מדרך צלצנס. עיב לריכיס להקיע צלצנס יחד הצמחון :

אל הארץ אשר אנכי לא אחר אנני. רק צין חנין החילוק צין אי לאנכי אנני הוא אודעה כמדבר צעדו. ואנכי הוא דבר קיים צפיע נסודות אנכי הוא זה ולא אחר כמו שדרשו באנכי עשו צכרך. אנכי הוא זה ועשו צכרך. והנה הורה הש"י גיב צזה למה מלחיה שחור צעלמו יצור ויקדים לפניהם כי הנה אח"כ איננה כשאר ארצות הכחונה תחת יד השמים וכח הש"י ושפעו ומלצב צהשר. ולזה ירדק לומר אנני רליל אי הוא הצנחתי ושפעי צהשר משי"כ אחיק. תחת יד הש"י צעלמו צלי החלצבות שליח ועללך וירק צהנאנה הלצו אנכי אי הוא זה דבר קיים צפיע צלי החלצבות. ולזה אחר הש"י הנה אנכי צעלמי צלי החלצבות שליח ועללך טוחן וכי. עיב אל ירע צעירך מה שאני מלך לעצור ולהקדים כי די לעצור וכי וגם צהצמחוח דלתתח איחער עוצדח לעילח .

[ירשה איי צזכות אומנס]

וידעה עוד צרמו. אנכי ירמו למטה ראסוכס אנכי יי אלקיך. הוא חמוכה חלקי עולם הפועל יצועות ויש. אנכי טוחן לסם לבני עיקר קדושה הארץ הוא עיי אומנס וצמחון ואחר זה צעעם על הק"ס קסטיי מליוה שחור יצור נפכהם בכדי שיהחזקו צהמוכה וצמחון כי עיקר זכות ירשה הארץ הוא עיי אומנס וצמחון שחור הפעלם כראשונה אנכי. איח הנוטה לבני אה הארץ :

[כפי כערון פענכה ישראל צתורה כן ירצה צרכה אי]

גוחין הליל אחין צעדין לא כהן. ואם לסודות שחיי כבר עומקה צדיהם מלצנותיסם

הנ"ל כחתי. אך הוא לדעתי עפ"י מה שספרו לנו ר"ל ר"ח צר אצח מקרי דרדקי דר"ל סוס. איפנר חנחח יומי ולא אהח. כי אחח איל אחיי איפנר חיל דלית אחח הכיח לי אצח. וצלרתי עעכה גי מלוח אשכולות אשכול לבנר יוס צי צלרתי גי מלוח אשכולות צי אשכולה לבנר. יוס גי צלרתי מוכה גי מלוח אשכולות גי אשכולות לבנר והפקרתי יחר עחלי איל אי לאו דאיפנר הוא עבדח עפי. ועירשי שחרי רלית שצכי חין עחמעו מן האשכולות חמו עונס הציעול. עכ"ל חק רוחה שנה הארץ הקדושה להיות עיי יי אלקים צה. והש"י טוחן אוחה צבל עח לפי מעשה החחחוכיס, אס מצדן צתורה הש"י טוחן אחר צרצו יחירה וכן צהיפך חיי. וצזה סודוה הש"י שחנס שחעסקו צעלחמה לעפיכ לא יחצבל מחיריז וצנודח כי הנה היח יחי טוחן אה אי צכל רנע ורנע לפי מעשה החחחוכיס וכשרו פעולתם צתורה. ולכך היכיוה היולך צירמו על ציכול תורה כמו שסיפרו ר"ל איח צעלחאוכו והיוס וכי :

להם לבני ישראל לבני ישראל צלחור סני מהו לה"ס. והנראה דהנה צמעשה העבל כשחמר הש"י הרק מונכי וכי. איור משה מה חעשה לצנועה האצות. אחר הש"י וחעשה אחר לבני גדול סנס אחח מנריהם איכ הנחיתה לבני ישראל יוכל להחקיים גם על אש פרימי מנכי ישראל שיתרצה לבני גדול. ועוד יוכל להחקיים גם צדור אחר כמקרה צני ישראל צמדבר. אשר חס הלבו למנוחה ונתקיים הצצמחה לצביהם. ולכל יחש"ש יחשע פן עיי איחח הפח וצון לא יצלע מעשהו גם הוא צדור חוה הצמחיו הש"י אנכי טוחן לה"ס דייקח. והנה לפי חיי מקפיק צאומרו לה"ס. למה אחר לבני ישראל. לצלול הערצ רצ הגם שיעצרו ויחצקו צמלחמה לא יחי להם חלק צנחלה. וצז ירדק אומרו צהעצרה סעי"ס לכלול הערצ רצ. וצנחלה אחר צני ישראל לצלול הערצ רצ. [ירשה איי צזכות הצעות] וידעה עוד צרמו אומרו צני ישראל. סנס ש"מר להם. לסודות ירשה איי צזכות תריג מלוח. אשר כיון להם סקף על הפעולה שסיו צידם מוכני דחייז ז' מלוח צי. ועילה ועיי וג"ה. ותריג סנוספיס כחמו לסם מחדש בני ישראל צני תריג. רשי ב' משה עבדי צת. וחילו סיי קיים צו סייתי חפן. זה פצוע דעני לחון למה לי לסקדים מעס ענדי וכי :

באיד ורצותיו דקסוה וכי. צכל מקום כחצו רשי ורצותיס דקסו וכאן סינה לומר

לדמותו וגם לר"ך לדעת דברי מדרך רש"י ז"ל רק להביא דרש הקרוב לפשוטו של מקרא. או אפילו אינו קרוב לפשוטו. אם הפסוק אינו מובן כלל לפי הפשט הציח הדרש וכאן הפסוק יפרש כפשטו, והדרש אינו קרוב לפשוטו. והגמרא דהנה קשה לפי הפשט למה אמר לו הש"ת שנמשך ה"ן חפץ יותר ע"כ הביא מדרש רבותינו דבזה ילמד הפשט והכונה רבותינו דרשוהו ר"ל בענין האומר דמש"ה אמר לו הש"י שנמשך ה"ן חפץ יותר ע"כ התורה רק על שמו כקדחת ואין שום מין אישי צבולם שח"י התורה כ"ן על שמו כמש"ה ע"כ אי"א שיאמר לו ה' אלפים הלכות דאי"כ ה"ן נקראת גם על שם יהושע. ומורה שגם הוא ראוי לנתינת התורה על ידו. והתורה רעידה שלא קם כמש"ה. שאין צחק מין האמשי שום צריי שח"י ראוי לנתינת התורה על ידו כמאז :

[הגם שכבר יש הנמחה מן השמים עכ"ז לריבין איחעזרותא דלחחא]

ג' כל טקום אשר תדרך קה רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה. כל טקום וגו' יש לדקדק בפקוק הזה. א' למה אמר לשון דריכת רגל ולא כפשטו אשר הוציאו או חכנצ"ו. ב' אמרו לכם נחמיו יורה שכבר נתן. ג' למה אמר כאשר דברתי אל משה. והגמרא לפרש לכל יפול לז' יהושע והיצע בשמעט מואמר הש"י ומרזע על הזריות והחמירות היופלב למלחמה שזה יורה שהמלחמה ח"י צדק כק נקחה בהסגת רענע דלליכ למה מן הדרך לז' יורה "ווחו כל סגרי צדק ויצוהו ישראל ויירשו את הארץ זלי מונע. אך הוא צבל מוקום לר"ך לחיחעזרותא דלחחא. והנה הראה ה'ס לא נכנע עד שקפנו ישראל לחוכי וכה הדג צכאן הס לריבין לצוא צקלס הנחנה ולי"י החלחמה וז"ש כ"נו אשר תדרך קה רגלכם. הנה אי"י חפץ מאלתכם רק דריכת הרגל וכאשר הדרכו צרגליכם אז למופע כבר נחמיו לכם כאשר דברתי אל וכה. כף הוון כחשר דברתי וכו' מאל דברתי אל משה ראה החלחתי ה"ה לפניך וכו' מאל כבר הוחזק צידכם כל אי"י והסם אינכם לריבין רק לריכת הרגל : וירצה עוד עפ"י משארז"ל כח מעשיו הגיד לעמו לחת להם וכו' שסם יאמרו וחס"ע לישראל ליקטום אחס שכנעסם חלרות ז' עמונין הס יאמרו כל סארץ של הקנ"ס הוא צראה ונהנס לאשר ישר צעיניו צרטט נחסס להם וצרג"טו כעלס מהס וכח"י לנו. והנה לכחורה אין מעס זה מקסיק כי האדם צעל צחירה ואין זה חירון מקסיק לשום לקטום שוולקטס לש אמר צדח"י כך גזר

היוצר שהחפץ אשר ה"ן צדק עד עתה יח"י מסידי שלי אך צדח"י הפירוש הוא שאח"ע יודע" עפ"י החורה שמונח צה שש"י הצניח לישראל חלרות ז' עמונים רק שקושיחם חס"י גם על הש"י הלא הוה צעלמו לכה והחיר על הגזל ואך היחס כזאת מוחיו יח"י ליתן להם חרלס צלספיות ח"י מהראוי שח"י הארץ פני" עד עת צה ישראל. ע"כ החירון הוא שאין זה לקטיות כ"ן שח"י צראה והוא ליה לחתה לחיה זמן לבוים אחריס וח"י"כ ל"ה ח"י ישראל שישוה וח"י"כ לפי"ז הא ח"יח חלרות ז' עמוס סזוא הי"ה צנעמה לישראל. חבל שאר חלרות שיכצשו שאין זה צבלל ההנעמה הדרח קושיח לדוכחח לקט"י אחס ע"כ אמר הש"י חדעו כל מקום אשר תדרך קה רגליכם צו לכם נחמיו מאל כי גם זה רלווי מנראשית שח"ס חרשו ח"ה כל העולם :

תדרך חקרו' כבר ידעת " מורה על החחשנה ו' על הונעשה ע"כ כחצ חקרו' לפי הש"ל שח"י אמר להם אי"י חפץ רק איחעירוחא דלחחא דריכת הרגל ולי"י החשועה מנצ"י שום מנעשה עלה ובצורה למלחמה ע"כ חקרו' הונעשה רש"י ג' כל טקום אשר תדרך קה רגליכם כיולא צו כאמר למשה ושכינו צקפרי חס ללמד וכו' חף חו"ל משהכצשו וכו'. יש להחצוק למה אמר והארץ שכיולא צו כאמר למשה. ור"ל דהנה לפי מה שלמד דקאי על חוץ לארץ מסיב למד דדוקח משיכצשו ח"ה חרץ ישראל מסיבן יאל להם דדוקח אשר הכיצע לז' דייק רש"י דגס למסה כאמר כלסון חס (וסגס דמסס אמר זה לישראל חסס מנעס אמר כ"ן צדק ססס וסכינס מדברת מוסך גחוס) וח"י"כ צלסון חסס אשר תדרך קה רגלכם גם מנעס ככלל. והנה לא נחקיים כי מנעס לא נכנס לארץ והנס חונת י"י לעולם ומוכח להחקיי. וחקיי"י ח"י"ס לעמיד צ"צ סיגח מנעס עס סדור דיעה ח"י יח"י אשר כינעס סארץ ע"כ ללמד דח"י קדוש חו"ל רק אשר כינעס סארץ חס סרנה צכאן כאשר דברתי אל מנעס דנעשה ודאי לא נחקיים רק אשר כינעס סארץ גם מנע סלחי מלך יח"י צאוסן כאשר דברתי אל מנעס חסו סרנה רש"י כיולא צ"צ כאמר למנעס סנן הענין : בא"י יח"י קדוש ויח"י סלכם כפל הענין דהנה צנע"ה כאמר להם יח"י וכאן כאמר להם נחמיו כאשר דברתי וכו' עיז"ל להם נחמיו ה"בונו סחוא צנח"ה להם וחינכם לקטום וננעס כאמר להם יח"י רל"ל סקנה ח"כות ח"י ססיך להם ח"ינו קדושת סארץ. והנה גם צכאן ס"יס כאשר דברתי אל מנעס ח"ינו ס"יס קדש צקדושת סארץ והנן הענין :

ואיכ לפיז יל מה בעלין מהמדבר היינו קיום
 מקום ארץ העמים ומייל ומש שממון והלבוש הזה
 סייט מקום בשמו לבנון בקמוך וכראה אחר הירדן
 קמוך לירחו משה מהחיל קדושה איי לתרומות
 ולמעשרות ולבשריץ ולזבולות ולכל דבר :

ועיד הכסר וכו' אחר ועיד אפסר להורות דער
 ועיד בכלל שגם הכהר בכלל קדושה
 (עמיש בחיבורי ריש גרבות אמתניהן עד סוף
 השלישונה הראשונה) אוייל כדלעיל שהנהר מלוקף
 לקריאת איי לערן השגרות השכינה הגם שאינו
 בקדושת הארץ :

הגור הגדול גהר פרת הנה הנת נהיר מיותר
 והליל הכהר הגדול פרת וחספרט
 עפ"י מאמר רז"ל. הגם שהיה הכהר הדי הקטן
 שצנברות קדושה גדול להזכרו מחובר לאיי הדבק
 לשחור וכו' ואיכ היל רק גדול זאיכות ודוממות
 נא נכמות וזוה ידוקק שגנה פעם זי לומר
 נהיר פרת להורות הפירוש הכהר הגדול. הגם
 שהוא כהר פרת ואיינו גדול נכמות עכ"ז הוא
 גדול זאיכותו לחשיבות איי :

[גם הקטן נגדול צבואו לאיי]

וירצה עוד להכס כל כהר אינו שום צכל
 העקומות יש מקום שהוא גדול ורחב
 ידים עמוק מי ימלאו ויש מקום מי קרקוליים .
 והנה אלו היי אומר הכהר הגדול פרת קדימ
 בהכונה שיעצרו הכהר צמקום הגדלות. וסייע
 לזה להיות זה הכהר קטן נכמות משאר הכהרות
 ע"כ שנה פעם זי לומר כהר פרת רז"ל מה שאני
 קוריהו גדיל קאי על כללות כל הכהר פרת גם
 צמקום הקטנות יכונה לגדול לחשיבות איי וילא
 לנו מה שגם הקטן נהגדל דעתו וצטכל צבואו
 לאיי. ח"ש חזיל הד עיניהו עדיף כהרי עין

כל ארץ החתים יש לראות משרי מה צכל שאר
 האימות לא מליטו לשיאמר ארץ הכנענים או
 האמריים וכדומה רק ארץ הכנעני והאמורי ונחתי
 אחר ארץ החתים וניל דהספרש הוא כשנכנה
 איזה ארץ על שם איזה יחיד נקי' אורו איין צפייע
 ע"ש אורו יחיד צהאר דסינו כנעני ע"ש כנען
 הרשון משאיכ כשמהאר איזה ארץ צהאר רבים
 כגון צבאן ארץ החתים. הפירוש הוא ארץ
 שסחחים דרין צהוכה חצל איין לחרן שם עלט
 חסי. והנה כשהי צה סחחים מכל השבט אומות
 שאחרים שלא זכו חחחים שקראו אחרן צבאלט על

סיך לעיל כל סקום וצונשנה תורה אחר משה
 כל המקום צהיא הדיעה. אפשר להיחס אר
 צימי משה אחר כיצט עבר הירדן וגם המקום
 שהוא לא נהקדם בקדושת הארץ עד אחר כיצט
 כל הארץ דגם ערי מקלט לא היו קולעי" כטוע
 לזה אחר משה כל המקום הדיעה אבר תדרכו
 זה אחר כיצט וחילוק צבוא צ"ג וצ"ר לציחס
 לכס יסי' אז יקנה הוי' ואיכות שלכס להיות
 קדוש ונחיתה כ"ל מרעה גם שם חריל. משאיכ
 צבאן הציקר הלינו הוא על כיצט איי. ואחייכ
 כשיכצטו חו"ל יסי' שלחס :

ד מהמדבר והלבנון הזה ועד הגור הגדול
 נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
 הגדול שבוא השמש יהיה גבולכם.
 מהמדבר לכאורה הגה הירדן מפסיק צן המדבר
 וארץ ישראל הליל מהירדן וכראה
 דריל דגם הירדן גופא יש צו קדושה איי לכל
 העניינים ואם היי אומר מהירדן היל עד ולא עד
 בכלל :

והלבנון הדיה לשלול לבנון אחר הייט ציהומק
 סתק לבנון שולצין עינותיה של ישראל
 ומה אינו מדבר צבאן שהוא צאמלע איי עיכ
 אחר הויה עזי נראה לציחס מקום ששמו
 לבנון ולפימיש צמוך סראה שגם הירדן ככלל
 בקדושה איי אייל לומר שהלבנון היי אחר הירדן
 קמוך לירחו דאיכ לא היי לריך ליינו כיון דכבר
 מהחיל בגבול מהירדן מוכ"ש הלבנון ואם היי
 הלבנון קמוך להמדבר קודם לירדן זה לא נראה
 דסיי משה ואהרן נגזר עליהי שלא יככו לארץ
 ואמר הסיי לא העצור את הירדן הזה. ולפי"ז
 גם קודם לירדן יחסצו עמי' והגראה דסיי צאמלע
 הירדן כעין אי צאמלע מתימות ואיכ היי הירדן
 מחולק ואינו לא הזכירו הייל דקדושת איי צירדן
 הוא רק צחלק הצי של הירדן אחר הלבנון משאיכ
 צחלק שקודם הלבנון זה מה שניל לפי השפע
 והשם יודע :

[אפשר להשראה השכינה על הנציחים גם צהויל
 על סמים כעצאר צהיר].
 ואפשר ייל דנחמה הירדן אינו עקדושת איי
 ואעפ"כ אחר מהמדבר ולא עהירדן
 דלענין זה מלוקף הירדן לאיי דכי סיכי דים
 השראה השכינה על הנציחים צהיי משאיכ צהויל
 ק אפשר שהפרט השכינה צירדן על הנציחים
 כדעלינו ציחוקאל הנציח שפרתם עליו השכינה
 צכסר כנר ואמר צהיר להיות עסיי צכסר אינו
 כעומתה ארץ סעמיס ומליס עין הארציל בהשיג
 כצגהו סכפלה על סמים הייט כהר כילוס .

היזר שחסרן אשר הי' צדק עד עתה יהי משיח שלי אך צדאי הפירוש הוא שאוהב יודעי עמי החורה שנואר זה שהשי' הצטיח לישראל ארטה ז' עומים רק שקושיהם מהי' גם על השי' הלא הוא בעלמו ליה והזמר על הגול ואך היתה כזאת מואתו ית' ליתן להם ארלם בלסמיות הי' מהראוי שהשי' הארץ פטי' עד עת נא ישראל . ע"כ החירון היא שאין זה לטעיות כיון שהשי' צראה והוא ליה לתתם לאיהו זמן לגויים אחרים ואח"כ ליה את ישראל שירשום וא"כ לפי"ז את היח ארלום ז' עומים שזוא היתה בהנעתה לישראל . אבל שאר ארלום שיכצשו באין זה בכלל ההנעתה הדרא קושיא לדוכתא לטעי' אחס ע"כ אחר השי' הדעו כל מקום אשר חדרוך קך רגליכס צו לכס נחתיו מואו כי גם זה רלוי' מוצראשיה שאחס חרשו את כל העולם :

תדרך חסר ו' כנר ידיעה " מורה על המושגות ו' על המועשה ע"כ נכתב חסר ו' לפי הש"ל שהשי' אחר להם איני חפן רק איתעירותא דלחחא דריכת הרבנ' וליי' התצועה מנלי' טוס מועשה עלה ובצורה למלחמה ע"כ חסר ו' המועשה רשי' ג' כל מקום אשר תדרך קך רגליכס כיואלא צו נאמר למתה ושמינו נספרי אס ללעד וכי אף חר'ל משהכצשו וכי . ית' להתצוק למת אחר והאריך שכיואלא צו נאמר למתה . וכל דתנה לפי מש' שלעד דקאי' על חוץ לארץ עמי'ק לעד דדוקא עשיכצשו את ארץ ישראל מסי'ק יאל להם דדוקא אחר סכינע' לזח דייק רשי' רגס למתה נאמר כלשון הזה (ואגס דעסס אחר זה לישראל סתס עתה אחר כיו צדצ' סתס ושכינה מוצרת עוסך גרמט) וא"כ בלשון הזה אשר חדרך קך רגלכס גם עתה ככלל . וסנה לא נחקייס כי מתה לא נכנס לארץ . והנה אמת יי' לעולם ומוכרח למתקיי' . ויחקיי' איים לעמיד צי' עינא עתה עם סדור ריעה חס יסי' אחר כינע' הארץ ע"כ נלמד דאיני קדוש חר'ל רק אחר כינע' הארץ חס שרעו צכאן כאשר דצרת' אל ומתס דעגסס ודאי לא נחקייס רק אחר כינע' הארץ גם עתה שארי עטך יסי' צלופן כאשר דצרת' אל ומתה חסו שרעו רשי' כיוצ"א צי' נאמר למתה סנן הענין : בא"ד יסי' קדוש ויסי' שלכס כפל הענין דתנה צומטיה נאמר לכס יסי' וכאן נאמר לכס נחתיו כאשר דצרת' וכי' עינ"ל לכס נחתיו הבוזת שאוא צומחנ' לכס ואיכס לקטיס וצומתה נאמר לכס יסי' רל"ל סיקנה איכות הרי' שייך לכס היינו קדושת הארץ . והנה גם צכאן סייס כאשר דצרת' אל ומתה היינו שסי' קדש צקדושת הארץ וסנן הענין :

דעוהו וגס לריך לרעה דתרי מדרך רשי' ז"ל רק להצ"ח דרש הקרוב לפשוטו של מקרא . או אפילו אינו קרוב לפשוטו . אס הפסוק אינו מוצן כלל לפי הפשט מציח הדרש וכאן הפסוק ישרש כפשטו , והדרש אינו קרוב לפשטו . והנראה דתנה קשה לפי הפשט למת אחר לו תשי"ת שצומתה הי' חפן יותר ע"כ מציח מדרש רצוהינו דצתה י"רק הפשט והכונה רצוהינו דרשוהו ר"ל הענין הנאמר דמש"ה הארי לו השי' שצומתה הי' חפן יותר ע"כ חמורה רק על שמו כקראת ואין טוס מין איני' צעולס שתי' חמורה נקי' על שמו כמשה ע"כ אי"א שיאמר לו הגי' אלפיס הלבות דאי"כ הצי' נקראת גם על סס יתושע . ומורה עגס הוא ראוי לנתיבת חמורה על ידו . והחמורה העידה שלא קס כמשה . שאין צחק מין הארשי' טוס צרי' שהסי' ראוי' לנתיבת חמורה על ידו כמנה :

[הגם שכנר ית' בהנעתה מן השמים עכ"ז לריכין איתעירותא דלחחא]

ג' כל טקום אשר תדרך קך רגלכס בו לכס נתתיו כאשר דברתי אל משה . כל טקום וגו' ית' לדקדק נפסוק הזה . א' למת אחר לשון דריכת רגל' ולא כפשטו אשר חצוואו או חכנע"ז . ב' אומרו לכס נחתיו יורה שכנר נתן . ג' למת אחר כאשר דצרת' אל עתה . וסנראתה לפרש לנלי' יפול לנ' יתושע והצ"ח שצומתס מואמר השי' מחרח על הזריחות והחירלי'ת הסיפולג למלחמה שזה יורה שהמלחמה תהי' צדרך נס נכתר בהכנסת רענע דאלי"כ למת מן הדרך לז"ירות יעווחו כל' הגוי' צדצ' ריבואו ישראל ויירשו את הארץ צלי' מונע . אך הוא צכל מקום לריך לאיתעירותא דלחחא . והנה הראה ה'ס לא נצקע עד שיקפלו ישראל לחוכו ובי' הדצ' צכאן ה'ס לריכין לנזח צקלס המנחה וליי' המלחמה וז"ש כיון אשר חדרך קך רגלכס . הנה איני חפן מואחס רק דריכת הרגל וכאשר חדרכו צרגליכס לז' מועי'ע כנר נחתיו לכס כאשר דצרת' אל ומתה כך הזמן כאשר דצרת' וכי' מואו דצרת' אל ומתה ראה החלומי' חס לפיכך וכי' מואו כנר הוחזק צידכס כל' אי' והחס איכס לריכין רק לרריכת הרגל : וירצה עוד עפי' מואחריל' כח מועשיו הגיי' לעמו לתחלהם וכי' שאס יאמרו אה"ע לישראל ליקטיס אחס שכצטחס ארלום ז' עומין חס יאמרו כל הארץ של הקצ"ה הוא צראה ונחנה לאשר ישר צעיניו צרטו נחנה להם וצרגלי'נו כעלה מחס ונחתי לנו . והנה לכאורה אין עעס זה מוספיק כי האדם צעל צחירה ואין זה חירון מוספיק לשום לקטיס שוילקטס לש אחר צדאי' כך גור

ואיך לפי יל מה במלכין מהמדבר היינו קיום
 מקום ארץ העמים ומיל ועם שמקום והלבנות הזה
 סייט מקום בשמו לבנות במקום ונראה אחר הירדן
 קמח לירחו ומש מהחיל קדושת איי לתרומות
 ולמעשרות ולבשרים וליצלות ולכל דבר :

ועיד הסגר וכו' אחר ועיד אפשר לסורות ועד
 ועיד בכלל שגם הסגר בכלל קדושה
 (עמש צמיורי רים גרבות אמתניהן עד סוף
 האשמוזה הראשונה) או יל כללעיל שהסגר מלודק
 לקרשת איי לעמן השרחת השכינה הגם שאינו
 כקדושת הארץ :

הגדר הגדול נהר פרת הכסת צמ כהיר מיוסר
 והליל הסגר הגדול פרת ויחפרש
 עפ"י מאמר רז"ל . הגם שהיה הסגר הד' הקטן
 שנעברות קראוהו גדול ליהוה מחובר לאיי הדק
 נשחור וכו' . ואיך הוא רק גדול באיכות ורוממות
 נח נכמות וזוה ידוקק ששנה פעם צ' לומר
 כהיר פריח לסורות הפירוש הסגר הגדול . הגם
 שהוא כהר פרת ואינינו גדול נכמות עכ"ז הוא
 גדול באיכותו לחשיבות איי :

[גם הקטן כגדול צנאו לאיי]

וירצה עוד דהגם כל כהר אינו טוה שכל
 המקומות ים מקום שהוא גדול ורחב
 ידים עמוק וי ימלאו וים מקום וי קרסוליים .
 והנה אלו היי אומר הכהר הגדול פרת קדיא
 בהכונה שימצו הכהר צמקים הגדולים . ויסייע
 לזה להיות זה הסגר קטן נכמות משאר הכהרות
 ע"כ שנה פעם צ' לומר כהר פרת רז"ל מה שאני
 קוריהו גדול קאי על כללות כל הכהר פרת גם
 צמקים הקטנות יבנה לגדול לחשיבות איי ויל
 לנו מה שגם הקטן כגדול צמח וצטכל צנאו
 לאיי . ח"ש חזיל הד מצייהו עדיף כהרי עין :

כל ארץ החתים ים לרואה מעמי מה נכלשאר
 באימות לא מלינו לשימאר ארץ הכנענים או
 האמוריים וכדומה רק ארץ הכנעני והאמורי וצמחי
 אחר ארץ החתים ויל דהפירש הוא כשמכנה
 איזה ארץ על שם איזה יחיד נקי אותו ארץ צפיע
 ע"ש אותו יחיד צמח דסיינו כנעני"ש כנען
 הרשון משאיכ כשמחאר איזה ארץ צמח רצים
 כגון צבאן ארץ הכהיים . הפירוש הוא ארץ
 שהחתים דרין צבוכה חזל ארץ על ארץ שם עלם
 חמי . והנה כשהי צמח החתים מכל הדבה אומות
 האחרים שלא זכו החתים שיקרא הארץ צמלם על

סיך לעיל כל מקום וצנאנה תורה אחר משה
 כל המקום צמח היריעה . אפשר להיחסם או
 צמי משה אחר כיצום ענר הירדן וגם המקום
 הסוף לא נחקרש נקדושת הארץ עד אחר כיצום
 כל הארץ דגם ערי מקלמו לא היו קולט"י כנודע
 לזה אחר משה כל המקום סידומה אבר תדרכו
 צה אחר כיצום וחילוק צנח צ"ג וציר לביסם
 לכס יסי' או יקנה היי ואיכות שלכם לסיות
 קדוש ונתינת כ"ל מרמו גם שם חריל . משאיכ
 צבאן הציורק הליוו הוא על כיצום איי . ואיכ
 כשיצנשו חריל יסי' שלחם :

ד' מהמדבר והלבנות הזה ועד הגדר הגדול
 נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים
 הגדול טבוא השמש יהיה גבולכם .
 מהמדבר לכאורה סנה הירדן מפסיק צין המדבר
 וארץ ישראל הליל מהירדן ונראה
 דריל דגם הירדן גופא ים צו קדושת איי לכל
 העניינים ואם היי אומר מהירדן הוא עד ולא עד
 בכלל .

והלבנות הייה לשלול לבנות אחר היינו צימחק
 ספק לבנות שולצין עונותי' של ישראל
 ומה אינו מדבר צבאן שהוא צמלע איי ע"כ
 אחר ה"ה שז"י כראה לביחסם מקום שמו
 לבנות ולפיו"ש צמחך שראה שגם הירדן ככלל
 נקדושת איי איא לומר שסלבנות היי אחר הירדן
 סמך לירחו דאיכ לא היי לדין ליינו כיון דכבר
 מהחיל סגול מהירדן מ"ש סלבנות ואם היי
 סלבנות סמך להמדבר קודם לירדן זה לא כראה
 דאיי משה ואהרן כנר עליהי שלא יכנו לארץ
 ואחר הסיי לא חצור את הירדן הוא . ולפיו"ש
 גם קודם לירדן יוחסצ מאיי והכראה דהיי צמלע
 הירדן כעין אי צמלע מיומות ואיכ היי הירדן
 מחולק ואינו לא הזכירו היא דקדושת איי צירדן
 הוא רק צחלק הצ' של הירדן אחר סלבנות משאיכ
 צחלק מקודם סלבנות זה מה שכל לפי הפשט
 והשם יודע :

[אפשר להשרחת השכינה על הכניחים גם צמחיל
 על הרים כמזכור צמח] .

ואפשר יל דצמח הירדן אינו נקדושת איי
 ואפשר אחר מהמדבר ולא מהירדן
 לעמן זה מלודק הירדן לאיי דכי סיכי דם
 השרחת השכינה על הכניחים צמח משאיכ צמחיל
 ק אפשר שהשרש השכינה צירדן על הכניחים
 כדעלינו ציחוקאל סכניא ששרתם עליו השכינה
 צמח כנר ואמר צמח לסיות שסי צמח אינו
 כעומתת ארץ סעמים ועלינו מן הארז"ל שהשיג
 כצמחו סכפלה על סוים סיינו כהר כילום .

נה קדושה לענין הדד צהוכה שלא י'חשנז וכלל
 הדרי' צחיל . הגס שלענין כמה דצרי' צעיק
 כיצט וחילוק דוקא עכ"ז קדושה יט צה גס צלא
 כיצט :
 [כיצט אי' חונה]

וירצה עוד יהייה גבול'כים צעל כרמך דהנה
 החחיל כל וקוס אשר חדרך כו' היינו
 חויל לכס נחחיו והוא רשות ואח"כ החחיל לליין
 החווי' אי' מהמדנר וכו' ווקייס יח"י גצולכס
 צעל כרמך חונה הוא פהכצבות ויה' גצולכס :
 [לעהד ירדו ויט עד יס]

ירלה עוד ועד ים הגדול הוא החחוס כעה
 צעעת כיצט הזה מצוח השמש יח' גצולכ
 רלי' עד הים הגדול מצוח השמש הוא קלה
 הארץ . זה יח' גצולכס לעמיד צידדו ויט' עד
 יס ומנהר עד חספי הארץ :

[כיצט חויל לא נחקדש רק אחר כיצט אי']

ואמשך לומר דמחאן ילא לרזיל . דכנישה חויל
 לא מנהי לענין קדושה רק אחר כיצט
 אי' . מדהר לומר יח' גצולכ'ס . רל ל כל וקוס
 אשר חדרך כף רגלכס צחיל' לכס נחחיו ואיחתי
 לכס נחחיו כאשר מהמדנר והלצטן וכו' יח' יס'
 גצולכס . אז גס חויל יחקדש ויה' נעפל לקדש
 בפהכצבות אס אחר ציט' הגצול הזה שלכס :

[דנר חלקינו יקוס לעולם]

וירצה עוד דהנה גלוי וידוע הי' לפניו יח'
 פיהמחו ויחיו רנה מהעמים ולא יכצוס
 דנר חלקינו יקוס לעולם . ע"כ קייס , יח' גצולכס
 לעמיד עכ"פ יהי' ארץ ציטי' אעפ"כ צרצות
 פעי'ס יתקייס ציטי' דוד ושלמה ומכטי'כ לעמיד
 לצח צי' :

די לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך
 כאשר דדיתי עם משה אדתי עמך לא
 ארפך ולא אעזבך :

לא יתיצב לא אחר לא יעמוד או לא יקוס
 כי זה חדרצח מורה דרך כצוד פועמדן
 צפני ארס חסונ כמד"ח מפני צינה תקוי'ס . וחילו
 פיי חוטר לא יקוי'ס איש לפניך פיי מורה שלא
 יעשו לך סידור . חנל יחיל'צ זהו דרך עזות
 וגזרס כמד"ח ודמן ואצירס ילאו כלצ'ס . וחל
 חציצרי מעסקו חחס כלצ'ס היום כלכס . פנחמה
 גס עם הכוחה כלצ'ס צנצורס להסגנר על יצח
 דעצירה חכיע :

שעס לחיות שהולך לצינו חנהס לקטח מואהס
 הערה המכפלה צשקלים גדולים קנעדין יהי' לסס
 פההן פה לומר לישראל מחין צהחס לזכות צחיל'טו
 צצניל הצפחה השי"ה לחנהס טרי חנהס
 צעלמו קנה מוחטו צמחיר ככף חלקת השדה
 וכודה על חחקתיה לזה לא נקי הארץ אריץ
 דהצטי על שעס פטיס מורה מוחק צידס רק
 נקי ארץ החחיי'ס רלי' צשהחסיס דרין צו לפי טעה
 רק כצמוטצורה צידס לכך קנה חנהס מיהס כי
 עדיין לא כצתיה זמן פטי'צרות ואח"כ החאר
 לצעלי' רל וצנצור זה פרט הכחונ ציחר צכאן
 ארץ החחיי' מכל הז' איחוס :

[אין הקציה מקפח שכר טוס צרי' ואפי' שכר
 טיחס]

או יאמר צהסיך כצקירחין ומכנין חזה ארץ ע"ט
 ה ח ד כטן ארץ הכנעני נקי הארץ ע"ט
 כנצין הראשון חצ'ס של הכנעני'ס משה"כ
 כשנחחירין חזה ארץ ע"ט הי'ס כגין צכאן ארץ
 החחיי'ס נקרחת הארץ גס על טס כציו טהס
 חחיי'ס ח"כ זכות ויהס הוא לרס וא"כ ייל צכאן
 שלא זה טוס חונה שקרח הארץ על טוס רק
 על טס חניהס ושה"כ החחיי'ס להיות כציצוד
 חח חנהס ואצרו לו נשיא חלקיס חחה צחיי'טו
 רלי' הגס שחחה יחיד עכ"י חחה לכשי' עלינו
 גצירה חלקי' שהצטייך צירושת הארץ ח"כ מחו'קיצלו
 עליהס גזירה הוקוס גכ השי' לא קיפח שכרס
 ונק' חלק חרלס צחיי' על טוס ולא ע"ט חניהס
 וצזה יוכי לנו מה שפרט הכחונ חרלס ציחר
 מחאן וכל החומוס דקד"ח דלחחיס חעמוד להס
 זכות שכצרו חח חנהס ולא יוכלו להס קחיל
 גס חרלס כחנה למורטה לישראל :

ועד הים הגדול . ועיד צכלל או להורות .
 שגס הי'ס להיחיו יסוד חוי'ס מחודף
 הוא לקדושה הארץ שראוי שחטרה השכינה צו או
 שגס הננסין טניס הס מכלל קדושה הארץ :
 טבוא השמש יהי' גבולכס מציח השמיט .
 להורות שרק צלר ונחוא השמיט הננסין
 טניס הס צקדושה הארץ משה"כ הננסין האחיי'
 ללד אחר ומטיה חר לומר יהדי' גבוליי'בם ויהצאר
 עוד יהי' גצולכס :

יהי' גבולכס הוא חויהר והנראה לפי טאמר
 כ"ו אשר חדיך וכו' וקא על חויל
 אחר כיצט אי' דוקא כיי'ט רטי' צעס רזיל ח"כ
 חויל הלוי צכיצט אי' חס חכצבוטה יהקדש משה"כ
 צחוך הגבולי' הללו חף חס עדיין לא יכצבוטה ט

אומר לך כאשר יייתי עם עמם אחי עמך. סוף
 שלא ארפך וכו'. אבל לא לענין שהיית ע"כ אר
 מחסיר חיצה כ"ן כי לא לגמרי בכל עניינים
 כמשה (ע"ן מ"ש לקיח דבדני הסהרנס ענין
 חסרון חיצה כ"ן ויועם לך) :

לא ארפך ולא אהבתיך. הנה לא ארפך לא
 אחים כהך לעולם שיהיו ח"ו הסוכלים חזקים
 עמך והנה ארע זמן סקגרת אחוה חשה כמשה
 אומר הטיי ולא אהבתיך לשם מקיגר. עשלה סטיי
 אח יייה סר צ"ג וצ"ר הפיל החומה כמנהל
 ציוחסן :

וירצה עוד יאמר הטיי הנה החקך צנחתי כעם
 יספיק לבד המלחמה המעוהדים לבדך
 בקרוב ואני מנטיחך ע"י שלא ארפך ולא אחיש
 כהך והעמוד בחקךך אבל ידע הוא יח' עמוד
 צנחה הימים יתכרו ע"לחמה יוחר גדולים אשר
 לא יספיק החוק אשר הוא כעה. סנטיחו סטיי
 שלא ינצחו ויסיף לו כח ורוב אונים וינצח
 עוד כל הילך דבדני המחיסג סטיי :

תרנבם. לא יענהד איכס קרמך. ותיורס חירגס
 סמחרגס סלז לא יענהד איכס קרמך
 כרחה ג"כ סוכחו ע"ד סכחנתי צפסוק רק קלה
 צאוסן אחר. כי סס כאלד צפסך. סייט לבד
 סכך. וכאן ככחצ לפסךך ופי קרמךך. סייט
 צנדר המטינוט סיחילצ סיס ארס קורס לך. רק
 כל ססות יסי נגדר אחרך וענטי'ל צפסוק :

כמא דרזוא מיערי צפעדי דעסיס כ"ן אסיי
 עמך. יס לסחצוק דנדריו דה"ל לפרס כמה
 דסויסי צפעדי דעסה ק אחיו וכו' ואס רלס
 לסלציס לסענין ולכטה צנדר ססס צחאר מאלד
 ס"ל לפרס צסיפח ג"כ ק יסח מיערי צפעדי .
 וכן יס לרקדק דצריסח מפרס בטיפדי וח"ט
 מפרס ע"ם משיה וקסיפח לא יער לטון סע"ד
 רק סייה חיצה עסיך כנשן סוקרל ועס נסססס
 וסנדלס דססה סמחרגס דקדק צכחצ דמחר
 סינה ק דסל"ל ק אסי עמך ע"כ כ"ל סעסרס
 קך דססה ידוע פרי עסה כפרי סמס (צחי סוי

דרגל דלחמה כעס ססגרת רסצ סעדין דרגל דעסס
 קיימה אללס וצקסס וכחסס לי איה אחוה כ"י"ש
 צוה"ק) ופרי יהושע כפרי לבנה (דרגל דלחי
 וכעו סהסיצו אח תקות חוט סטי סכנר צל
 סעווס כ"מ"ס צוה"ק) והנה ידוע סוי הוא סס
 סככחצ צלל מחומר. (רק צסיכלו היכל גינח א"י
 צנדר אומר כולו היינו צניח המוקרס) והוא צחל
 דמחשבה ואררי הוא סס סכק' צמאלד וצנדר .
 והנה צמסה ס"י סבל ע"הסכבת סוי סס המחשבה
 כחומר קומס י"י רשו"ו וכו'. סוזה י"י וכו'. והסס
 סכק' צמאלד ס"י מקייע לגימור סעצילס צע"י

לא יתוצב איש לפסך חוחר חטינות. ולא אומר
 חדים דסי ככלל גס חשה צכספי. ואגצ
 דרקדק סנחורה צפי עקצ כחיז לא יחילצ איה
 צפסךך צנייה וכאן לפסךך צלמ"ד. וסכרלס לפי
 סעומו דסס אומר וסחן מלכיהס צידך והלצדה אח
 סעסס וכ"ל לא יחילצ איה צפסךך עד סעמידך אוחס
 ססה דריצ צנלכיס סמסוניס אומר לא יחילצ סוס
 ססונ מוסוני סנלכיס. צפסךך. סייט לסהקומס
 צריגד סכך. כדך סללמסיס צסנצנרה פסיס
 נגד פסיס כי סס הוא סנחמה לכ"י סאפילו
 סעלכיס סמסוניס לא יסי' לסס תקומס וסנצנרות
 למלחמס נגד פסיסס. וכאן הוא סנעחתי יח'
 ליסועס הוא סנחמה יוחר גדולה. אומר יח' לא
 יחילצ איהס לפסךך. סייט אפילו צלל סללחמה
 רק צעךך סמחשנות לא יסמקצ סוס ססונ לפסךך
 צנדר סמטינוט סכל כך סגדל מורלו עד סכל
 סמסוניס סנחומה צענדס לפצו. יסו מוסניס
 צערי עלמס וצערי אחריס כאין וכאספ. כמו
 סיקרס צסח וסופט כיר קעסה צעמוד לפרי מלך
 גדול מוסנ לאין ואין לו סוס סטינוט לבדו .
 ולפי"ו מעילח ומכסיכ סעצל סמלחמה וסריגד.
 ח"ס לא יחילצ איה לפסךך. לא יסי' סוס ססונ
 צמלצ סמטינוט לפסךך :

וירצה עוד צחאר אייט לאפיקי אסיס. כי
 צלמה ארע לו מעסס סעעדיס לבדו אסיס
 ככספי וצדדס צערו חושה צרל. עד אסר צרוס
 צרי נד וצ"ר. על אורס סמון סנטיחו סטיי לא
 ארפךך ולא אהבתיך לטס מקסר. ע"ן כ"י צפי'
 היחסן עמלח צפי' סכרוטה :

וירצה עוד לא יחילצ אייט ססונ מצני יסרלל
 הוא סנחמה סלח ארע לו כמקרס רצו
 סוילמח סס העס למיס רילוט על עסה וכעסך
 מזה סענעכ צטינו כח המוריס. סנטיחו סטיי
 סלח יחילצ כוס איה מצני יסרלל לסחלוק עליו.

[כ"ז סחלמידו סל ארס קייס כחילו לא עח]

כל ימי חרך כ"ל לרצות הלילי או כ"ל לרצות
 ימי חזקיס אשר האריס יעיס אחיו .
 וכ"ז סחלמידו סיו חייס כחילו לא מוח וקנ'
 ספרי יע"י חיק. לאפיקי אחר פטייה סוקרס
 כמייקרו ציחוח סלחך :

כאשר הייתי עם משה אדרי עמך. ססה חקר
 חיצה כן. אך גלוי וידוע לפכיו יח' סע"י
 סכחעלל צמלחמה כע"ס סכחוב יעיס רציס עסה
 יוסעס מלחמה וכו'. ע"י נכרע עסרה סריס מיערי
 ח"י. ע"כ מחר חיצה כן. לא לגמרי כמשה. חס
 סקייס לא ארפךך ולא אהבתיך. ר"ל מה סלחי

מעלי ולך וכיולא צוה . והנה היא ששלות גדולה
 יחד מהראשון . והנה היא פן הראשון כק ענינים
 מעתה את חניו צוקווי, והאופן הנ' כק הקרה
 עוקרי את חניו עפיו והוא כשאר צמקומו .
 ועדיו יחפיש הפסיק, לא ארפך לא חקיר אהך
 מוא' שזא האופן הנ'. לא זו חק ולא חמנדך
 סינו טגס חני לא ח'ך יאהך רק חזי ענד
 רק שהחנים הירגס צהיפך כקד עכירי עדרינות
 שהקרה צכר להטנון והנן הצנן :

ו' חוק ואמץ כי אתה תנהיל את העם הזה
 את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם

[עיקר הגבורה היא ע"י החכמה חקני תיה כ"ז
 שתחקינן וכו']

חוק היינו שלא תישל יחזקך . כי יארע לים
 חק מעניו חבל צייאום והארטלית יחזק
 חניו החלב מונו לזה חזר חזן צחזקך ט"ט
 לך עתה ולא יחשני ירך ואמר חזיכ ואמץ
 גם אם ינא עליך מלחמה שטנענע סס חזיקס
 יוחר מנחך. אל תירא כי תינע ואמץ הוא סוקפת
 סכה ולידה כס חדש צכל פסס . עיכ ואמץ
 סוף פחה צאהחחחא שלא כעשפע. להודות

פתיחה -- הכח מחדש צכל פעס . וגם פחה סוף
 נקודת החכמה והנה תראה זה האדם סוף חלס
 היטרים עכ"ז מענצר על צעלי חיים החוקים
 גצורי כארי וסחל וילכרס צעלדה ע"י חכמה
 מה החנין שהחכמה היא עיקר הכח. וכל מה
 שיחוסק צלרס חכמה ציוחר החצצר עלה וגצורס
 למלחמה. והנה השכל יס צו כח סמוליד סבל מה
 שיסכיל צשכלו יחוסק צו עיד מוסכל יוחר גדול
 כמדע חקני תיה טכ"ז שחוקינן . ולפי' כחוסק
 גצורה יחירס חסו וצן שחוקים לצבורות. עיכ אחר
 ואמץ נקודת הפחה שיהא נקודת החכמה :

כי אתה תנהיל את העם הזה את הארץ .
 עפ"י האומר כ"י לנחניה טעס למה שלמעלס
 מה שאני אומר שתחזק ותוליד צכל פעס כח
 חדש והוא ע"י חוספת החכמה צכל פעס . לום
 חזר כי חמה תנהיל את הארץ. הוא חוקס סמוליד
 חכמה כי חן חכמה כחכמה ח"י כמדע וכיון
 שאחמה חוקינל להחיל את חרן החכמה סמולרת
 חכמה עיכ יס צך חכמה יחירה מולדה וחוסק
 גצורה צכל פעס :

[לא ליש אל ריכז ועודו שחנניה סקצים לא
 יחזר צו']

ועפ"י פשוטו י"ל עפ' האומר חזיק ואמץ
 צהצבגרות יחירס . חפילו צרלוחק מלחמה
 גדולה שאיני מענע חרס כמדך לעמוד כרס .
 אעפ"כ צחה צכל לנך לסחלמן כי סכני ענמיקך

צחי אועיר וענשה וציוטעטע ס"י חרן סגריה
 סולך לפניהם שיהו חדני והיא טס העזמר והיא
 ס"י העיקר כניסול צח"י חרן ישראל . והגם שקצלתו
 מהו"י כטרע עכ"ז הדגנח עליונה דמטה לא ס"י
 צהסגלות כ"כ אלל יהושע (כנדע צחי חספקליריח
 סמולרה וסחנים מולרה) עיכ לא כאמר צפקוק
 כין חסי . דהיה משועט עומס כדוגמה משה הפס
 סו"י צהסגלות . וחלרי סמקייע לגמור שהצולה
 צומטטה וצחמה לא כן סוף רק סכוכה צזה העכין
 יסיו דומס כמו צחשה ס"י הפעולה נגמרה מולריכ
 סמקייע כמו כן יס"י ציוטעטע פעולה ססס חלריכ
 חללו לא יקרה מוקייע צלצד רק עיקר הפעולה
 והנן מולר חס שפ"י סמחרגס ז"ל כירא דהירא
 עירמי (הוא טס סמולר חלרי) צקעדי' דמטיס
 (היינו מוקייע לגמור הפעולה) כן סהו עיקר (ריל
 חללו לא יקרה למולר ולקעדי צלצד רק לכלל
 כל הפעולה ע"י סקצלה סמולרה) עיכ לא כחכז
 כ"ן והנן מולר כי ח"ח לכיון צמחצז דצרים כפלחיס
 כאלה :

לא חצנקירך ולא חרחקיך. יס להחטוק דעל
 לא חרפך חרנג רשנקיך ולא עשה כן
 צשאר חקייורה צחירה טמות . וירך מונו יעק"צ
 סרף מונו עיי"ש וכן לקמן קפיעל יו"י אל חרף
 ירך מענדך חירגס אל חרס"ל וכן על לא
 חצנדך חירגס חרחקיך והוא דצר חינו צנוכל
 צסוס חקוס עי"ן צרהחיה. ע"כ יעזוב. פ"י
 חוקקוס ריוכנן יצניק, לא חכנצך. צי"ל .
 חצנקיך ירסו. ויעוצו כל אשר לו. וישצוק וכן
 צכל סמקומוה ומה נשחנה סמולרה חזחה . וכ"ל
 דסנה חרפך יס לו צ' פירושיס לשון רפיון שיהא
 חליטה מנשון י"ס דפיה. ולשון הקרה, מלשון
 סרף מונו טע כ הוא לשון סקר מונו . והנה
 צכחו ח"ח לפרש לשון חליטה וחשונה שאיכ הפ"י
 סוף שלא חלטיס חוסך מנילא ירוייק מה שלא
 יוסף לו חומן רק ישר צחוקהו צלי מנרעה
 ומה כח האדם לייחל לעמוד בגד צצעה גויס רביס
 ועלומיס אשר כניצה חרויס גצסס חס לא כי יד
 יי עשתה חלה . וג"כ ה"ך י"דק חזיכ ולא
 חצנדך דמשועט היפך הריוק סניל דכיון שחסי
 לא יעזבו מנילא יחזק צכחו יח"ש סנלחי צעל
 חכליה מנילא לרך לפרש כפ"י ססני שיהא לשון
 הקרה. לא חרפך לא חקיר חוסך מונו . וחלך
 יחפרס לפי"ז ח"כ לא חצנדך דהוא ג"כ הקרה
 ועיכ ספירוס הוא דסנה יס צ' מיני הקרה. חחם
 ססלרס סולך מחניו וסר מעליו ומכח חחניו
 צמקומו טומד לצדו עחמה סלל יסר צעירי
 לחיה עמו צטוחח. והעכין ס', כססמס"ד טומד
 צמקומו, ומקיר חח חניו עומס צאחר לו סר

רדך תצמוד לך לנחל נחשאיך וחמיץ מאד רליל להאמיני'א שהוא הולדה חרטה בכל פעם לרדך חומץ רב זהפלבגה ריל:

תחילה לרדך נקוד מרע וחמי'כ לעשות טוב

לשמר לעשות לשמור תחילה הוא הלי'ה קור מרע לעשויות הוא המרע ועשה מרע עי'כ לשמור חקר ו' המורה על המעשה כמרע ירד צמי' מחשבה ו' טעה ימי המעשה ולהיות לשמור הוא מניעה מהמעשה עי'כ חקר ו' לעשויות מלא ו' המעשה. והנה לא אמר לשמור ולעשויות כי שמירה נקוד מרע מציא לועשה טוב עי'כ הם כעבין אחד וכיה צבדי'תא דרפי'צי זמירות מציאה לידי זמרות. והנה זמירות הוא נקוד מרע זמרות נועשה טוב ועיין צפי' מקילות ישרים :

[תלעה מתי הנח לידי המורה]

וירצה עוד לשמור לעשות לא אמר ולעשות יורה גי'כ פירוש לשמור לשון קיוו סי'טו ללשון לעשות מתי הנח לידי המורה והקיימנה ותא' מלשון ואצו סגיר חלה היא ספוקה סככרת :

[כל מידי רמי' צמורה משה חף מילי דחקדי] בביל' המורה ריבי' בביל' סי'טו כללותי' ודקדוקי' וכל מילי דחקדי' סככללים דנרבי' המורה אשר צורך משה עבדי רליל סכל ככלל נליווי כי ליכא מירי' דלא רמי' צמורה ועשי'ה אמר משי'ה עבדי' כאלהר המצוק מטי'ל טלזה יקרא עבד יי' מי סיורע כל המורה כולה נלא גרעין: אל תסור ממנו וימין ושמאל לא רעע כיון שהסמי'ו לשמור ולעשות עשין ולאחין מסוסוב אל חקור מרע ימין וכי'. והנהלה סכוכה כדומה בעסק משפטי' המורה זין אי'ט לרעהו. כאשר יראה עני' מהחיי'צ דין. וסנה חמכה עליו המורה הדין עלה הגורם ססוף צמי' שמאל ויבקש להתחקר עמו לנעומו לימין סחקר צמור כי עני' הוא וכדומה לכפשו טכזה כמורה יעשה כיון שמר'ט לרחם על העני'. וזהפדך כאשר יראה עשיר זוכה דין ויולא זכאי' ססוף צמי' ימין סחקר יאמר סנה עשיר הוא ואי'ט מיי'נה נלדי'ס וכופין על ה'לדקה. סנה כמורה מעשה להנעומו לדין צמי' שמאל הגורם וכיולא בעני'רס סלה סרמיה סיר' צכל עני'יי' המורה לומר על דרבי' להטות מנקודת מרכה סלמה ורומם ססוף לטי'ס. סנה נלס סלמרה ללל להסיר ימין ושמאל סי'טו סידומה בעני'ו טככמה סוף סענה וסכוכה. להטות לחקר ימין עי'כ לומר לי'נחר מורכב סלמה

צמורתי חמה הנחיל לה וכי'. אי'כ זה יסי' לך להנמחה סל'ין מי יעמוד כנגדך טבעל כרחק מחקיי'ס הנמחה עד סמוריש כל סגוי'ס. והנה זה יסי' למנחה סל'ין מי יעמוד נגדו. כי בעל כרחק לא ימות עד שינחיל חבל עדיין יש לחוש פן ירנו סגוי'ס חלילה לה סוכאי' ישראל ויהושע יארד ימים וינח'ל לה צבי'ס. לזה אמר סככי' מנטי'חך. צמורתי הנחיל לה סעי'ס סזיה סה סלרן אשר כשנעתי ללחכם להם להם די'קח טככנעתי וסמרהי' להם ודור רביעי' יסוכו סה. ובעל כרחק אי' אפס'ר להרחיב הזמן לדור המיי'טי וכיון טי'ט לך ולעמד הנמחה טבעל כרחק הנחילו לה סלרן עי'כ ספילו סה יעמדו לנגדך עמי'ס כחיל אשר על טעה סיס' חוק וסומן ועירא לא יעלה על ראשך כי צודאי' כ'א יוכלי' לך וללא יוכלו לישראל וסדרנ'ה סהה ספי'לס כ'ון טי'ט לך ולישראל סעס' סזה הנמחה סגדולה סזיה ורנר חלקי'ט יקיס לנולס ול'א אי'ט אל ו'כנ' סזיה אמר ולא יעשה וסוכה סהנטי'ה הקני'ה לא יחזיר צו כנודע מדרבי' ירמי' אשר כשנעתי ללחכם לתת להם די'קח כי סמרהי' ודור רביעי' יסוכו סה:

רשי' חוק וסמי'ן דרדך חרן עפי' פסו'טו בעל כרחק גי'ט לכתי'צ חוק וסומן צמי'כ כ'א לעני'ן צפי'ע עי'כ פי' אחד לרדך חרן סוף סככה סמדי'נה זין אי'ט לרעהו ולי' צמורה ולי' למלממה וכ'א למד מעני'נו. דסנה נכאן אמר כי סהה הנחיל וסוף חלוקה סלרן זין אי'ט לרעהו על כרחק סלי' חוק וסומן לרדך חרן וידוקדק כי נכתי'נה טעם חוק וסומן דרדך חרן כי סהה הנחיל זין אי'ט לרעהו ולרדך לך סח'סל'יה דרדך חרן:

ו רק חוק וסמי'ן מאד לשמור לעשות בכל התורה אשר צורך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשביל בכל אשר תלך

רק חוק וסמי'ן מאד ריק הוא מיעוט וחמי'כ אמר מאד כשפלבגה והנהלה רכאן מי'די דרי'ה כמו ספי'ס לשמור לעשות וכמו ספירטי' והנה פירשו דמי'נה חר'יק סוף להסחוק וסל'ה יטרסל על מה טי'ט נכחו נכר וסומן סוף סח'סל'יה מעד'ס לסוליד צכל פעם יומר מכה סכנ'ל. והנה נכאן סמד'צר ועסח'סוקי'ה סכורה סנה מה טי'ט נכר נכחו סי'ינו מה סכנ'ענל'ה רוח סכוכה מועסה רצו חיל לחחוק כי'כ כי ריסו'נו כי'כ לנול'ני עד. ומה סמוליד דנר מוחך דבר ומהצוק צכל פעם ומוליד נככלו סכליות מר'סי'ס צמורה ומורה להם לרדך חומץ רב ונזס יספרט ריק חר'יק רליל להסחוק ססוף על עני' מה טי'ט נכחך די לך מיעוט סח'סוק כי רוסס

או לגזרה שמואל חלילה חלילה לעשות כזאת .
 ע"כ הגם שמונה בפטרה עכ"ז כשהדיין יודע
 להיכן הדין נוטה חסור לנטוע כי בפטרה ממה
 ימין ושמואל ממשפט החורה עיין ב'כ' זינה לעמים
 פ"י העסקו מזדיק רטו ומרשיע לדיק חועבה י"י
 גם שניהם שפ"י סם זאופן זה עיי"ש ויוכעס לך
 כיון שבחתי עד הלום חזרה ויריח לי . אשר
 כעה צעוה"ר רבו החולקים אחרי מדע לבס והולים
 חיע צחילמה גדולים בעלי הש"ס שאמרו מלה
 לנטוע ורחיחי שכמעט צעוה"ר מלה הארןכו'
 שכל איש היוזיק במוון רעהו ומקבא תחזילוח
 לזא עוון זדיקה ודיינה צאמור בלכזו הכה הדייכי
 העתחקדים לרעהם צודחי כחורחם יעשו לזא
 צצריה צין הפסרים ויעמידו קו הדין למחלה
 ולשליש ולרציע ולעמים רחוקים ולרעהו הוא ילא
 זזה ידי חוצתו כיון ששמע לנלח כפחלים הכמחרה
 וצעוה"ר רבו היועלי שקר זזה כי קליפת החמס
 מושלה צעוה"ר צעולם ועציה צלז כל אחד
 להלדיק רשע ולהרשיע לדיק צאמורם סלה גמרה
 ערובה הוא לא חרצה ירושלים חלה על שהעמידו
 דצריהם על דיה .

[תוכחה מוקר לפשרים ולצניד כילד יתחגגו]
 והנה פרס כזא להסיצ על דצרי הפחאים הללו
 אשר כדור חסנו להם כלי שיר חקדים לך מה
 ששומעתי מכבוד הרב החסיד הקדוש מוה' אלעזר
 ז"קיל ששמע מכבוד חזיו גאון ישראל וקדשו
 דודי זקני כבוד מוה' אליעזר ז"קיל מ"ש ר"ל
 צגו' צרחתי ילחיר צרחתי חזלן זו תורה הייט
 שהחכמי חזי יבולן לחבל הילחיר עיי' התור' כשרולין
 להעמיד שקריהם צאמור שהאמה אחס חיקב מציח
 הילחיר להם רחיות עדיה צחיה מלאמר רז"ל
 וכיולא ומקמא חח עיניהם ומלחוח אמתיות דצרי
 החורה ועיי' סם בחוקים מהשונה כיון שלרעהם
 כחורה עשו . והנה הגם שהמלאמר הזה דלח חרצה
 ירושלים וכו' קסור צענוחות החורה לא נעלם
 מעיין כל מחכיל . עכ"ז גם לפי פשוטו חין שום
 מצוח למלאמר חיה לפרשו כמצחילים הללו ש"ס
 שום לד עצירה חיו להחכהג צמחשפטי החורה .
 דסם צציע דף למ"ד הוצח המלאמר הזה חלל ר'
 ישמעאל צר"י דקילס לההוא גברח טעניה העלים
 שעליו צכדי לפסור חיע מויע דעווב העווב .
 והקטו צגו' דנלח"ה ח' פסור דה"י זקן וחינו
 לפי כבודו ומשכי לפרים מוה"ר הוא דענד והציח
 רח"י מצריחח דלמדה והדעה להם וכו' אשר
 יעשרון זה לפכים מוה"ר (עיין צמחשפ"ח שפ"י
 דנלמד מלאמר יעסון לפכים מוה"ר דח חין כח
 ציד הדיין לעסוח רק הצניד מלכנס העווב) .
 ועיי' הציח דלח חרצה ירושלים חלה על שהעמידו

דצריהם על דיה ולא רטו לעסוח לפרים מוה"ר
 כענין הזה דר"י צר' יוקי רק עמדו ומשפטו
 לכבודם . ובכיולא זזה מהרחוי גם לפי משפטי
 החורה שהאדם לא יחשוב עלמנו לחשוב כנד החורה
 ומה שפטרם החורה זקן וחינו לפ"כ הייט זחם
 זחה ההורחם לפרכו חם איש חסוב חקן עחוייז
 לעעון מחוייבים חכחו להודוח שאיש כיולא זו
 פסור חזל האיט הככנד בעלמז חינו מהרחוי
 להחשיב עלמז בקיום מלחמו יח' וכן צבאר עריכים
 צודחי מהרחוי על האדם בעלמז להחכהג לפכים
 מוה"ר וכמו שפ"י מהרש"ח עיי"ש . חה הורחח
 זאמורם לא חרצה ירושלים חלה שהעמידו דצריהם
 על דיה שאלו חיו ככנסן סם לפכים מוה"ר
 ח"י הש"י ככנס עומה ג"כ לפכים מוה"ר . והגם
 שהיו חייבים לפי הדין ח"י הש"י מוחר עמחם
 כפי מעשיהם שהם מוחרין . חזל צודחי שאין
 זזה דין רק שהיו חייבים להסיי וחם חיו מוחרין צין
 איש לרעהו ח"י הש"י מוחר עמחם וככנס להם
 לפכים מוה"ר ועיי' חרצה ירושלים צציל עוונותיהם
 וחון לוח המלאמר הזה הוא ענין עמוק חכ"מ צילוחו
 צרוחצ והחכשים אשר הקיחם הילר לעצור על
 החורה ומלחוח יריהם צעושק צוים חרצוח למו
 על עומר חזיל חלה . וקוצרים סיוולאים י"ח
 כאשר חציוו על לד שהכרה יחפטר עוון ומחמה
 חין צריה רחה כח צמושיע וכל הפוקקים דין
 משרש שגם חם פ"פרו הדייכים חם הצניד יודע
 שנהחייב יוחר חינו יולא י"ש עד שחיחיר לצניד
 כל חמויע וזחם חינו עחירי גול הוא צידו . ככה
 עד כה דצרו מהצניד סמחחייב כחולה בפטרה
 צכדי למלחוח צטט צחצח וגזל וענה כזא לצר
 עעוח הדייכים המעעים צעווחם להצניד ומשפטים
 זלח דעה ומשפטים להם למחם סלה מה יעט
 כאשר יעריכו לפכיהם מלאמר רז"ל כסם שסדיין
 מלחם שלח להצוח הדין כך הוא עלוח שלח להצוח
 הסברה דכחי צדק לרק הרדוף אחד לדין ואחד
 לפטר . אמור כח ידידי חיד ידע הדין שלח
 להצוח הפטר סלה כפטר סוג צשכל חכטי וחין
 השכליות סוים צכל חרם . אמור עעחה שאין
 מקום להעעק בפטרה רק צעקילת החורה דסיט
 סדצ ספסור אשר הצניד מצחייב עפי פחורם
 צלי קסק וצלי צצועה זה חן מקום לפטר והדיין
 המפטר זזה לנזן יחשצו רק הדבר שיפול צו קסק
 כגון שאינו ממון מנוור רק עפי רחיות וצצועות
 ישתדל הדיין צשכלו לוותר לינצר מלד זה ומלד זה
 וחלילה להחלהך צדיק עקלקלות אשר חרטים מקרוב
 זחו ומשפטים כמוצ צעניהם למחלה ולשליש
 ולרציע זחין טענה ומענה רק סכך התליחו
 צשכלס לרחם על חיה איש או צחיקן שהצניד

סלמה וספור סגולה לנפולין וכן נכל סאר עכרים
 ענאורס. וסעס סול כי ליל ספס סורס כיל
 גידו לפעמים יענה סלדס ספילו סקורס צרוהק
 כי לא כל סעיסס וסזמירס סרים מוסליכ מי
 ספילך סמיד צמכפסי סחורס לא יעמו לעד
 לעלס וז"ס ריל גיקס סלמס לרין נלס עדים
 ילחס ג"ק עפי" סרים עדים ובי' חס סנלס
 סחזסרס ויל סקור מוסו יעין וסוריל ספילו צהיגך
 צרוס ק ספך מספס סחורס. וסעס סול לעמן
 סזכיל צכל יסר סלך מוסליכ כססקור סכלך
 ופילו לס"ס סיכל סיו לססוס סלס נססכל צרוסיק
 כי כח סצריי קלר מססיג ספילו חס גדלס
 מעלסו. לך לא רלס מעלס סלמס וסעפיכ ג"ק
 מספולנס עפי" סרים עדים ובי' :

ושמאול מלל ו' . דהנס צכיו יעין מוריס על
 צח' סקוס מלד יליס נז חכס לימיו.
 וחי' סמיל מוריס על סרע. לז כסיל נסמלול.
 וכאן סור סלל יסס יעין וסמליל, ספילו לס"ס.
 עפי" סדריכס סכנסחי לעיל וסנס כחוס צכחי
 סלריל צכ"ס ססי' מסרלוי נלס צחינס חזס חוס
 מססס סככד וססרס סול מופני סעומלס. וסנס
 סלמוד וסס צהיך צמקוס סנלס חוס מססס
 סככד ציחור סול מסחס סקדוסס. וסנס צכאן
 רלס לרעו סלל יסס לסמלל גס צנח' מוז דקדוסס
 לא יעס מוסרכ סלמס עיכ צלס ו' מסס סככד
 ציחור :

חשכיל עין צחרינס וצריי סככיל סלליח .
 עניס צדריסס. ועפי" פירועיו ילדק
 סככיל כפסוסו. דהינו סנס חס סעסס ע"י וסיק
 לפעמים לא יסי' מייסכל חסס. לפי סנס וסזמן .
 מוסליכ סכנסח סחורס סמיד סול מוסכל חוס:
 חרנום. בריל דר. צלח. עפי" פסוסו פי' סלליח
 דלל ילדק סככיל כפסוסו . סעסעס עפי'
 סככל דסמלח סס חוקיס. ולין עעס למלח
 סנס סלכולן יס' עעס. עכ"ז יס' לו לקיעס
 צמקוס כסר כנסו כנס פעמים כי לא נכח
 לסכליח עעמיסן כיון סכיסו מליס ציה ע"כ פי'
 סככיל סלליח. כי סולליס יוססד לעוסה צככל
 וסכנסו עוסס. מוסליכ סלליח עלליח סכנס סמסן
 צ"ז ולא סססד לסכנס ועמיס צריי' :

בבל אחר סי' חסר סול סוספס על לסן ספוק
 וסרל' דסנס סככיל פעל ילל מוסכיל לסחריס .
 ח"כ לפי סכין פירוסו סלליח לסחריס. וחי' מוסוס
 חיס מן סלחריס עלליח. סרי חס מלכי סלמס
 כסנס כעפר לרע. ע"כ פי' ססול מוקרל קלר
 וסכנס על סמקיס סלליח חס סמקוסס .
 רליל צוס סיסי' לו סללחס ילליח ג"כ חס סמקוסס
 סיפנס מסס חס סעפי' . ע"כ סללחס סללחס

סחוסע לא מלל חן צריכיס ומללו צו חיס סמן
 דצר סלל סככיס וסעריצ לניסור וסכנסע סול
 מוסריס לרעז לחמו וכילל צמסס כיוצח סללו
 סלליס לרע יסורין להסעסק צוס לפסריס סללו
 יסנסה סנס מוספריס לגולכיס . כללו סל דצר
 חין מוקוס לפסר רק עפי' יסרוח סחורס חס
 סול סכין מוסור צכאן ח"ל ספיר מוסיו יעין
 וסמליל לעיין סככיל צכל חסר סלך כסלל סנס
 מעספסי סחורס יעין וסמלל חז סככיל צכל חסר
 סלך וגס צפסר דצר מוסליכ צולח זס וסנן
 סלרכחי צכל זס מסחס סרלחי פלח סודר
 מסנע"ד וסרייס וסזעליס . חסר צוסי"ד כולס
 כלחד ידס סכין עס סמוסק צמון סניו וסוסין
 חס סחוסע סרולס להסנסג כחורס מוסין חוסו
 לאכר ומעמיס חס כצרוח דצרי סול וכזו וסמיס
 מוכרי סחורס וסוסניס לעלמס עפי' רעלחס
 סלילו חס סכנסע וצקורס חל סנח כפסי וצקלס
 חל סחד כצרי וכל מי ס"ס צו יס' יחיק מוססח
 ציסס רק כחורס יעסס סן עפי' דיס מעס. וסן
 צפסר עפי' יסרוח סחורי וסלס סי' כחי לססלך
 צנזלוה חז סיסי' סור צדור סנס לגדור גוד
 לצכל ספסרוח גנס צמלח סול כי ססרס סנסנס
 חיס מלח רק גל וסנס. ועיין צוסי"ד ככסי
 סנעלי צמיס מסמוסמיס וספן פרוס מליס חלס
 ולין סרוחיס מלי' וסמלכוה צלס וססנסר ציטרלל
 וכיו גורמס סקליפיה סל חוס סמלי' צוסי"ד .
 ידעחי סדנר צמוז צדור כעוס צלסריס מוסכיל
 ע"ד יסוס חל י' ורמסו :

[סלל לרין עפי' כנלס וססיק רק עפי' יסרוח
 סחורס]

ורצו. עור צלומרו אל חבור מענו יעין וסמליל
 לעיין סככיל ובי' . לסין סדקרוק סריל
 כיון סרסו לסמור ולעסוס מוס זס חל סקור ובי'
 וגס סורמו לעמן סככיל ובי' ח"כ זס יקרו עורד
 ע"ס לקכל פוס. וסנס חרעס סיחסי צפרו חוד
 חסר מוססניס כנס חכמיס חל ססורס חסר
 כיסנס לנו למורסס לא ססנסס ספילו ע"י צולח
 ורוסיק . דסנס עפי' מוספסי סחורס כסיעמן
 רלונן כך וסעמן כך מוסר צחורס סיסי' ספסק
 צריסס כך וכך : וסנס ילרע לפעמים חיס מוסכיל
 צרוסיק יצין וסכיל צחו קדנן ססלמס סול עס
 סמורי' עפי' מוספסי סחורס סלליס לו לרין
 עפי' רוסיק כי ססורס סול דצר סנס לכל כפס
 לסדיוע ולנלח ולקורס צרוסיק חלס יסור סלור
 סנס מוספיכ חר קורס צרוסיק סלי' כן חק
 חסס סור לו דרכי' דרכי' סנס כחי' וסודחי'
 סחורס סנסס חס סלס צלחריס ורצו סדנר ליד

לחארים ניקרי. ע"כ פ"י כפשוטו תצליח ולא תצליח ולפי זה אז סוף דמחקר סיבה נקומס' : נפסקין י"א לטווח דגם מקומות החקרים עדיין דלרין לבי סביב גס. וסיף נמקטלת צעה סיוח סגרים עלי' ותמרתנה צרנות ישראל. ועדיין סיו סתקומות סקרים קלא סיו צעיליות, וסוף ילימים נכללסחו ולרעה אז נחקר הינה פקום נמכתה לטווח סללחה סתקומות סחקרים :

ואגב ילא לנו עוד סעס דענה למס עינס למן סללחה ללשון ססכנה. לתווח דסללחה ח"י סוף סכללחה ססכל דססכל סלל עס סלחס . וסלחס כסעססעסעס צו מרססו סכל עה נסלח"כ כסעססחו כסלר על עמדו קן עכין ח"י נמרתנה לפי ססססססס ס"כ ססססס סלוי' נח"י כ"י חין סכונה כסכונה ח"י כסססססל :

רש"י תשב"ל תצליח לא פ"י כסרססו. דלפי ססרסס סללח נצליך. רק מה סככסכ נלשון סעסל יולא סוף על סקוקס ונפירו על מקומות ססססס כסס"ל וס"י פ"י כססססו סלל"ח ללחרים כסססססו ססכ"ל. וסעסן סיוססך לך סללחה וסללחה סגס ססססוק נסללחה סלח . יוססך לך מה סללחה סלל"ח ג"כ ניה סלא עלה נמססססס דס"י נסיוסך סוקס נמלחמה סגוי סה סססן לסללחה סלזו יוססך כך ג"כ ססללח ג"כ סל סגוי סלסר :

[עסס"ה סורה כולל כל סקוקרים וסמדות ססססו]

ח' לא ימוש ססר ססורה סה סס"ך וסגית בו יושם ולינה למען סססר לעססו ככל דססב בו כ"י אז תצליח אס דרסך ואז תשב"ל :

לא ימוש ססר ססורה סיס סס"ך כל עסכ"ל יססן ח"ך סלדקו דנרי רז"ל נעס סס"סו סססר ס"י חז לפכ"ו, דלח"כ לא ילך ס"ה וסס חווסו סס"ר מוסר. חך לא ידעתי ע"י סגיד לסס סה"י ססר מנסה סורה דלמח כל ססס"ס. וססלחה דסס דקדקו דלו י"ה סה"י ס"ס מוסה לפכ"ו מה נצ"י סס"י נמלחמו סססר"ס דוקח על סססר סס סלא כל ססורה סכססן נ"סרל סס נלא סוקסס ווסג"ס. ע"כ לומד עז ס"י נמסס סורה ולס"ו נמססס סורה כלול כל ססססר וכל ססססס ססססו סור סס"י סססלך ססורה סלח ידכ נוסר נלא רס"ן :

ואפס"ר לומר עוד דסס כל ססורה סנצ"פ סגס סס"ח מקוסלת עכ"י י"ס לכל ר"י" ססססו וסורה סככס נסויר סוף וססר סו ס"ס וכו"ל וס"י"ס ססס"ס לסוכ"ה כל ר"י

סורה סנצ"פ נסורה סככס כסדע . כ"י ססורה סככס סוף נצח"י דכורל . סכל ססולוח סס חללו נסעסל וססג"ס ע"י סס"ך קן סורה סנצ"פ נצח"י סוק'. סעסלה סולדה נסעס"י סורה (ע"ן נסקורה ססס"ס לורע"ס) . וכסר ידעס דסככס נק' יד' . לסן זכר . וסנצ"פ זארת לסן נק"ו וכס"ל. חה סוף סיוור ססלס נסיל"ח סלרס סר"ס סנצ"פ נסורה סככס . חסו לא ימוש ססר סורה ס"י (ס"י סככס סכ"י ס"י) נס"יך (ס"י נסורה סנצ"פ סל"ן לה ססר רק כ"ס"ה נפ"ך . ר"י ע"ס 'מפ"ך ונ"ן. ס"י סלח סנפ"ך ססלחה לסססו נ"סרל סל"ס). חסו דסגית בו יושם ולינה כ"י סורה סככס סוף מדה ר"ס כסדע וססורה סנצ"פ מדה לילה. ונחס"ר י"ס ולי"ל נק' יוס סלס. ר"י ער נס"י נקד י"ס סלח. כ"י נחס"ר סדכר וסוק'. ססוקר סוף ססס"ל . חסו וסג"ס נ"י (ר"ל ע"י מנע"ך ססססר נצ"פ לכס נ"י ססס"ך . וסג"ס מלסן סגו ס"ס"ס) י"ס ולינה ס"י נצ"י ז"ן סעסל"ס נצ"י י"ס ולי"ס . ע"כ ילך מלך י"ס ולא חלך י"ס ולי"ה, רק חלך י"ס . ססוף סוקר ולינה נסס"ך וסס"ר חל"י. סגן סס"ן. י"ס לסרע סד דסגית כסלך סססון סוס"ס ו"ה נסלח סס"ס סוף לפמלה וכן ס"י לנפוק חו סעולה סל"ו לטוכה וכס"ר חס"ן ג"י סוקר סס"ה וסס"י ידעס י"ג מדה סססורה כרסס נהן סעל י"ס מול"חן סלכ"ס סורה סנצ"פ נסורה סככס. וסס נססס"ר סלרס נ"ג מדה ססורה לרסן מעל סורה סככס לקצו סלכ"ס"ס נסורה סנצ"פ . סס מנע"ך סל"ס ס"ג מדות סל רסס"ס סעל"ס"ס ססס"ס נכסן כסדע (ע"ן נדצ"י סקד"ס ססר"צ ז"וק"ל ססג"ס עדין ס"י מנפ"ך ק"י סס"ח סמדה סרלס"י סל י"ג מ"ר ססורה ע"כ ססס וס"ה סל כ"י וכו' ססוף מדה סרלס"ס סל י"ג מדות סרלס"י) וכסר ידעס ססלר ס"ג סל רס"ס דלר"ך מ"ר"ס נצ"ר נקד זקן סקוק נצ"י לכסר י"רל. וסס סכל ע"י מנע"ס ססס"ס"ס נ"ססס"ס נ"ג מדות ססורה לסר סע"פ עס סככס . ח"י מ"ר"ס נצ"ן ס"ג מדה דלר"ך וזו מ"ר"ס כל סעס"ס נצרות סס"ס. חסו דסגית צו י"ס ולי"ס. ר"ל ססס"ך סלר ס"ג דלר"ך למדה י"ס. וסס ללינה נעס"ל . כ"י ח"כ וסס"ס נכ"י . וע"ן נסקד"ס סס"ר סס"ס ר"ח נ"י על"ן ססרסס"ל ע"כ חלך י"ס סוקר. ולינה סוף ע"י סס"ר סוד ססס"ל"ל ס"ס"ס מ"ר"ס ס"י מלח סל"ס. ססס"ל ססס"ל ס"י ס"ר סס"י ח"י ססס"ל ס"ן ססס"ל :

[ז"ף ציממא וסרכ צלילה]

ועפ"י פסוקו י' לפרש והגיה ג"כ לשון הולאה
הגו סיגים וכו' כאשר הוגה שפירושו
הולאה והענין הוליא צוה הענין הזמן שלך היינו
יומם ולינה ואמר יומים שהיא העקר. וצלילה
ע"כ א"ח צלי שכתה. ע"כ הלילה טפילה ע"כ יומם
נפיע הוא העיקר ולינה טפל ויה"י א"ח ע"ה
פ"י והג"ה והתצננות. או כאיך הפירושים.
ואמר יומים. ולינה לטפל: להירות דהעיקר ציוס
והלילה לפירעון היום והצדן הזה אנו כסדר
מ"צ שהלילה נהיילה ואח"כ [יום] בנידון זה אמרו
צמ"י ז"ף ציממא ופריע צלילה :

וע"ל א"ח ה"י אומר והגיה צו יום ולינה ה"י
משמע ד"י ציוס אחר ולינה אחת כל ימי
חיו. וא"ח ה"י אומר צ"ים וצלילה ה"י משמע
ד"י נפשו אחת ציוס ופעם אחת צלילה ולא
בכל חלקי ורגעי היום והלילה. ע"כ אומר יומים
היינו כ"ז שנק' הזמן יום ומילא היה כן צלילה
ואסגן :

[בכל עם המן יזנן שכל חדש נמורה לפי המקום
והזמן והא"ש]

למען תשמד לעשות (תשמור חקר ו' לעשות
מלא ו'. כנר מנחור לעיל) בכל התבוב
בו. למעין הוא נתינת טעם להגון יומם ולינה
ומשמע אם לא תהגה יומם ולינה לא תוכל לשמור
ולעשות כל הכתוב. כי התורה היא נלחיות והיא
עיקר הכל ונתינת כח הקיום לזמן ולכל הנהגות
העולמות. וא"כ אין לך כל רגע ורגע. שאל יתנוכן
מהתורה שכל חדש ואור חדש כפי התחדשות הזמן
האדם המלמד כפי העת והזמן והאדם המשיכל
צ"ס. וא"כ נעצור הרגע ההוא כבר ה"י כתוב
נמורה ל"זה ענין היראה אל האדם האוה צומן
הוא ללרבי כשמתו כפי הזמן המחדש. והכ"ס
הוא המעלה ולא התנוק או ואזר המושר הוא :

[אין מליחות נעילם צולת התייה ע"כ אין לך
ס"ס דבר שלא י"ה צו ד"ה התייה]

כי אז חלליה וכו'. לפי האומר הפירוש כ"י א"ח
וכ"י. ל"ל אם תתנוק בכל עם נמורה
והרעה בכל זמן שכל חדש הלך לזמן ולתקום
ולא"ש. טנה אז חלליה את דרכך. כיון שכל
ענייך עפ"י סדר הנהגה התורה שהיא נתינת
כח הקיום לכל עניינים משא"כ צולת זה. ההנהגה
שלא כהיום אין לה מליחות קיים מתמיד והיא
לא הללה. ועפ"י הנזן ותתנוק יר"י שאין ס"ס
מליחות היום נעולם צולת התייה ע"כ אין לך

ס"ס ענין נעולם שלא ח"י צו הנהגה עפ"י התורה
ונזה חזין מה שכן עזאי הלך אחר ר' עקיבא
לצ"ח הכסא. לראות הא"ח עתהבג. ושאלוהו
חכמים עד כאן הנהגה פנך צדך והסנין להם
תורה היא וללמוד א"י לר"ך. והנה קשה לפ"י
כיון שלא ידע משום דין הנהגו צוה. מה"כ ידע
ש"ס צוה שום הנהגה התורה דלמלא א"ש הישר
נעניו יעשה. אך צונוא ידע שצדאי כיון שאול
מליחות הווה נעולם צדאי א"ח למליחות היום
כ"ח עפ"י התורה. צדאי י"ש צוה ההנהגה עפ"י
התורה ע"כ ר"ה לידע הדברים הנאמרים עפ"י
התורה צוה וכן ר' כהנא דגבי תומ"י פד"ח דרב
ואמר ג"כ תורה היא וללמוד א"י לר"ך. מה"כ ידע
דלמלא כל א"ש הישר נעניו יעשה. כיון שא"ש
מנחור ח"קור. צדאי הכל הישר. אך כיון שאול
מליחות הווה צדאי כהורה יעשה וצוה ינחור
לך כי אז חלליה את דרכך וכו' שא"ך לך שום
ענין שלא ח"י צו הנהגה התורה בכל עם חזק.
והנהגה הזו היא הללחת הענין. ונזולת זה א"ך
לו מליחות והיא לא חללה. הנן הענין ויונעם לך:
תצליח את דרכך. פועל יולא לאחרי דהיינו
חלליה את הדרכים היינו כל הענינים:
את דרכך חקר י"ד הרבים (עין מ"ש נפ"י
התנוק) וכנה כ"ל. עפ"י מ"ש
נפאוק שאל עשה תודיעי לא את ר"כך חקר
ג"כ י"ד הרבים. ופירשו לש"ס. דהי"ד מנחור
על ההכונה. וס"ה התורה למעלה מן השכל. כי
היא שכל חלקי כניסול. והוא וחבנתו ושכלו ודעתו
אחד. ע"כ א"ש הוא וא"ח לשכל האנושי לצ"ח
לחלית מעע"י. ע"כ גזרו אומר אן טעם למ"ס
כי נתינת האדם שג"ע עד חלית הענינים י"ח
לדעות קצרה ננפשו נמקום שא"ך ש"ך טעם
שהמליח נשכלו יפסור מהמ"ס. ונזולת זה ידעה
שא"ך חפן נעפ"י נשמיית רק להמתן. אצל להמשכל
ד"י נהגה השכל. והעיקר מקובל חל"יו שדוקא
צוה הוא הללחת האנושי נעפ"י מלוחיו י"ח נעפ"י
דוקא כי המלוח כ"י א"ך דלמלא כניסול והדברים
ארוכים כחוצים חל"יו נאורך נציאוריו לתורם.
ונזה הרצו לפשוע המהפלקים הפור חוק וצ"ח
ההורה תפח רוחם. ועיקר הללחת הפשע נתינת
נמלוח התורה הא"ך ירדוק נכס ואשר יעשה
אותם האדם ומ"י נכס. ד"יקא עפ"י מעש כאשר
ל"ו מ"י חלקיו. חל"יו לא יתנוק כלל נשום טעם
ומשכל נשכל. כי עיקר השכל הוא ההנחמה
נא"יית עפ"יית המלוח נדק"ק"ס. והא"ך תוכשר
והא"ך היפאל עפ"י רמי התורה. וה"י שניקש מש"ס
חזון כל הנביאים אח"י גו"ל השגותיו. אשר ס'
מה ש"ס נאפ"יות חקן מין הא"ש סיג"י וית'

מן המלאכים. אחרי כל זה ציקס הידיעני נא את דרכיך חסר יו"ד המורה על חכמה רל"ל אתי ר ל"ה שח"ד ע"י נא את דרכיך הישרים ציניך מנלי החכמות למה כך ולמה כך. רק לידע את אשר ישר צעריך כל הדרכים והנתיבות כי אחרי שנהודע לי הטובים הגדולים המיוססים בכל דרך ודרך אדע שלא הנעם נחלת המלטה הנן הענין והיו שיש לפרש ג"כ זכאן שאחר הש"י ליהושע כי אז הלליה את דרכיך חסר יו"ד החכמה זאופן שלא הצקש למלוא זכממה חכליה כינה הדרך הזה רק כאשר לך י"י חלקך ואם יתודע לך טעם נעיומה המלטה אדע שלא הנעם להכלימה ותעשה מאהבה כאשר לך י"י :

כי אז הלליה את דרכיך ואז השכיל. הגם שלפי האמור הלליה ח"ת דרכיך הכוונה על דרכי החורה והמלטה הנה דרכי הש"ת ח"ן סוף להצנתם וכלמוד גזה כפלים לחו"ש"י אחרי שנתנו. מהו כפל הלשון חל"ה ששכ"ל. וגם כנר חמר למען השכיל. ל"ל לפרש עפ"י מה שרבים מקשים ח"ך אפשר לקיים והגיה זו יומם ויליה. והרי ח"ה לחיות מנלי חכילה ושח"י ושינה ורוב העולם צו"מ וכיו"ל ושומע"י עפ"י לפרש משאח"ל אפשר אדם חורש זשעה חרישה חורע זשעה זריעה וכו' תורחו מחי נעש"ת. ודקדקו קדמאי מהו זה ה'חור לשון חורש זשעה חרישה וכו' הל"ל אפשר אדם חורש חורע וקולר חורחו עמי וכו' ופירשו זו . נהורה דחליה לאדם זשעה עקקו זעסקי העולם להסיר מ"מ ע"ל החורה רק גם נחיותו עוקק זעסקו הח"י מחשבתו משוטע זחורה ומלח"י. ה"ש אפשר שיה"י האדם חורש לגמרי זשעה חרישה חורע לגמרי וכו' והנן כי קלרתי. וצפ"י יש לפרש גם זכאן יאמר אל יקשה צעריך הח"ך אפשר כזה זחק הינן האנושי. הלל לר"ך לעסקו זעסקי העולם חמר הוא יח"י אל יקשה זעך כי אז הלליה את דרכיך. דרכי עסקי העולם. ואז זאוחו הזון גופא השכיל זמושכלות החורה. וזנה יונן ג"כ דרכיך חסר יו"ד היינו דרכים החקרים מושכל השכל היינו עסקי העולם חרישה וקלירה ומו"מ. וזאוחו הזון השכיל זשכל הנן הענין :

תרגום. בבן תצלה ית דרכיך. זכאן פ"י חללה (" זשנה" : דהוא פועל יולא לאחרים דקאי חלשלאחריו ית דרכיך .

תצלה ית דרכיך. יש לחמוה הלל מדרך המחנה לחנה זכ"מ חנה דר"ך חורה. וכן צפ"י הזה זכ"מ. קשע"ל צ' ויצקשו הרדפים זכל הדרכיך

(א חולי ל"ל זשח"ה

זכל אורח"ה ג' כי לא עזרתי זדיך לא עזרתי זאורח"ה. וכן זכ"מ ח"ן חספר. וכאן הכיח לשון העקרה כששטמו. והכרחה דדקדק ג"כ מה שכתב דרכיך חסר יו"ד הרבים. ולמדו זג"ש חספוק אודיעני נא את דרכיך זחורה זנה ג"כ חסר ושם ציקס משה להחלות לו הי"ג מדות של חמו"ס . וסנה יש י"ג מילואי חו"י מכוונים נגד י"ג מדות של חמו"ס והם ע"ב ס"ז ס"ב ח"ן דג ד"ן ג"ג ב"ן מ"פ מ"ח מ"ה מ"ד (ע"ן זיקהל משה זלור י"ג ח"ד) והנה הם זגמ"י תשביד מגין דרביך בך' רבתי דח"ק חו"ו לרעמי זשיקס משה הודיעני נא את דרכיך והוא שיקר הפייט דרכיך חל"ק"ו להאריך חסך כי הם מכוונים נגד י"ג ח"ד דלר"ך והוא גמ"י בא"ן תשוב"ו. אז מרמו על ראש ששנה א' לחדש ח"ך חשונו אל הש"י. והוא זגמ"י השבית פורב וזג"י בקו"ל שופיר והנה חחזוק ראשית הללחה חזלחמה היתה זשנה בקר"ל שופיר והש"י החשורר חמו"ס העליונים עליהם ח"ש"ס לו הש"י ח"ז חלליה את דרכיך חנין ח"י"ג ח"ל ע"כ הכיח חזחנה את חחינה על לשון חיקרה. ומה נכנר הענין חזה עפ"י מה שכתבתי לעיל על והגיה זו יומם ויליה ודי לחכימ"ה :

רש"י ספר החורה ח"ה. ספר משנה חורה ח"י לפ"ו ד"יק חחינה חז"ה וחחינה ספיר דמשנע ח"ה ספר זגליון ח"י לפ"ו ומדקחמר חזה חמורה זחל"נע וחחי"ן כדע שחוא משנה חורה ע"כ דלח זח לקחוס חלל לפרש ע"כ כדע דהוא משנה חורה חחי"ח לקריחה חמלך והוא חלל חוקרים ידחה וחהנה כנדע :

בתב דרד"ק זשקוק חזה לא ימוש וכו'. והכרחה כי חיתה מלטה ליהושע וכן לכל אדם עד שידע החורה וחחי"ך ילמוד החכמות עכ"ל הנה לכאורה כל חרחה דרכי המחנה חלה כראה חדצרו שזיודעו משפטי החורה וחר"ו לחי"כ להמיש חלחנות זה וללמוד החכמות חח"ך אפשר לזע"ל דח חככס עמנו זצרי"ת וחח"ן דדרכי ח"ל לחח"ן דדרכים חללה הלל חל"ו לר"ל ששאלו זה לזה מהו שילמוד חדם חח חנו חכמה יו"רת חש"צו ילמדו זשעה שאינו לא יום ולא לילה כי זכר נחמר והגיה זו וכו' והרמזים כהז שעתק זשחר החכמות זמקום חיותן עזר להצנה חחורה ולקח כל חלה החכמות לקחי"ת ולשחוח ולחופות להרחה חעמי"ס חשקרים חח יופי חמלכה ח"ח חורח"ו כי כולם חשרת"ס עזדים חל"י ועוטים עזריחה. ואפשר כן הוא ג"כ חוכנה חר"ז חלו חר"ל שזחחלה ילמוד חחורה כפי חשטע וחחי"כ יעקוק זכממות חכלרכ"ס חל חחורה זכרי

לסבין רעיונותי וקודוהי עיי' החכמה חגל חלילה
 חלילה לומר שחורר לעצו חבמה חמורה צחמה
 רגע מימי חייו ולעסוק בחכמה סגולת העולם
 לא כאלה חלק יעקב (לך נח רחם מיש הרין על
 הרמזים הזיוו זכיו פיד מודע הגם סמוליו
 כולם בעד הרמזים וזיאריו סוכחו עכיו לא סקפ
 ולא נח הרין זיל וכחז על דברי סרמזים סלוי
 סלח כחגם ועיין נסי מיוחס לסחסיד מסי יוסף
 יעבין אשר קח מלוח ככרוכיא על סמולי עולם
 סליון (כילוי) ויראה לי עוד ליחלק בעד סרז סלו
 סדרים סללה אפסר סרלוחו גס סיווי סירט
 סדור סרמזורה סחלוס ללוד כפסוח לחממות
 סחילוכיה סוי עסיה סרמזיה לספליגס מחממות
 סחילוכיה סללס עד אשר ימלחו סריסיה סחורה
 ומלתי וממילח כיון סיצח לכלל זה סודאי לא
 יסרלה לחק חיק זוחס ככרי מוכערה סחיה סנת
 מלך סיפיי סלנה לימיט עיין ספירס סרמזים
 לעסנה כל יסרלל סולרתי לליין כל זה לי ולזני
 גילי לעסמרה כי סייני עוללה לכספי מפרלוח
 סדור סירנו סומפסרליס מוערז רז וסודיס כפסוח
 לעצו סחורה ודברי חזיל לעסוק בחממות סילוכיה
 וסוליס סוקי סריקי סרמזלי רררני וכסרלוחין סחיה
 עחנר קדמון סחיה זכר עחממות סלו חולין סיע
 סחילן גדול עייכ סוכרתי סלכחו ולליין דברים
 סלו טל דברי סרז סחק ליי סררז סגדול סקסרל
 כו סחיומס סיעמ וירל לכספו ולל יחנן חיק
 ככרי וסגל לעועל סוחמין לו וסכי וסזי וכל כני
 גילוי עכני כני על חורה :

צמקוס סכרלה עד יוללה לקיסוס. חכו ססחללות
 וכסכלה ספסרס. והנה כססלרס עוסק כה רס
 והלוח עסוהיז יפסול כססחללותו לככין להמלצוס
 כל סללך. ולעסיד כצוח עסו עח דודיס סחורה
 סלמדה רעס סחך לסכר סירני המלצוס עד יוללה
 לכספיי. והנה לעיל חמר לעמון סכיל ככל סכר
 סלך סייכ על כרסך מייזי עדיין מססרלות והסכלוח
 עוסז סערין סולך סערדיני למרדיני כל
 ימי סיווחו על סלדמיה. עייכ פיי סירמגס ססכלה
 סכוח עלסון סללחיס סיליח סח דרכי סכר לוס
 סולח והספי ימיון לו ככל פסס סמלות סללרכיס
 לו להמלצוס דסייט כסכנר פעל והכין מלצוס
 סרלס זמין לו ספי מלוח סללרכה להכנה כיה
 יד וכיולל. וסנה ספסוק זה נלמר כי סז סלליח
 סח דרכך ולח סכיל. והנה לכאורס כך סליל כי
 סז סלליח וסח סכיל סח דרכך וסוח קחי דרכך
 סלמרוי סו ועדקק לומר דרכך סייכ סחר סז
 סלליח עמילל סכוונה דרכך לא קחי רק
 סללליח סכוח סללח עוסז סערדין סח סולך
 סדך מרנח לרנח. ולח סכיל קחי כסכנר כז
 עין סדך וסז לבינו סרעס סחויס יסכין וסוח
 כסכלה עסז סכוח ירעס הלצוס ססכפייסין
 סככורס סלמדה סז רעס סחך להנרס עד יוללה
 לקיסוס. ולח כחון יכחן פלר וככלה וכי , עייכ
 סחר סקודס לטון סלליח ככדי לגלוח על ססכיל
 דלכסוף דלל קחי על סללח עוסז כסחונה סחלוח
 רק על ססכלות עוסז סחילוח ססכפייסין ועסס
 יסנלרו לך דכני ססחנרס כן סלליח וכי וכן
 כספיי :

מי הלוא צויתך חוק ואמץ אל תערץ ואל
 תחת בי עמך יי אלהיך בכל אשר
 תלך :

הלוא צויתך וכי עד סוף ספסוק יס לדקק .
 אי סוערו כלל לויחך וכי סין לו מוסמעה
 ועס יסן ומה יוסף בי יסור לטון סל סערן
 וסל סחה ג' סוערו כי עמך יי סלךך ולל סחר
 כי עמך סכי סך סוח לרעס ללל יפיל לכו עליו
 כרלוחו סחרה סיינו חיק וסמין דסנרל דעיקר
 סלוי כסרין וסוקפו ומה יעס' סרס ילי סחור
 כסרין וסוקפו וספרט כגד עסיס רכיס גדוליס
 ועסוויס סס יעזכו סיו ספי למזוקו כלכר .
 וס'כ יי סליו סחח סקיס סיו לסעיל מורך
 כלכ סחיס וסחמה לא כן סוח כי ספי לא יעוז
 סח סכידיו וכרין סליו סח רק למליה ועיי סעטה
 סיקייס מלוח סעלוה כסוק סח לכו כזה יפסול
 גדולוח סספי ילחס כערו כי כססמרותל דלסחל
 וכי וס'ס ספי סלל לייחך סוק וסמין לליל סלל
 זס מה סלויחך סוק וסמין סיל סערין וסל סחיה

כעמס עלסיל עיי' סחורניס
 ארי כן תצלח וכי וכן תבשיט הנה כפסוק
 ז' פיי לעמון סכיל כדיל דללליח . סנה
 כרלח רעסו להיח ג' מיי ססכלוח סן סחח
 ססכלוח עוסז לקייס סחורה וסמלות לילך על
 ידן מערדינה למרדינה כי זה כל סלרס כל ימי
 סיו ועסן מוסוס חלוקל דרנכין יללכ סלרס
 כו עסו סרפסו מלצוס סחור עוסז סוח סגוף
 יללכ כלצוס סרוכסיי סכר פעל ועסיה עיי סורוחו
 ומלוחו. וככז גס לזה לריך ססכלה כי סנה כל
 סמלוח סס עלמורפיס למלצוס סחר לעסל מומיה
 סלוכיה מוסוס כיה יד ועסלוכיה כיה רגל וכיולל
 ולריך לידע ככל פסס מה כסקר לו סיפעללו
 ככחו וגס כסכנר פעל כל סלצוס כפסולת מלוחו
 לריך לידע סחך להנרס ככדי סיוללה לקיסוס
 ולכספיי סעסל כזה מללצוס כסמי כסוסי. סס
 לריך לססחלל לססכין עס סילמך לכיה יד ולכיה
 רגל ולסחר סלכריס סנה זה ססחללות סחח .
 וסחיכ כספיי כז סחל ללכסו ולהקסס . עד
 יפעלוח כלעמנה כספירה לסכר סחיסה לרסיה

דגדלות. ועכל חלו הולך הש"י עמה להאיר ציושע צכוד ריקמוך חל ידו עניו. חמס להיות כי ג' צח' חלו כולם הם א' כי משה אחד הוא לכן ג'פ חק אינס רק כמין משה א' חבל מחלק לגיפ להודות לג' זמיה של משה אך כולם אחד עכ"ל הענין הזה הוא דבר הכללך לכך איש הכנס החח עול החירה כי זה כל האדם הישראלי. משיה הוא צח"י הדעיח כל כל איש כטדע. והנה חרחה הדעיח שגאדם על כרחך נולד עמו צנטן חמו רק הוא נכח מוכן לה. ל"או אל הפועל וח"ח כש ולא האדם מנצן חמו ע"י סיכקה מחגדל צכנ פעס הדעיח והוא אעפ"כ צקטוה וח"כ כאשר יעהק משרי חמו מחגדל צכל פעס הדעה עד הגיעו לכלל מוחין דגדלות וכ"ה הענין צכל עכן שמהצוק האדם צח"ה מושכל וח"ה מטה. הכה מחחילה כופל צדעתו לעבות רעטה החח והוא רק הכנה צח"י עיצור שעדיין לא ידע הליך ומה יעשה והוא הנק' חמה מושכנ ראשון כח מ"ה וכבר ידעה כי חכמ"ה נק' ח"צ והוא כמו הדעיח בצעיצור שהכנה שצעיצור הוא צחה מהחצ. וח"כ כשמהצוק האדם הליך ומה יעשה המכוס ולימוד צמו פיו כליך יעשנה הוא דעיח רפה היונק שדי חמו. והנה הוא צח"י צינה ענין דבר רחוק דבר החלשון המוכן. וכבר ידעה כי צינה נק' חס וח"כ כאשר צבר עמד על היכוח האטה ח"ך" ומה יעשי וכנמר צדעהו צככמה לעשוהה צענייה כך וכך הנה נק' נעהק משרי חמו צ"עה שלס והוא הנק' מוחין דגדלות בליטו לריך עוד לירקה. וכל ג' צחיות חלו נק' ציחד משיה צח"י הדעיח השנס צכוד משיה שפיר קחמיה כי הדעה הזה הנשלס דגדלות הכה הוא ה" צהכנה צכנ צעיצור חמו משיה שפיר קחמיה ר"ל הולחח צחמיהך לפועל להיות צח"י משיה דעה שלס מחוטה הצחינה חראשונה בה" צכנ צעיצור צהינה עדין שפיר (חלשון שפיר וכל"י) צנטן חמך. והנן הענין ויה"ל לחדרה עירס וחמש"ה כפש צדרכי הש"ח צכל ענין וענין חעשעה כל מטה ומשכל צהכיוציוצ הדעה והלעוש עיני רעיך להנין חפ"י של שמועה זו. והש"י יאיר עירכו צבורתו ומחיותו ויכ"ר שלא יאמר פינו דבר שלא כרצונו :

נשמע משכוח ו'
[להפוך יח"ר ל"יט]

ויט לפוש עוד צריך דרש רק חק וחמן מאיד וחמו ריק למעט. וחמו מאיד וגם מהו אל חקור ממשו ימין ומחל חמו ר"ל והנה מוזז זה יליט מאיד זה ילסיר דכה זה כל האדם להפוך מר למחוק ש"פילס עמו קטרס דמחלל

צקינה הליו חחה צחמך שחמנך ח"ו לחחק צלנד כי עמד י"י חלקך צכל חקר חלך ר"ל מה שהליכהך חוח למטה צח"ה מטה חחה עוסק למטה כמו כן הפועל פעולי למעל' להיות י"י , חוח חלקך סינהך וכחך ע"כ ע"י כחך צח"ה מטה הפועל פעולי למעל' ע"כ לריחך למטה שח"י מטה ועושי ענין החיזוק והנן :

וירצה עוד עפ"ש חלמידי הצעטימ זל"ה , צפסוק לעולם י"י דצרך כלב צשמים היינו כי דצרו יח' הייס וקי"מים לעד והנה צדבר י"י שעים כעשו היינו צחמרו יח' צחמו יח' רקייע ועד היום הדצור החוח עומד צרקיע וכחן לו קיום ומחמו יח' מהווה חח חרקיע צכל רגע ורגע וכמו כן צכל ח"צ, והנה גס צכחן לצל יפול לצ יהושע צחמו יח' חק וחמך וי"ח להשוש פן צח"ה זמן לא אחחוק כ"כ וחצו לככמה ח"ו ע"כ חמר חוח יח' חל לריחך חק וחמן , ע"כ אל העררן חל חחה כי עמד י"י חלקך , ר"ל ריגורי חמין וחוק הוא צחוכך לעד לעולם ח"ו חליו י"י חלקך עמד כי חוח ועחשצחו וחמוהו וליוויי חד ע"כ צכ"ו חקר חלך י"י חלקך עמד ולא יקורו מנד חדצורים והחוחיה ח"ק וחמין והס יח"ו לך כח הקיום והחחן לעולם :

תרגום ארי בסעדיך וכ"י על ח"נה עמ"ך . חירגס בסעדיך כי ח"ך ילדך לומר על ח"לר כל חקר שרפי מעלה שח"לס ח"י חקום כצרו יח' צח"ה כציטל עס צן חרס ע"כ לריך לכמות הענין על החשגחה והעזר וכן דרך החחרגס צכל העוקעונה :

ש"מרא דרי חלקך כאשר החצוק ח"ש צפסוק ד' חנין לחחורו מה שפ"י צכחן לטון חמור כיון שחמר י"י חלקך רייקח וחוח חוח שס שחמור חקר צחוכו ח"י שס סככד הככה סגן חלד :

רע"י חלל לריחך חק וחמן צעלחמה כע"ש וכ"י ר"ל דבר חלמד עשמיט וכח"ל :

באיד והיכן טהו צימי משה וכ"י דקחמר חלל לריחך היכן טהו דליכח לעימר מה שטיבו חקודם חק וחמן דהו לדרך חרן ולחורה כחש"ל כ"ז לפי פשוטו :

[ענין כהצנטה הדעה צהכנה וייסוב הדעה צכל ח"ה ומטה]

דברי מרין האריד"ל. ג"פ חזיק (חמו צכ' יהושע) צג"י משיה והכיונה כי ג' צחיסה יח למכה והס עיבור וייקה וטחין

כזה כל עסקיו תורה הוא וזוהו יצא פי הפסוק
 ע"כ לא ימוש ספר החור' הזה עשך בכל מה
 שהעסקו נמו פיך דר' צורי מ"ע וזאכילי ופתי'
 לא ימוש כפר החור' הננו שהתנוק עפי' ספר
 החור' מה שהוא מותר ומה שהוא אסור וזאזה
 חופן חזא למדריגה זו בה"ה יכול לבין ולשקול
 הכל צמאזכר לך ע"כ אזי חומר לך והגיה צ"ו
 יומ"ס ויליה שחתי' חושב צמאשצחך יומ"ס וילי'
 למטן השמור לעסיה ככל הכהוב צו ר"ל ע"י
 מדע מהו צח"י לשמור' ומהו לעש"ה סייט שמדע
 עמו אסור ועמו מותר כי אז חלליה את דרכך
 צערי עש"י וא"י חשכ"ל ר"ל צאוחו הזמן
 שחלליה את דרכך ג"כ צאוחו הזמן חשכ"ל צמרי'
 כי כל עכ"יך תורה יקראו סגן העבן :

צ"ס סילטי יפי עמו לעבודתו יח"ס וסדנ"ס
 ארוכ"ס נההצונטה הדעם למאוס צרע ולצמור
 צמדו . וכו' . יתגל כמד ספיה ע"י עליה סריע
 ועי"כ יהספך כרע למדו וכו' א כמד י"י את כל
 סאן . ידי' סדנ"ס חללה רמז"ס מני י"ס לא
 עת סאסך פה וסנה אי"ס כזה עש"ס גם עש"אל
 יען ומספך משיד לרמתי' (ח"ס דוד סרי"י י"י
 לכגרי חמד כי מיעיני כל חמוט שאין לו עמאל
 כלל כי לבו צחלל סמאל"י חלל צקרו ח"ס לבן
 שמה לבי וכי כי לא חזמה כפשי וכי הגן כל
 העבן (שההרצוח) ולפי"ז יזנ הפסוק רק חזק
 ואמן מא"ד ר"ל שהאמן את המ"ד הוא הכטרה
 דמאלל סילטי' שגם הוא יהפך לימן וספ"ע
 לעבודתו יח"ס וזוהו אל חסור ממוט ימן ושמאל
 כי אין עמאל"ל צמלי"ת כלל כי נחפך לימן
 וזו השכ"ל בכל אשר הלך כי מיעט לו שלא
 יצא הטח על ידו כמ"ס דוד נבן שמה לבי וכי
 אף צמרי יסכון לנעט כי לא חצונו כפ"ש וכי
 הגן ויחבן צהגן חיצת רק דנח למעט שאפילו
 צפרי"בוח מן הטולם שהוא דרכה של תורה ילך
 צדך המילוע ולא ירנה צפרי"בוח עד שינעט
 לקטוח (יען צמנ"ס ה' דישת והגין) וזוהו רק
 למעט גם הפי"שוח ה"ח רה כי החור"ס היא דרך
 חלמה קו העי"טע ח"ס לא הנע"ה שנטה לשמאל
 לך להכריע ציחר לימן ככדע מהננ"ס ע"י"ש:
 כשמוט עפסוק ד'

י"ד וצו יהושע את שמרי העם לאמר
 וצ"ו וכי לא יחמדו רק ר"ל צורוח כמש"ס
 לשקן ל"ו לטורות כי חרה לליווי ית' ול"ה
 חי"ב צורוח: לסכ"ן עלי"ס למלחמה :

ישש לפרש עוד לא ימוש ספר החור"ס הזה
 הפי"ך והגיה וכי' . הנה ל"י פירש"י הגי"ן
 הוא המחשבה וקשה צמחילה סה"ר על הדבור
 ואח"כ על המחשבה רחב לרעמי כי צמ"ה
 עשי"ך לא על ד"ה בלגד יחיה כ"ח על כל
 הדבורים צכק המו"ע וכולל וגם על אכ"ה
 ופתי' . כי הנה א"ך יה"י צאפ"ו"ס למן סאט"י
 שלא הו"ס החורה חפ"ו כל ימי חיו צלי הפכק
 רגב והין הקציה צח צמרוכ"ח עם צירותי הרי
 לך"ך סאד"ס לרנר צמרי"י מ"ו וצכק חר"ה
 ופתי' , א"ך סו"ס ח"ס סאד"ס אי"ס מדנ"ר ע"ס דיעור
 רק ההכרחי לט"ך גופו כדי חו"ס צמרי"י מ"ע
 ההכרח"ס . הנה ז"ה כחירה כי נלטי"ו וצ"ך
 בכל מעשה ידך וזנע"ת אפי"ך חלל לח"ס אי"כ
 דיעור כחורה הוא וכד"ה יחבן וכס"אד"ס סולך
 צמרי"י מ"ע ומדנ"ר צמרי"ס סרי"כ"ס ועוסק
 צעסקו ועמ"ב ועוקל צדעמו ח"ס מן סהכ"ה
 ועו"ת ומה שהוא מותרת דנר סכ"ס יחזק .
 סנה צ"דנ"ו ועסקו זה עק"ס החורה וכן זאכ"ל
 ופתי' כשעמ"ב מהו סהכ"ה לקיוס הגוף לחור"ס
 ולצנור"ס סנה כחורה הוא וכקצנ"ה יחבן ומה
 סה"ה מותרת יחזק וכן בכל עכ"י"ס סנה אי"ס

[כל עמוס יעשה צדעה]

לאמר אי"ס מוצן כי אי"ט לחמד לזולת . וסנה
 לפי עמו"ו יל ד"ה לשוערים סגול"ס
 ע"אע"ו לשוערים שחחיה"ס עמד צקרו וכי' .
 והמדה דסנה יח"סע סולך עפי"י ליו"י ית'
 ש"ה לו ח"ק וח"י"ן סולך לעשות ח"תצרות'
 דלחמ"ה צחוק וח"י"ן ככהוב לסכ"ן כלי ז"ן
 וסדורות ככהוב צמלחיה ולי"י סחשועה א"ך חש"ס
 יח"סע סן ע"י כמקרה דור המדנ"ר ח"י יקרו .
 כאשר י"ה ח"ס הע"ס צורוח מ"פ"ג לסכ"ן כלי
 ז"ן ולדה יצאו לחש"ב שחתי' מלחמה סנע"ו
 ויך לבנ"ס ע"כ ו"ו יח"סע ח"ס סיו"ס"ס לאמר'
 הג"ס סאוכ"ה לעשות צ"ו צורוח עכ"ז ס"ס
 לאמר' סייט צמרי"ה רכ"ה צמא"י לא צנדר ליו
 סמוע"ג צחלה מלחמה צמק"ס סכנה רק כמ"ס
 לעשות מ"ה צמרי"ה רכ"ה :

רשי ו"ו יח"סע צ"ס שחמו י"ו וכי סו"ס
 צהכ"ה כאשר יחב"ר צקפ"ע"ל צ"י ח"ס :

י"א עברו בקרב המחנה וצו את העם לאמר
 הבינו לכם צדה כי בעוד שלשת ימים אתם
 עברים את הדרך הזה לבוא לירשת את הארץ
 אשר יי אלהיכם עותן לבם לרשתה .

עברו בקרב בו

הג"ה ס"י די לשי"מ"ר ט"ו ח"ס סע"ס ומעיל"ה יזנ
 סהעצרה וגם סלחמ"ר ח"ס מ"נ . א"ך
 עפי"י סר"ל יח"ק סיו"ס דסנה יח"סע חש"ס בכל
 סעב"ן לנ"ל יסול מ"ך בל"ג סע"ס צ"ו"ה לח"ס סכ"ה

יחשבו שיהי' מלחמה טבעיות ולא יעזרו כח . והנה סומכה הוא המלך מורה את השמים הגדולים וכל שר מורה לסרדריוטין שתחתיו והם ילו' את הגולייין שתחתיהם . אבל אינו מן הדרך להשלים הגדולים הקרוצים למלכות הם בעלמם ילו' להמון עם ויאמר הכתוב ומשמיענו איך שיהושע לא עשה כעשה הכהוג מושע הכ"ל כי צאם הלך הליו' מייש לאישים דרך כמה מדרגות תהי' צרעם וצוחמה עיי' מוזרים רבים והצלהו בשומעם ספגת הליו' מיס קל לעמוד על נפשם . והנה לזה תיקן יהושע ולה להשוערים הגדולים אשר שמועו מפיו העבן הכרלה להיות הכל באמירה רכה לקיים מורה יי' בלעד וליי' התשובה שהם בעלמם יעברו בנתך המוכנה וילוו את העם לאמר באמירה רכה להקיר המכשול והגן .

[במקום שאפשר להשתמש בטבע אין לנקש כס שלא בטבע רק להשתדל בטבע אם לא במקום שהי' נודע אל האומות פיקס גדולתו ית"ש] ודינו לכם צדה כי בעוד שלשות ימים אתם עוברים את הדרך הזה הקשיח רבה מפני מה הזכיר הטפל העצרת הדרך מה יתן ומה יוסף . ואנן כהצנח האמיר שאים לאמיר לזולת הגם שכבר פירשנו שנה כפלים לחס"י . וכדקדקנו כמי חגיגה לביים מיותר והליל הכיני לזה וגם אומרו הדרך הזיה דייקא איך הנה כתבו שיהושע הי' צוחרה בליו' אל סעם להכרי בלדס וכלי זין כדרך כל הארץ צעה המלחמה כי כלמי חזיק ואומין היינו שבי' ההחזקו באיתפדותא דלחחא וכי' . אבל באמת ליי' השוב' והשש יהושע כן יצאו העצ להרהר מה נשתח בילס זו מילי' שהלכנו אחריו במדבר בארץ לא זרועי מנלי' מן ומתי' והשס חש'י עליס למוד באמרו יתי' לכניא זכרתי לך חסד נעוירך לכתך אחרי במדבר וכי' וניי' יעלו מורך בלבסם שיהי' מלחמה טבעיית לזה אומר יהושע שאין רלוטו ית"ש לשדר המערכי בשאפשר להיות בטבע מושאי' במקום שאי' להיות בטבע או במקום המולטרך להודיע לבאי עולם גדול רוממותו ית"ש כעבין קיים וידעו מלרים כי אי' יי' והנה אמרו ל' בזההוא גברא שלא הי' סיקף צידו להחזיק מייקת לבטו סכנרלו לו דרין והיך את בנו אומר אז"י כמה גרוע אדם זה שנשתחו לו קדרי צראשית כי במקום שאפשר שיהי' בטבע שיהי' לו מצות והוא לא זכה לזה רק שהלך להשתחית עליו קדרי צראשית וגם אין צוה לורך פיקס גדולתו ית"ש כי הי' איס פרטי בן ישראל מנלי' הודעי' לאוהי'ע הכס הזה זה העבן לגריעות יושב לו כי עיי' יוכה לו ומכיותיו . ח"ש ית"ש הכיני לכיס (להכחחכס

ולמוצחכס) לזה (להיות שנלחכס מלי' לא הי' באפשרי להבין לזה לארבעים שנה וגם אשילו לא כהצנכו ארבעים שנה במדבר . עכ"ז אי' להבין לזה לרצתי עם לכי' אשילו לחס ומיס למדבר . וגם שילאו בחפזן וגם לזה לא עשו להס מושאי' בכאן שאפשר להיות בטבע) כי צמוד שגטת ימים אחס בעצרים את הדרך (והצולו לצמים מלאים כל עוז ואיל' להכנה לזה רק לשגטת ימים ולמה זאת לכס שיהי' כס שלא בטבע כיון שהוא דבר שאפשר להיות בטבע וגם לא יתי' צוה פרקטיי כיסא לאוהי'ע ואס המרינו צוה את הש"י יוכס חיו ומכיותכס עיכ הוא להכחחכס ולמוצחכס שתכינו לזה) ואמרו הדרך הדה דייקא שנה צוה הורה להס שצדכר הסכריי הש"י יעשה להס כס שהורי להס צדיצורו שיעברו הדרך הזיה לנגדס שהי' מחד עמוק ומלא על כל גדותיו ואיל' לעבור אלל באחי שיע והאיך אפשר לרצתי עם לעשות שיי'ים צבי' ימים שיקפיקו לכל העוון . וגיכ לא לזה להס נעשות אי' שיי'ין עיכ חדעו שהשי' יעשה להס כס בשידור המערכ' כיון שהוא דבר שאי' מזה חדעו שהכנה לזה הוא להכחחכס . כיון שהיא דבר שאפשר בטבע אבל באמת איך מעלו להשי' להושי' עיכ הזכיר העצרת הדרך וגיכ דבאמת לא צלו לעיר עד כמה ימים איך בודלי' כפרים ועיירות קטנות צמים מלאים כל עוז היו חיקף אחר הדרך . הנה חיקף בהעצרת יהי' להס די הסיפוק ואין מן הטרך להכרי רק לג' ימים וילך כפשוטו גיכ הדרך הזיה שאחס רחאים צבייכס ומיכף תצולו לארץ טובה אין מן הדרך להכנה דרבה רק לגבי' :

וירצה . עוד הכיני לכס לזה באיזה פיו משתפקים מן המן סככליסם וישראל צודלי' ידעו שיקפיק להס על כרחך המן עד ט"ז כיון דענואל צבורה וצ"י חכלו את המן ארבעים שנה ולו יתי' שטעונה שהולילו מנלרים טעמו צו טעם מן . ועדיין לא כשלומו ארבעים שנה עד ט"ז כיון . עיכ עיקר כוננה סלרי' הוא על כלי' זיין (הגם שסכוננה כפשוטו גיכ) והולילו בלשון לרי' . דסכנת כלי' זיין לסס איא כדומין הכנה לזה . דאין הסכנה טורה על דבר ריק עיכ אין מוצרכן צרהמי' על שלמן ריקס ואסך שמן דאלי'ש יוכיח כיס הוצר בהכנה כלי' זיין שעי' הכנה דרבה הלצו יסעורר חסד מוקחם לנקום מרדא פיעות ארי' . וצוה ידוקק גיכ לכיס להכחחכס ולמוצחכס ואין הכנה הזו לסכות האוי' הכלחם צמד כי מעילא יפלו חללים מעמרז ליי' מלאי'ם סלחא לכס:

מעצמים האלה הוכרח להיות כגן צנקהית הירדן
שלא כעצב :

תרגום בסוף תלתא יומין פי' על בעויד לטוט
לפרש מדלל קאמר אחר שלשה ימים רק
צעיר היינו שיהי' עוד צנעלל זמן מה מהג"י
לא העצורו היינו סוף הג' ימים
רש"י בעוד שלשה ימים צנקה שלשה ימים
צעור שחא כאלו ג"י ואחר העצורו לא
אמר כהרגורו כי לפי מה שפירשתי התרגום
מפרש צאופן אחר .

[ומה נחורה דבר הלמד מעניינו ונלמד מכאן
אך יקדש האדם ח"ע ציוונו צמחשנה ונמעשה]

יב ולראובני ולגדי ולחצוי שבמ המגשה
אמר יהושע לאמר . המגשה חוירו
המכשה צה"ח הדיעה וגם חומרו לחגיר שהינו
לזולת : יראה עפ"י מ"ש הארז"ל העטס שכשאר
לרזון וגד וח"י מנשה חן לא"י להיות שהי'
צלידתם חרה ענין שכשאר על יד ז' מרזן לא"י
דסי"ו חרזון חשז יעקב צלה וסי"ו לאה וגד
לא ידע יעקב צלפה כי לא כתייעלה עיו לאה
ויסוף נשא חסנה צה דינה עשכס . והנה יוסף
כולו קודש ואסנה ח"י נקדש וח"י צחול ע"כ
רביע חלק בני יוסף כשאר צחול דסי"ו ח"י
שצט מנשה והנה לא טודע חרה חלק ממנשה
יש צו צח"י חן וחרה צח"י פנים רק טודע למשה
צרוח קדשו . ע"כ הגם שלא נגשו בני מנשה אל
משה שיחן להם את חרן הגלעד ששכ"ל משה
צ"ח קדשו חרה חלק מצני מנשה שייכים לעצ
סירדן ונתן להם . והנה ל"ו משה שיעצרו חלו"ס
לא הי' למנשה כי לא נגשו אליו רק הוא מעלמו
כתן להם . אלל ממילא מוצן מדברי משה שאמר
צדק תיעח צכלל האחיכ"ס יצאו למלחמה ואחס
השצו פה . הנה כל הפסוק מיותר ה"ל להתחיל
דצרו מלחמה תחילון וכו' ועוד קשה דחס הקפידא
הזאת הוא רק שלא יכילו את לב צ"י מה ז'
ש"טה משה ואס לא יעצרו וכו' וכאחזו צנככס
וכו' הרי לא קנפ חותס שוס קנפ . אך הוא
דצולת זאת הקפידא יש עוד קפידא . כי צלס
לא יצאו כלל למלחמה וישאר צעצ סירדן .
הנה יש חשש שיאמרו שאותן השצנים ח"ו פגומי'
מקינה ה"ל ע"כ ממנש סס"י מללח למלחמה
ח"י כי כל הער' כולס קדושים צניק ח"ש להם
משה האחיכ"ס יצאו למלחמה ר"ל סיה אחיכס
כמותס כעוכס כולס קדושים ואחס השצו פה .
יש חשש לומר שאיכס אחיכס שחס ח"ו צבד
החל פגומי' זסו טעס ח' ולמה תחילון וכו' הוא
טעס צ' ע"כ לא אמר למע תחילון רק ולמה

כי בעוד שלשית ימים חומרו צעיר ולא אחר
שלשה ימים כ"ל דהנה זה
הי' ציוס שחמו ימי צבי אלל משה וקיי"ל מקלח
זיס למ"ד ככולו וכשאר עוד מקלח הזיס . ואמר
בעויד שלשה ימים . ר"ל אחר שיהיו שלשה ימים
עס העויד השאר מהשלטים העצרו את הירדן
ולא הלערכו להחחין ג"י מעל"ע רק שערד הזה
כמשצ לזיס כ"ל :

את"ם עוצרים וכו' חומרו חת"ס ולא כשפומו
העצרו צל לחזק לצנס שצנכותס חס"י
ההעצרה כי יקרה כשס צעיר י"י :
ורצה עוד אתם עובריים את הירדן . ר"ל העצרו
וחקישו את הירדן מנצלו כי הירדן יקנז
לחומר צנחכס חליו וחומרו חזיה כצו כתצאר
עס שהוא מלא על כל גדוהיו וכאן הוא עמוק
ורחצ ידים עכ"ז העצירותו מנחלתו :

[כשהש"י מראה נגורו לבני עולם ואיכס שמים
על לב עתמייצ"ס וכעכס"ס]

לבוא לרשת את הארץ אשר יי אלק"כס נתן
לכס לרשתה . הנה ח"נה לב"ח מיותר
וגם יש להצנוק לב"ח מלא עוד ח"צות אשר
י"י אלק"כס נתן וכו' הכל מיותר עד סוף הפסוק
כי ח"י לא ידע צכל ח"ה . והנר"ח עפ"י מש"ל .
דש"י צנקה ששפער להחכנה צנעצ לא יערד
מערכות השמים . רק כשח"ח להיות סנפ צנעצ
יערד העצב צלחנה ענו ישראל' חו צנקה
המלעוך לח"ה"ע פירקוס חלקותו . והנה למה
יעציר את הירדן ויבשהו הלא אפשר לעשות ח"י
ש"יעין סרנה ועצרו כל העס . ח"ש לב"ח
לרשת את הארץ . שהש"י חולה שחסי ציחס
עליה שציחול כולס כלאחר ציחל לא"י ע"כ לב"ח
עלא ציחא עליה ולא לסירוגין כי ה"ה ד"י ז"ח
דקנפ מ"לח ועצר . חמר חחרה דמשה וחחרן לא
קצבו לה וכו' ע"כ צלס יעצרו צסירוגין יצואו
לקנחות חחר את חצירו שחצירו כצו זכה והוא
לא זכה ויחמר ח"י יער דח"כ"ח . ע"כ ר"ה י"י
ציצטה סמיס ויצואו כולס כלאחר טעס חצ' אשר
י"י אלק"כס נתן לכס לרשתה ר"ל כיון שהש"י
הוא הססן לכס לרשתה ע"כ צלח"ה חצ"י יר"י
נגורו לעיני סעצ"ס כי הוא המוריש והוא הענח"ל
וזסו ידוקק שחזר חומר ח"נה לרשת"ה כי סנה
יש להצנוק צנה יחח"צו חותן סלומה צהחחוקס
לסלחס עס ישראל' סלל חן צידס עון צזה כיון
ססס צל"ס לקחה את חרל"ס אך הוא כיון שירחו
יטעס סיע"ס וירחו שזה גזירה סס"י צנח"ה חרן
להס וכשאר שפ"כ"כ יח"ו כחף סודרה יחח"צו
כל"י וכל צח"י עולס ל"רדקו דין סע"ס ח"כ

הניחון וכי שואל תוקפת עמם בואי הספק .
 ע"כ אמר מעט אם לא יעצרו ונלחמו בחיכוכם .
 כי ע"כ אם לא יעצרו ומכריחים אחת ליתן לסם
 דוקא אחתה בחוק הארץ בכדי שלא יחשצו עליהם
 מחשבת חן לבשרי עמתי בני חמדה שיטנס חיו
 צבלל וצדחתי וכי ע"כ גם שגחלי שגע מעט
 לא שייך המעט של למה הניחון וכי כיון שהם
 לא נקשו זה מעט לא הפלו בזה עורך בלב צ"י
 אך לשפיר י' השם מעטם הא' ע"כ הוא דבר
 הנלמד מעשינו שגם הם מוכרחים לעצור חלולים
 לעלמיה. וזה יצא ע"י הוספה יודיין בראובן
 וגד שאמר בראובני וגדי והוספה שהיא בראובן
 כאשר יחזיר בקמוך. והנה אמר כפשומו ולח' י'
 שגע המכסה סידוע חקר ידע משה שאותו החלי
 י' זהם עכה חסנה מלוחו החלק שהי' זה
 מעטם שפעל מעטה צדינה אמר יהושע נאמר
 ר"ל אמר יהושע לראובן וגד שיומשך המיר' גם
 לחלי שגע מעטה שחר דינה חיה להו וה"ל כאלו
 נאמר ונראובני ולגדי אמר יהושע לחלי שגע
 המכסה לאמר שאמר לראובן וגד שיומשך המיר'
 גם לחלי מעטה רק שלא נכה בן דראמה הזכיר
 הענין גם לראובן וגד בעלמם שיקבלו כבוד אח
 אשר כלעוו עפי מעטה הנן הענין כי כחן הוא
 ח"ש ונראובני ברוקפה ה"ד המורה על המחשבי
 וכן לגדי ש"ש זהם השם ממחשבת י'קצ געה
 הוולדים. ונאמנה כשרים הם כי שאני יעקב שלא
 חטא בזה כאשר כחצול עמוקו ואנח לאצנה
 דעלמא ע"כ ספק עליהם סיד' להורות מחשבתם
 בקודש ע"כ לא נדחו חיו מהקדושי רק עבור זה
 כמשך להם מלמם מעבר לידן ועוכריהם לל"ה
 למלחמה ח"י בכדי שלא יחשצו עליהם מחשבת
 חן. וכן לחלי שגע המכסה חן מה שכתבנו
 הוספה שהיא סידעי מורה על ידיעה משה ברוסיק
 אחת חלי ש"ך לה. עוד נוסף לזה נוסף שהיא
 זו שכלל צו השם במעטה שכם לא במחשבת
 בלבד כמו בראובן וגד. כי שהיא מורה על המעט'
 ולא נוספה וא"י שמורה ג"כ על המעט' כמש'
 כמה פ"מ"ה ו' ימי המעט' כי צחי' ו' היא צחי'
 דכירה וכלן חן פגם מצחי' הדבורה כי שכם
 ח"ש בקדושי ומה יחן ומה יוסף רק הפגם הוא
 בנזק' דקדושי ח"ש דינה שפעל זה מעטה
 הזוחמא וגי' בהענין הכדור ממכסה שכולד מ'וכף
 ומלכתי הנה חן השם היוכף רק מחסנה
 נוק' ע"כ הוא הוספה ההיא הנן הענין .
 ואמר יהושע לאמר גם להם שחר דינה חיה להו
 מעטם הכ"ל הנן הענין. שלמד יהושע בכתן מדה
 בחורה דבר הלמד מעשינו :

[הנה שכתב צחי' דבר המוליד והור' שגמיע
 ע"י מהנליה החולד' הסעלמה]
 יג זכור את הדבר אשר צוה אתכם משה
 עבד יי' לאמר יי' אלהיכם מניח
 לבם ונתן לבם את הארץ הזאת .
 זכור כשון יחיד. הנה צעלי הפגע אמרו שהוא
 כמו זכרו כנר ידעה ידי חן רטוכי בזה
 שאין מקרה צדורה ונבגיאוס והכל נכתב מיד יי'
 ומה שגחלה לדעהינו כפי מ"ש צמיח נפסוק זכר
 עשה לנפלאותיו. שכה הזכרון נקי זכיר להיות
 הכח ולזכר הרשון סתקע בראשית הסתחם
 המעטה הוא המעט' להלן בליחור הזמן כדעין
 הזכר המשפיע דעינו שהכה הרשון הוא מוליד
 למערים אחרים לזכור הענין סתחמה מקדם קדמחה
 ע"כ נקי בלשון זכר. חמו זכר עשה לנפלאותיו
 עשה כח סתפעה לנפלאותיו שכל מה ועם יושפע
 כפלאות כחילו חזון הרשון סתחמה הפלא .
 והדברים ארוכים בדרשותיו ליער חזכה. והנה
 עפ"י הקדמה הלזו יזנן עפ"י עט"ל. דמדברי מעטה
 שנה לציג זכיר כולד הסכין סזה גם לחלי שגע
 מוכסה דחד עטמח חיה לה. והנה לפיז לזו מעטה
 הוא צחי' דבר המוליד הענין גם לאמן סזה
 הנדבר גם נהכסה. חמו זכיר. חה הדבר אשר
 לזה אהבם הנה עבר יי'. ה"ל עבו להדבר אשר
 ליה אהבם מעטה. צחי' זכר. המעט' ע, לאמר
 הענין גם למכסה הנן הענין לפי משפט לשהיק
 ויונעם לנפשך. וזה י'רקה מחד. הלאמר. חמו
 הענין לזו מעטה צכיר חיר' שכתב כי עפי מעטה
 כפי חמה ויהושע לזר מעטו נגדוהם שהחיר'
 מדעה צדורה הדבר הלה מעשינו חסי' חיר'
 שגע פ' כי [פני' יהושע כפי לנכה כי כן חוד' שכתב
 צחי' זכר המוליד. והור' שגמיע צחי' סתקנ'
 המחגלי על ידה החולד' אשר הי' כעלמה בזכר
 הנן הענין. וזכר מחד זכר צכון יחיד כי קחי'
 על הדבר הזה :
 ועפ"י פשומו עור י"ל. לפי מ"ש חללים בבורה .
 צפי' הטוח ויחמיר ציג וצ"ר חפקי' בלשון יחיד
 וכתבנו שם בהמשך הפסוקים לחיה שגי' וצ"ר
 ככעלו דבר הם אחת שגעו עיקר מהמקנה והסך
 והנשים לנעל. וגם שאמר שיעצרו חלולים לפני
 בני ישראל. ולא אמרו לפני יי' כאשר כחצול שם
 צדרינו נמוז עמם. ומשה סוכיחם צדרינו נשתים
 חלו חזי חמה יירלו לנפשותם מלדבר כולם ציח
 פן צדוהם הדברים צדרינו עם יומשך מדרגיהם
 ענין שאינו נלכה לפני יי' וצדרינו להם מליץ יעלין
 צדרינו כל הדברים צסיקול הדעה כל דבר ודבר.
 ע"כ נאמר ויאמר בלשון יחיד. והנה י"ל שכן הי'

מנהגם עד היום. וזוה י'רדק כפשוטו. הלחמד גם צפוקו הי"צ. ו'רדק ג"כ ולרדזוני ולגדי חמר ולרדזוני ולגדי ולחלי וכו'. היינו חוהו ה'ש המולין צעד הרדזוני והגדי וכו' חמר יהושע לחמר לכולם ו'רדק לפיז חמד חומר זכור שהוא יזכור חת אשר ההכה כי הוא הי' המולין זה מה שכל עפי' פשיטו ו'רדק חמד :

את הדבר אשר ליה ח'נת הדב'ר לכאורי מיוחר דה'יל זכור חת אשר ליה. וגם לפי החומר דהינת זכור קאי על הדצ'ר להיות דצ'ר ה'י'ד מעניינו י'רדק הענן ג"כ צולח הדצ'ר וה' קאי זכור על אשר ליה חך היא ג"כ עפי' ו'ש צהור' שמשו הוכיחם הגם שיחללו למלחמ' ע"ז לריכוס לכין לק'ים האמרו יח' וליוויו שניה להלחם ולא מחשש שיהיו לז צ"י צלצד כי צוה לא ילכו י"ח ה'ע' דחורי' שלריכה כונה נקיים כאשר ליה י"י וצולח זה לא ילאו י"ח. ע"כ שנה משה שהם אמרו ולחכנו כהלן חושים לפני צני ישראל. ומשה חמר חס חשקן חת הדצ'ר הזה חס החללו לפני י"י לה'חתי וכו' והי"חם נקיים מ"י ומישראל ח רש צי עזרין יעזרו כל הלון לצד לפני י"י למחמנו כאשר חרני דוצ'ר עייש כל הענין וחתן מעדיחם לנפסך. וזוה י'רדק הענין צכאן חומר. חת הדצ'ר. די קא לא ה'יוו צלצד שהוא ענין העצרת חלולים יח' חזיו' חופן שיהי רק דוקא דצ'ר אשר ילא משי משה שיעצרו חלולים לפני י"י צכוני' לקיים עולה צורחם וצולח חת סכוני' חמר משה חנה חטאהם ל"י וכו' עייש וחצן. וזוה י'רדק נמי כינהו צכאן עב'ד י"י. עפי' החומר דצ'רי החסיד צחיה גדר העצד החלקן אשר לא יעש' כ"ח רלן הארון ולא ישחדל כ"ח צהפקת רטנו ח"ש משה הגם שהעשו העעש' סרלי' חכונו להפקת רטנו לא להשגת ח"ז מנוקש ע"כ קראוהו ענ'ד י"י מה ש'וה סעצ'ר הכחשן העשחדל רק צהפקת רלן הארון חנן הענין :

[מ"ע דחורי'חא לריכי כונוי' וצשיש צה עעם עשורש צחורי' לריכי כונוי' גם למעם] וירצה עד זכור את הדצ'ר ד"קא. צולח ח'יו חזכרו חת הדצ'ר דחא דמלוח לריכות כונוי' הענין חול לכין צה חני עוש' המעשי' כאשר ל'נו י"י חלקנו ודי צוה לללח י"ח צולח סכוני' לפוס טעם חת דוקא כשאין טעם חמלי' מפורש צחורי' משח"כ ככעעם חמלי' מפורש צחורי' מחויצ לכין גם הטעם דהיינו חני עוש' חמלי' כאשר ל'נו י"י חלקנו מעעם כך וכך. וצולח זה לא ילא י"ח ע"כ כחצ צשיע צה' ל"יח יסין שטנו הקציה

להחמק צו כדי שחבור כל מחסיו לעשוהם וק כחצ צחפילין יכוין וכו' ליהוה מענייהם עשורש צחורי'. עין צצ"ח צה' ל"יח וזה קו"כ. וצפרי"ג ח' ל"יח והנה משה ליה חמלי' חזחל להם צעעם למה חכילון וכו' וצעעם שכתצט לעיל החיכוס וכו' והנה חיל מ"ע דחורי' צעעם עשורש צחורי' לריך כונוי' גם למעם. ח"ש זכור חת הדצ'ר אשר ליה וכו' היינו מה שאמ'ר לכם הטעם דצ'ר מחוייבים חחס לכין וצולח זה לא חללו י"ח. ולזה כינה למעש ג"כ צכאן ענ'ד י"י. חת לבל יחמרו. חנה זה סדין דוקא צמלוח הצורח יח"ש שאמ'ר חול יח' חמלי' והטעם משח"כ זה חמר משה מחשש למה חכילון וכו' ח"ל לזה כונוי' למטה ולמעם. לזה כינהו ענ'ד י"י שלא יעש' ולא ידצ'ר דצ'ר מעלעדיו יח"ש. וסכ"י מדצ'רת מחוך גרוטו ודצ'רו דצ'רי י"י חנה. ו'רדק צוה ג"כ סלחמד דהיינו ירלי' שהוא ענ'ד י"י לחמיר' צמל חליו יח' וסכ"י מדצ'רת מחוך גרוטו :

י"י ארדזיכם מניח לכם. למה לא חמר חלקיט ולא י'ליח ח"ע מן הכלל. סכרלי' דצוה היטיע לנס שלא יחשצו כי חלחם לא צוה חלח י"י רק מל'טנס וצחירחס שצחרו לעלמס. וסן יצולו עייז לריצ וולח וכמה מוס יצולו להחחרט כמה מוס צחמ'רס עלחך גרויה כ"ז וכיולח. וכמה מוס יצול להשצו שחחממע קדושחס עצור זה צחמ'רס כי עמ'לי' חרן לחחחס וגצול כיתן צינס וצין ישראל חת חירדן חצל צחמ'ת סדע עפי' חכמי' חלמ'ת כי הכל חית' נקצי' חלח י"י וכמס'ל הטעם. ולזה חמר חלקיכס שמייח'ד טמו עליכס ועמנו ילאו כצוסי' וחחס צצחירחסס חק'חס דעת עליון וטמו יח' חק' עליכס. חלקיכס כי חול חלקי ישראל. ח"ש וחתן לכם חת חל'רן חלח. חול יח' חתי' לכם ענר'חסיח כך עלח' צחמ'קצנו סקדונו'. ועם ענד חלקיכס :

וירצה עד י"י חלקיכס. כני ידעם חלקי'ס חורי' לטון כח חת סכוני' צחלקי'ס חסול כח כל סכסוח חסי' כל סיצי וירלי' י"י חלקיכס חול קיצחכס וחמוט ילאו כצוסי' נצסי' חלשוני' ציעקצ שחחל חחולרי' צחופן זה צכרי' שיחחצ גצול חקודש על ידכס כשחשח'רו צכאן וישחחף גם סמקוס חזה לקדושח חל'רן כאשר ידע סלכעיד יח"י קדושח חל'רן חזה ח'יח' שחח כעצוחר צחיל' והי'רדך ההחחלי' להיות כעח ע"י צ"ג וצ"ר. וחול צח"י קני וקריצי' וקדמוני' צסוד ג"ר דקליפ' אשר צחמ'רי' כרש חוחס ירושח עולס ח"ש י"י חלקיכס חול קיצחכס חל חחורו מה חלח עשה י"י לנו שיהי' חולדוחינו ציעקצ צחופן

זה ועייב כשארנו צחן, הדעו כי מלח יי' היה נסיון :

יד נשיבם מפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבד הדרך ואתם תעברו חמישים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם :

נשיבם מפכם ומקניכם גם לענין זה ילדק הלאומי נפסקו הניל וריל זכרו את אשר טיה אחכם משה לאומי היינו סחאמרו חילי נשיבם מפכם ואחייב מקניכם לא כמו סחאמרוס מוקדם שהי' מומיכם חצי עלים מנופיים . והזכירי הזאת הכרחית צחן לענין לאחס למלחמי הגם דלענין עשי' חן כיו צדצר דצמלח ציוי משה שהם אמרו גדות לאן נכנה למקני וערים לעפיו. הנה אמרו שיצו הגדרות ללאן קודם שיצו הערים לטף הוכיחם משה ואמר להם צחיפך צנו לכם ערים למפכם וגדרות ללאככם אזל כעה ציוי יהושע שכצר נצנו העיירות והגדרות מה דסוה הוה עכיו מן הדרך הוה לזכירת הענין שלא יהי' מומיכם חצי עליהם מנופיים . כי ענין ירדה המלחמי להם חוכל להיות עשהי פנים פן האחד להשגת הנוצוקס היינו חרלס הכיהן להם מומשה דצולה לאחס למלחמי לא יכתן להם הארץ הזאת כמו שהחזי' משה והנה זאת הקי' עממה חצינו: מומיכם וככסיהם והפן הצ' לקיים דבר יי' צלי שוס פכיו רק כאשר טונו יי' חלקים והוה מחציבות נפסס וגופס טיהו לריון לפני יי' צקיימס מוטהו והוה הכרלי'. עייב מן הדרך מחד לזכירי לעשות מהעיקר עיקר . עייב לא נלערך יהושע לומר להם שיעצרו לפני יי'. כאשר אמר להם משה כאשר הם אמרו שיעצרו לפני צני ישראל והוכיחם משה צאמור להם שיעצרו לפני יי' שהוא הכרלי' לקיים עממו יח' כי משה הגם ססוכיחם גייב צנה ססקרימו הוקני' עכיו לגופא מוחצני שיצנו חילי ערים למעס משחיב ציהושע שכצר צנו הערים והגדרות לא חילערך הענין לגופו רק ללמוד מענייט שיחוסו על נעסס וגופס יוחד מעל ממוכס וככסיהם וממילא מוצן שיחוסו רק סכרלי' ליי' צוה יחרטו לארץ כל הוה חלקים יח' :

נשיבם מפכם חקר וחיו העיימס וחיו צמקרי כדרכנו. והכרלי' לאורות דחילנו

אוחו הסף שחיו כרך אחרי האס דחילו היי ככצו ועסכיס צוחיו סחיצור קרלי' דוקא לחון ססף סמחוצרים חל חומיחם סס נעייכס סכאמרוס. היינו סלריכס לחעס . וחלמס לא סולרטו ללאס למלחמי צודחי רק לחון ססיו צני עמרים סעונו עמרים וחילך יולחי צנא ציטרלל :

ישביו לא אמר ישאריו, או יחיו, רק יצאו הוא הצטוו, יצאו צלוה ונעקס צחן מחריד לתקיימס :

בארץ אשר נתן לכם משה בעבד הדרך . הנה נפסקו סלמעלי' אמר יי' חלקים מניח לכס ונתן לכס חח וכיו חלה הנחיי צהייי וכחן אמר אשר נהן לכס משה, חלה הנחיי צמשה, וגם נפסקו סלמעלי' אמר הארץ הזאת והוה לודק כי לא הולך לקיים מוקיי' כי סס היו חו, וכחן אמר צעציר היירדין, וסס כמלחא וסס היו. וגם לכחורי כל חלריכס מיוחד דלי' חליל רק נשיבם וכיו יצו צארן הזאת והחם וכיו ויל דהנה משה חלק להם חח הארץ לסצפיהס, חלק רחובן לצד וחלק גד לצד וחלק עמשה לצד ככרלי' מהספוקים ויצו צני גד וכיו וצני רחובן צנו וכיו ועשה משה זה להיות כי חמלוה אשר היי צחפסרי לו לקיים קיימה חייב הגם שלא פמורי עד אחרי כיוצס חמילוק כל הארץ וכמו שפעני צערי ומקלט שהגדילס חוס שלא היו קולמוח וגם מוסוס מוטה סכדלה ערי ומקלט סולרך לחלק את הארץ לסצפיהס צכרי לידע להגדיל ערי ומקלט מכל סצנו לצד צלר לרחובני ורחמוח לגדי וגולן לענסי'. והנה סס אמרו למשה ואחכטו חלף חשיב וכיו יצו עפעו צערי המצלר וכיו'. מהכרלי' ערצריחם אשר זוח עלחם לשיחצנו כל הסף והכסיס ציחד לערי המצלר ולא יהי' צפזור כיו צחלקו ממשס יוצני הארץ להיות סהוה חרן ככצמה מחדס וגם חכסי חלצא סריחוקו כדוד ופן יחגרו צס יסידות חארן, עייב הקיצון יפה להם, וחיש חח רעשו יעצרו, עם עזר ערי סמוצלר וחלמנה סזה חוה אשר אמרו סוז למשה לא כסוז חל צחיי עד סהכחל וכיו עם שכצר אמרו, עד אשר חס סציחויכס חל ומקומס חך חוה סאמור כלא יסונו חל צחיהס סמויחדות לכיו עד סהכחל ציי' וח יחלו גס סס סח יחלקו גס סס חח הארץ ויחיק כל אחד צחלקו לצד. חלל כל זמן סמלחמי הקיצון יפה להם, והנה חרוכט משה חלק חח הארץ לסצפיהס חחיב, כאמור לעיל, והנה לצל יחיקו עוד צכצרחס סמן הדרך חוה כעה לקצן חח ססף ונסיס ציחד, חמר להם יהושע אשר לא כן חוה, רק נעייכס וכיו יצו צחין מחריד צארן אשר נתן לכם (לכל אחד צפיע) משה צעציר היירדין (על כל סעמ עזר היירדן צפיווד ולא ילמרטו להחקצן כי יהי' שחד חלקים על סערים אשר סניצויהסם) :

מלח סכלמעט צה לריק וססחול לעשותי צודחי לא חנא חקלה מעסק חלוה] ורלי' עד לפיי' אשר נתן לכם עפעו צעציר היירדן, רילל

נחלין חתים רליל אחתו נחלין רליל נסיר ונסלוק
 מנחשנחיתו חתנה צביט וכסירי נכדי סחדור
 למלחמי נכור. וביה נחבו נענר חלולים. רליל
 שלופים ונוקרים מנחשנחיתו צביט וכסיר. חנל
 יתסע חשע מחד לנל יצלו לחסוב סחזי מלחמי
 ענעייח נחיות סכנר נגה מדרגות משה פרי חמה
 נחי הרי למעלי מן הסנע מנחילי נחי יתסע
 פני לנכ. נחי חרזי. פרי לריכס למלחמי ענעייח
 נזריות מושלגה נכלי זין וחרז וחית ועיז יפול
 מוך נלננס. כאסר ירלו סליו נזריות מושלגה
 ולתסיח דעחס מלחמה חסע ונכס סנר יתסע
 משיז לנל יתסר חלולים כאסר קנלו פיע לחרות
 דחין מן הטרך כ"כ לכלי זין. רק למען קיים
 מלחמי יחש. וחדר חמסיס סרלי לקיים מם
 סכאלר נחומי חומי חרי, לו חמסיס רליל מן
 הטרך לעסות רק עמי ננחי ס' לחרזי חנל ליי
 חסועי וחין מן הטרך לו לחרז ולח לחית
 לפני אודיכס ננר כחנר דעסס סוכיסס נחומס
 פיענרו חלוליס לפני נר ישראל. רק סילמור
 פיענרו לפני יי ועסו סמרי נכור לקיים
 מלחמי יחש. וע"כ חרו נחס וחדרו חמו נענר
 חלוליס לפני יי וכו'. וסנה למח לו סנר יתסע
 חם סדנר וחדר לפני לחיכס חך לפיערס נפסוק
 חקורס חיקן יתסע זה נחמרו זכור חם סדנר
 חקר ליה לחכס משה ענר יי וכין סכנר חיקן
 זה יתסר ס' מוצ לו לומר להס לפני לחיכס
 כאסר יתנחר נסמוך דהנה חמר :

ננע סנחור לריך כיו' גס לעסס סנחור
 נכרה וחסילו העעס חינו מנחור רק מוצן
 מנחנן]

לפני אחיכס דייקא ונל לפני נני ישראל
 דהנה ננע סנחור סמורס ענר
 נחור לריך כוכי גס לעסס, וסנה העעס סנחור
 נחור נפירש חול למח סחילוח וכי' וסעעס סלמל
 לעסכיליס נחכמי חול עה סחמר משה סלחיס
 יצלו למלחמי וכי' וכמעיל, סרליל סנחס חחס
 סנצו פח יתסרו סלחיס לחיות סמן דנר
 נמלל נכס נחולרי פ"כ נגול ניון ציכס חירן
 וחול סעעס סנפלס סחיט מנחנר לכל, ונחמה
 חעפ"כ מפורס חול נחורי ולריך כוכי גס לעסס
 חוס פ"כ סמעינס יתסע נחמרו לפני לחיכס,
 רליל סיכוטו גס לעסס חוס סנפלס מעין סמנון
 וסנה נרלותו לסמעינס כ"ז, פ"כ חיקן מלור
 משה ססזחירס פיענרו לפני יי דייקא, סמעינס
 זה נחחילת דנרו נחמרו זכור חם סדנר וכי'
 ענר יי וכחמור לעיל וחדר ססמעינס כ"ז יכול
 לנצח נספחיו לומר לפני לחיכס כ"ד לסמעינס

סמסס מחד רנה לקיים מלח נרלו נכיוס
 וחילוק כל סלרן רק סלח ס' נחפסרי מנחמ
 סנורי סנכר סלח יצח ללרן ונח סחי נחן
 סלפסרי לעסחור עסס, ולחיות סחלקיכס חול
 נענר חירין, נגור עסס גס סחילוק, וחילי
 ססנח סקלי וכסלוק מדרר סלמער ט' חוחו לריך
 פ"כ מוצ לכס פיענר חול נחלחו חקר נמן לכס
 עסס על כל ססח ענר חירן וחחס חל חירלו
 חם עס סלרן :

[מעמי ידיו סל עסס חין טו סלימי לסוכחיס]
 ובהעסיק ער לחיות סלרן סמעיני מל' כ' עסס
 קיים נה מלח סחילוק. וסמעיני מל' חל
 ילחיו חל חלרס כנודע ונפרס סמעיני מל' סל
 משה ונורחי לו יחן נה סוס נן ישראל. ועור
 ידוע סלח סלמטו חריכיס נמעמי ידיו סל משה.
 וסול סחמר חל חסיו לסחנרן דוקח ניהר מחיות
 סמורח ככיל כ' חול סלרן חקר נמן לכס משה.
 חקר חין סלימי נמעמי ידיו וחמורו נענר חירן
 לרדך זה ריל דהנה סרי חנחו חוחיס סלמטו
 חריכיס ננחסי גס נענר חירין גס נמעמי ידיו
 סל משה וספסר לוור לחיות ענר חירן סל
 לחי וכין סכנרי סנורי על ח' סחיקרית מנכ"כ
 על סעפל (וחי חקסח חרי גלות ענר חירן ס'
 קודס נללות ח' כנר סחי' סנורי חחוכ' על כל
 ח'י) חנל כססלרן עדיין עומדה נפיע סעדיין
 לו כנצט' ח'י. סנה חול מעמי ידיו סל משה
 וחין מנלע לירי ססוכיס. ח'ס חקר נמן לכס
 משה. ונקי עדין ענר חירין נפיע. וחלכנה
 עפילה עדין לקודסה סלרן :

ואתם תעברו חמסיס. סננרו סננר נעלמח
 כ' ליי חסועי :

חמסיס, ונחורי כח"צ נחו נענר חלוצי וק נדררי
 חלוצי סננרו וסנרלי דחית חלוליס פירסו שלופיס
 וסוקרס מלחי עין. וסכור כססלרס עוש' ח'י'
 דנר דעמו קסור נענן חמר, ח'י חין מנעסח
 סלימי ונזרות כ' נלל דעח סלימי כפס לו מוצ
 רק נחס יסין דעמו למלחי סחול עוש' ויסח
 דעמו מדררס חחריס יחי ננור פעולה מלחכחו
 נזריות ונליומח וסנה נ"ג ונ"ר קנלו פיע סחיו
 מנחיס ננחיסס כסחיס ונחיסס וכנכיסס. וסנה
 ענע חלרס חקר כפסו קסור נכפס נכו וכסיו.
 ונכוסו וסנה כסחי' להס נעניעיס עליחס
 דעמחיס על נכיסס וכסחיס סננחיסס. סנה לו
 חדרו למלחכה יי מלחמת מלח. ויסיו עוסיס
 כמוכרחס נעללוה. וסנה לחסיר חחשס חוס חמור
 למשה נדרח ללן וכי' ועריס לעפיו. וחכחו

ענין מחדש בזכותם כי יש קפידא לכוזת הטעם
הלא ג"כ והגן :

לפני אדוהבם כל גבורי החיל . הגם שלפי
פשוטו סכוני' שכל גבורי החיל שזכס יעצרו
לפני אחיכס וכמו שפירש"י ע"ז יש להחזיק
החיל והחס גבורי החיל העצרו חנטיס לפני
אחיכס . והגז דקדק חומרו כ"ל צמולס מנלי
קמיכוס הל"ל בקומן ב"ל גבורי קמיכוס לפי
מעטפו הדקדוק ע"כ הכרחס דסיק לפני אחיכס
כ"ל גבורי החיל . סנה אחיכס כולס גבורי
החיל צמרתו יח"ס וחין מן הלוך לעזרתכס
רק סכרלס מלסכס לקייס מלחיו יח"ס כלסר
ללמיחס ע"י עסס ע"כ ידק דייקח כ"ל מנלי
קמיכוס והכוונה כוליס והגן :

[י"צ שגני יסרוח נגד י"צ לרופי הוי וכל שגני
יש לו לירוף אחר]

וירצה עוד . סנה צסוחכס כולכס צימד חסס
נק' גבורי החיל עפ"י מוס דידוע
דסכוכי נק' אסח החיל צסיות כולל צה י"צ
לרופי הוי אסר ססס מ"ח לחוון ענין החיל .
וססס שגני יסרוח י"צ כ"ח יש לו לירוף אחר
מעטמה הוי וסנה אחר כלסר גס חסס העצרו
לפני אחיכס . כ"ל גבורי החיל אז לכולכס שסס
יקרל גבורי החיל מעטמגרי" צסלרס י"צ לרופי'
צכח סכוכי חס סכניס סמופעס עליחס אסח
חיל . וילדק כ"ל צלל קמיכוס רל"ל צסיות
כולכס צימד אז חסס גבורי החיל . וילדק נמי
סחיל צס"ח סיריע' :

ועוררם אחרם סנה כחצנו צמיח סחילוק שנין
ערה ליפועה שפיוכי נק' צסיות חיו
צכוכי וססע עסכוכי עסל"כ ערה סלח י"ח ל"י
סכס . ססס לפי"י ע"כ לא אחר וססעפס"ס לחסס
רק ועזרסס . כי לא יסיו כלל צככס כי י"י סולך
לפריסס רק י"י צה ערי כסססי' כולכס צימד
וכלסור וכחצנו צמק"ח עוד סחילוק שנין ערה
ליסוע' , סססער סור כסססער עחר אל סססער
קודס שצקס עעני ויסועי' נק' אחר סמוצקס
סססער ערי סור מלל עמוקסו ועחרו זס נק'
יסועי' . ח"ס ועזרתי' לחסי' קודס שצקסו
מכס סמלערך רק חסס צמלמיכס העסו כל ענין
סמלערך לסס צמלחוי :

אורת"ם מלל להורות חוסס סמלליס ערי מלסער
צגבורי' . רק סערי סור לעסות עפ"י
צלחעררסח דלחחח :

רשיי כל גבורי החיל שזכס יעצרו חלוליס .
סנה צל להורות דלח כעעה דקל"י על
אחיכס סלחכס סס גבורי חיל וסעצרו לפכיהס
חס חין לו פועס דלחס יעצרו לפני גבורי החיל

לודנח מן הלוך שיעצרו לפני סחלטיס . ע"כ
ודלי לפי פשוטו כך סור כפירש"י וקסס סמקרל
ודרסו וחסס כל גבורי החיל העצרו חנטיס .
לכל צלחח למה ככחצ צלשון ספוך דרוס צ" נמי
כמעיל צפוק :

ט"ו עד אשר יניח י"י לאדוהבם כבם וירשו
גם דמה את דארץ אשר י"י אלהיכם
נתן להם ושבתם לארץ ירושתכם וירשתם
אותה אשר נתן לכם משה עבד י"י בעבר
הירדן מזרח השמש

עד אשר יניח י"י לאדוהבם כבם לא אחר
הוי חלטיכס כמו סססחיל הוי חלטיכס
מכ"ח לכס . וכמו שפייס אחיכ אסר הוי חלטיכס
וכלן אחר סרי" קחס . והכרל' דכל שצנע יש לו
לירוף מיוחד מ"צ לרופי הוי . והסס צסחלל כל
שצנע חלקו שופע סס חומו סלירוף ססיך לשנמו
חס דוקח אחר הכיצוס והחילוק ססח"ל לכל שצנע
חלקו צגידור . והסס חרץ צ"ג וצ"ר ככר ככג
וגחלק וככר כספע לסס לכ"ח ססס ססיך לשנמו
מעל"כ לסלר סכצניס . ח"ס עד אסר יניח הוי'
לאחיכס חומו הוי' ססיך לאחיכס יניח לסס .

ככס כמוחכס כמו סככר הוי' ססיך לכס סכ"ח
לכס סככר כחלקס חלטיכס לסצניכס . וירשו וכי'
אסר י"י חלטיכס וכי' חומרו חלטיכס ולא חלטימו
כחצלר צפוק סקודס עעני ילחו כנוטיס ססחחלו
חסס צכלן מנילל מערלס"ח עני' לחסעח סכצניס
וח"י סכצנע (מערלס"ח) כל עס סיקחו כעס עפ"י
סגורל וצוס יולדק חומרו וירט"ו צמורח ירסס
ולח אחר וסחנן גס לסס אה וכי' רק אחר
וירט"ו לסון ירסס לסורות סכל חלקיחס צל לסס
צירוסס מלצותיחס סכך גצור מערלס"ח סכל סלרץ
י"י לחסעח סמעות וח"י סמעות ולא כמקך סדנר
עצמיחס צלנר שצחרו לעלחס ענר סירדן :

וירשו וכי' אסר י"י חלטיכס ערות לסס . ססחיל
צירסס וקייס צמכס . עפ"י פשוטו ילדק
סירופ' ס"ח מלצותיחס . וס"י סתן לסס חלק
ירססחס כצכיל כריץ סמולק ירסס סכניס סעני' עפ"י
לכ"ח ירסס מלצותיו וסור סכרלס צכלן עפ"י
סלמור לסורות סכך סור סדר ירססחס ססעס
חלקי' וח"י חלק . ולא כחוסס סענין צצחיס
מנ"ג וצ"ר :

[סדור סולך אחר סרועס]

גם דפ"ה וצמורה כלמר גס ד"ס . וסכרלס
דלח ציני עסס פכ"ו כפ"י חניס מוסס

כל צרי דוח אחריו סיו מוכיכס צחלר לכריי'ס
ד"ס מעל"כ ציני ירסוע' פ"י לצכס יסלחרי אחריו
צמולר לכקצח עני' :

ושבתם לארץ ירושתכם וירשתם אותה . הגם שכבר החזיקו בלארץ ציניי משה עכ"ז לא בעמד סירובם עד אחר קיום התנאי וילערכו אח"כ אחר קיום התנאי להחזיק מחדש ע"כ אמר כפל לשון ושתכם לארץ ירושתכם שכבר ירשתם ציניי משה . וירשתם אותה שוב מחדש אחר קיום התנאי ע"כ ג"כ נכתב אותה מלא להודות שהח"כ שה"י ירשה צמיחאה בלא פקוק מהח"כ קודם קיום התנאי :

אשר נתן לכם משה עבד יי' בעבר הירדן מוצח השמש . י' להצוק . א' למה חזר נומר אשר נתן לכם משה וכו' וכבר הזכיר זה פעמיים צ' למה חזר נומר עבד יי' ולא עשה כן בפסקו י"ד ג' למה חזר בעבר הירדן מוצח השמש ונפסקו י"ד בעבר הירדן סתם וכל דהנה לפמשל שאמר להם שילערכו ירשה מחדש להחזיק הגם שהלק להם משה ולכל י"ה זה חיו כנוגע בכבוד משה אחר הדרכה שהוא בעבור יקר ערך משה פני חמה כמש"ל בשם האר"ל שמהם עם צני דורו לא היו יכולין ליכנס לארץ כי בעצת מדריגתו ממדריגת ארץ ישראל שהיא צחי' לבנה (כאשר חדע מעבדין קישול ארץ ישראל קוד יגיעו הירח) והוא שאמר וירשתם אותה מחדש כי הוא אשר נתן לכם משה עבד יי' שגדלה מאל ערכו ומדריגת הארץ וצחי' הארץ וזה שפ"ס בעבר הירדן מוצח השמש שמדיין ה"י זריחת השמש על הארץ דרגה דעשה פני חמה (ע"ן) צורה מעבדין ויה שאמרה רחב ונהתם לי ארץ אמת והם הציצי את תקות חוט השני ותצין) :

[הרואה שפנה אדם חפץ מן השוק ישמחה ציניו] וגם י"ל כפשוטו שציצ צניתה חבקה לכל יתחרטו ואמר נחם כי אשריהם מה עונ חלקיהם שהוא אשר נתן להם משה עבד יי' הגם שהוא בעבר הירדן עכ"ז הוא מוצח השמש עדיין זורה עם אור השמש כי שם חבקה מחוקק כפון משה ספרה רבא דישראל קצור בחלקו של ג' וגם אומר מוצח השמש לחצו צניניהם שצאה להם כחלתם בעוד זריחת השמש על הארץ וקיים ירשתע משאר"י משל לקונה חפץ מן השוק וכו' ה"י אומר ישמחה צניו :

[כהוג נשיתך צומה כמו שטרה רציו הקודם] מ"ז ויענו את יהושע לאמר **בל אשר צויתנו נעשה ואל בל אשר תשלהנו נלך .** ויענו וכו' עכ"י בקול רם **שמוע לאמר איט לזולת חך הוא לדעתי עפ"י פשוטו הנה ראו שיהטע חלה הגדולה צומה רבו בלומר זכור את אשר לך חתם משה וכו' ואחם העבדו חמשים וכו' הנה אמר להם צפיוס שאיט ערצ אל**

לבו ללוח אוחם מדעתה דנפשי' שוס דבר רק הוא מלוס ומזכירם שיקיימו ליוו משה שיעבדו חמשים . הנה ראו כן חמיה וכחפזו וענו אמרה בקול רם לזרו שניטה כי כשילוחו צומה וי"ס בעלמו כל המלמד כי הנה ומזכירם לשמוע בקולו ויענו את יהושע בקול רם ולמה עשו כן כדי לאמר שהוא אליהם וי"ס בעלמו בכל עת המלמד ולא יתנהג בשפלות בענין זה חתם שפלו דצריהם ואמרו כל אשר ליתנו הייט לקיים התנאי של משה לעבור חלולים נעשה ואל כל אשר השלחנו אחם בעלמד לכל המלמד נלך עמיס צפי' התרומם :

[חין לך חלל שופט צנימד חפילו שיאמר לך על שמואל וכו']

תרומם ולכל אתר דתשלחנא כהך הנה לפי ההכח החיצות שנפסקו הוסיף חיצת אתר והכראה דהנה לפי ההכח הכחוז אל כל אשר השלחנו נלך . חיו מבוחר בלון מקיים רק הענין הוא לכל עסק שהשלחט לעשות נעשה . ולא יחב לפי"ז חיצת כליך רק הליל נעשה וגם חיצת ב"ל קמולה מורה דביקות ואלו ה"י הפירוש כ"ל היל למיכת צחולים בלא דביקות כמו צרשח ב"ל אשר ליתנו וכו' והגן וגם חיצת תשלחתי לא ילדק על עשי' רק על שליחות ממקום למקום וגם לפי הפירוש שכתבנו בפסקו ענין הכפל הל"ל כל אשר ליתנו נעשה וכל אשר חלונו נעשה על כרחק הסוכה על השליחות ממקום למקום ומקר חיצת מקומם והוא מקרא קלר והיה ואל כל מקום אשר תשלחט נלך . והנה לפי"ז רצוחא אמרו לא מיציעיא לעשות ליוויך במקום שאתה עמנו צימד בודאי נעשה חלל חפילו חם תשלחנו מווד אל מקום אחד . והשי' אמר לך כי הוא יעבור לפני וכו' חם חתך לפניס וכו' . הנה ה"י מהרואי שלא לשמוע ואצפ"כ נשמוע לקולך וכלך ממקום למקום . והנה חקרן חיצת מקומם להורות הגם שהמקום הכשלח אותנו מבלמדך הוא בחקרן כאשר חרע במלחמת ע"י עכ"ז נשמוע לקולך כי חין לנו חלל ליסב לשמוע בקולך וכן חמלא סהלבו גם למלחמת ע"י כאשר חדע מרז"ל שנהרג שם יחיר שה"י מהם הנה תראה שקיימו כאשר דברו וצוה קיימו חפילו יאמר לך על שמואל שהוא יען חין לך חלל שופט צנימד כי הנה חר"י שהס דענו שטיקר ההללחי דוקא כשיה"י יהושע עמסם . ולאצפ"כ לא המרו את דברו והעירו למות נפסם לשמוע בקולו כיון שלא צלח האזערי להם עפ"י הסוד' צהיפך . יש לפרש עוד מקום חקר מקומות החקרים עדיין שאינם עדיין צמליחות

מחמה שאין יושני עלי' אפסיכ כלך זלייויך וכמשיל עייש .

יזו בבל אשר שמענו אל משה בן גשמע אליך רק יהי יי' אלהיך עמך כאשר די' עם משה :

כבל וכי רק יהי יי' אלהיך עמך כאשר וכי . מי יתן ונתנוק זיחור הדברים אומרים ריק יהי יי' וכי . מה צלו למעט חס הכוחי כפסונו כשמע אליך צלושן כשיהי יי' עמך משליכ כשלא יהי וכי הנה הוא חסרון דרך המוסר לומר כן לכניא כשיא ישראל . ומי נקט זאת מידם מדת להם השתיק' ומנילא מוצן . ובאם הוא רק זכר' והפלי' לא ילדק ריק , והליל כן כשמע אליך יהי יי' וכי , גם כהצוק למה אמרו אלקיך ולא אלקינו אך הוא לדעת: לפי עשיל שישמע חקם מחד זדנריו והרא' גודל עפותמחו שהוא איט בעיד עטת רק הלה הכל צמטה כאשר כהצאר לעיל . והס הקיטוטו שאים כן . רק יהי הוא צעלמו ציד מטה , והס כרילס לשמוע זקולו . והנה קיימו סעכין . לחקן גם מרה סעכיה וסיעוד סדברים כך הוא סלחה ומחנה עמטה שלא להיחז בעיד מטה זה איט כי הוא ען הסכרה אדרגא לזרוק מרה וכי להיות דבר אחד לדור . ריק . יס חקנה להיות צמדה עמטה גם זיהיח בעיד מטה היינו כאשיר יהי' ה' אלקיך עמך כאשר יהי' עם מטה שהשכינה לא זה מוננו והיא דברס ומחך גרונו ודיבורו דברי הש"ת ממש המה והוא אינו רק כלי מוכשר בהשמיע מהוכי דבר יי' ומש ואיכ גם זיהיח בעיד מטה איך כהן שוס זיה עימוש להעדר מדה עמטה הלילה כמיס הכחוז לכניא אל חך כשופר הסם קולך כמו שהסופר אינו משמיע קול צעלמו רק הסויקע מתקיע צו . והשופר צעלמו אינו רק כלי מוכשר לזה סנה צשאר כניאים הי' זה לפרקיס . אלז צמטה סשכינה לא זה מוננו ולא הי' שוס דיבור רק דבר יי' ומש לליש כהן איך שוס זיה עימוש אפי' זיהיח בעיד מטה כי הוא רק כשופר כלי ציד האוזן מה ששמרו ריק למעט מה שחשפון שלא להיחז צעלמך בעיד מטה זכדי שלא סעדר מדה עמטה . רחא אינו . ריק זהה היא הסקנה יהי' ה' אלקיך עמך שלא יזח מתך כאשר הי' עם מטה והדנר השכינה מהוך גרוך וע"כ אמרו אלקיך דייקא שיהי' אלהיך צפרעות . ואהה רק ככלי ציד האוזן הנן העכין ויוכסס לך . מה ילא לו

צבל מטלה . ויכין ממלכות שמים מלונס צו צמח דנרו לנכר אדם להרדעם דרך יי' והוא כלי מוכשר לח צגזירתו יח"ס . ואין מוקס להחנאלו :

תרנום לחוד יסי מיטרא דיי' אלהך נסמךד וכי . לפי מיט צפסוק ילדק מחד מה שפירס המחנה מיימריא ועמיט צדנרי המחנה צפסוק ה' שלא הי' לו לגמרי מדריגה מטה וסס זרכויה שיהי' לגמרי כמו צמטה ע"כ פי' מיימלא דיי' עומיל צפסוק סריל וחצין :

[התלמיד לרך להצטוק צדנרי הרז ללמוד מיימור לשוט ולדעוה מלחא למלחא] .

יח כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חוק ואמץ .

כל איש אשילו החסוד צמחצוסיס כידוע מחוזר אי"ש : ימרה חס פיך ולא ישמע חס

דנריך לכל וכי . יס להצטוק מהו כפל הלשון וגם סמחו משיך לדנריך ומיימריה לישמע וגם מהו שוב אומרים לכל אשר הטנו . וגם דנריך ציזיר סרביס . וסגראח כי פיך סכונה על סלוחס סיולחא צפירוס מוסס עסס כך וכך .

ודנריך היינו סכונה להצטוק צדנר סיולחא משי צדנריס מיימריס וסוריס ללמוד מענו גם הדנריס שלא כאלמד צפירוס . ולפעמיס לדעוה מלחא לעלמח זהו נק' דנריך הנן כי כהן הוא הצטוק נח כי צמלחעה ערין קאף עמטה על פקודי סחיל סחייסס כל נקמה . והנה לא טה להס צפירוס אך

הי' לסס להצטוק צדנרי כאשר כהננו סס צמקומו ססי' העכין עומן מיימור לשוט והוא סגרה סבאן כל איש אשר ימרה חס פיך היינו סיולחא צפירוס משיך . חסו נקי מרי' צמד וצמל צשאר צשעש לא זו חף זו . אשילו לא ילא העכין צפירוס משיך רק מוצן מיימור דנריך . וי"ש ולא ישמיע היינו

הצביה חס דנריך ציד סרביס והכונה אשר לא יחצוק צימור דנריך להצין מחוכס עכין סנסאר לכל אשר חלונו היינו מה סנכלל זלייויך היינו לדעוה מלחא למלחא . וצה ידוקדק דוקא כל אי"ש היינו דוקא חסון יודע להצטוק צימור

הדנריס וידע לדעוה מלחא למלחא משליכ מי שאינו צר הכי אשר סכלו קלר מחסיג זה חסו סחמלא סקלף מטה רק על פקודי סחיל סרי סאלפיס וכי משליכ על דלה העס לא קאף

[חוק עמס צמלמריס]

רק חוק ואמץ רק למעט כיל סכונה . דסנה שפעו כל איש אשר ימרה וכי יומיה

והנה סיימו ריק היינו למעט כל זה שלא יח סדנר לכלל זה שילטרכו חיו להתיח איש זישראל

הנה סיימו ריק היינו למעט כל זה שלא יח סדנר לכלל זה שילטרכו חיו להתיח איש זישראל

הנה סיימו ריק היינו למעט כל זה שלא יח סדנר לכלל זה שילטרכו חיו להתיח איש זישראל

הנה סיימו ריק היינו למעט כל זה שלא יח סדנר לכלל זה שילטרכו חיו להתיח איש זישראל

חזק וחזק בעלמך וזרוק מרה והפיל מוראך עליהם וישמעו בקולך .

הגה ליהושע דוקא כאלו חזק ואמיץ אחשבה חזק ואמיץ בניי ריב להיותו פרי לבנה מקבל מנשה פני חמה והגן והגן עוד עם הנקודות שטחרים חיות להאזניות הוא בני ש"פ ס"ס הליבורות השפעת שס סוי' בלדכ"י היינו בשפעת חמה אוח אוח דהיינו י"פ א' סרי י' ה' פעמים ד' סרי ד' ו' פעמים ג' סרי ט' ה' פעמים י' סרי ג' סיה סרי ש"פ הגן שזהו דגל דיהושע פרי לבנה הארומח ללדכ"י מקבל מנשה פרי חמה הרומח להוי' והגן לפי' מ"ש הארזיל שדור בלי הארץ היו מנח"י ז"כ דנזקים ומחשבים בכותל אחד שהוא חיצור הויה חרבי ככ"ל. תרגום כל גבר דיקריב על מועדך ולא יקבל יח פהגמך לכל דהפקדני וכי נראה דרלה לפרט הכפל והשנינו ערקדקטו לעיל. הה פירושו פיך הכוונה דבר הנאמר בנחוחא ובלשון רכה צפיוס כפי' אמריה בבי' נחשאי כן פי' פיך רק צפה שפחיו כעוה נחשאי דבניך דבור הוא לשון עו נקושי כמדע ופירש ימריה מלשון חס סער ימרי היינו חלוק וישמיע יקבל והכוונה לפי' כי בלח האמר לחרס חיה דבר נחשאי שאיח מורס ליוויך צויה כיכ לא יחמיצ הנלחי מוח חיש צמחיות רק יחמיצ בלח עושה צהיך ובחילוף מורה שאיח משגיח כך משאיכ סערד אריותו אינו מורה עי' כי יצור שאין הדבר כחון לפיזחך מדבר דבניך נחשאי וחי הפירוש דיקרב (היינו יחליף) על מיומד (נחשאי) משא ככשחלוט נקושי דריצור זה מורה שרניך הנלחה לוח אי' וחייך שלא יקבל הדברים יחמיצ זה מה שכל . ועוד יש לפרט בלשון אחר לא רליח להארץ :

קפיטל ב' א' וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים ודיש לאמר לכו ראו את הארץ ואת ירדו וילכו ויבאו בית אשה וזנה ושמה רחב וישכבו שמה וישלח יהושע טרד שליחות המרגלים ולפס לא השט יהושע למעשה שהי' ינחלר לקנן חיים : יהושע בן נון סין . הסה למס יחפו בכולו אחר שס חניו (מעטיל דבדרי רטי') והנלה עפי' מעיל דסגס דלח מקדח זולח מירי פסעו דסס חניו ס' כון עכיו יש לרוח מיש צוהיך כוין כשופה דח מעורחחא וסמיכח לה ו' דחיה יקד צנין לחיחנרכח מיי' כון פשיטה אחשפסוח דחיה עיכ עיי' . וידוע מיש הידח"ל (הנחחיו לעיל) כי משה עם הדור דעה לא היו יכילן לככס לחיי להיות שסגנה מעלחס משאיכ יהושע עם דור בלי הארץ היו מנח"י ז"כ כסחס דנזקים

ומחשבים בכותל ח' והנה כוין צרוח לווין דנזקים כאלו צוהר פייכ כק' צן כוין (ולזה י"ל ככחצ צן צחיק רל"ל שהי' מחצוק בנחי' כוין היינו יחוד ה"ל . ונס צן צחיק הוא נקודה הנלח שכהי' ד"ח' סס מוחין למוק' כמדע והשס סעוב יכפר ויהי' שלא יאמר פינו דבר שלא כרלונו) ולזה י"ל דבא לתרן האך ערב יהושע אל לבו לשלוח מרגלים ולא חש על מעשה שהי' עיכ בל לתרן שהוה הי' צן כוין מסובל מצרחה להוריש לח הארץ והי' מונעט שצורחי לא ילח מח"י דבר שאינו מחוק . וי"ל עוד עפי' פשוטו וכפי' מה שפירש הרדק ששלחם צמד שלא ידעו בלישראל שחשט למעשה שהי' חה י"ל שצביל זה קרלו צן כוין כי הכולר מהד דע ומלליח למלוכה לא יתייחס צמלכותו חחר חצו להיותו גדול מחציו . ולזה קרלו ככחן צן כוין שהשליחות הי' בלח קול המולה כמו חס פשוט ששולח לעשות חזה דבר שאין לחוה הדבר עושה רושס ופרסוס

וי"ל עוד עפי' מיש צס כבוד חרמי הרב הקדוש מהרי"ל זוק"ל שאלר צס זקירי ז"ל שלכך כק' צן צחיק דהי"ד של שרה נחנעמה על שנלחה מהלדיקת והנפיה לה הקציה שישעיה עערה ברלס לדיק יהושע והנה מלח ימי' נקודות להי"ד הלוח דצס שרי סיהס י"ד כחה ח' נלקח צ' נקודות מסגירל דחיצה צן והוסמה לשצ"ח חחח הי"ד וכשאר צן צחיק עכ"ד דפחיה וכחצו דלפי' משיה כחחלק הסגול לשצ"ח וחיק שסס נקודות הגורה והכלח כי כחן ליהושע הגורה לכלח חח חרני י"י שצנה גויס רביס ועלויס . ולזה אמר וישלח יהושע צן כוין שצוה צמה לבו שכרמו צו גורה וכלח ויחודע העכץ צשלחס יחודע לכל גבורת הש"י וכלמו . ויהנה חמר ששנחס מין השטי"ס הנס שינחלר העכץ לקנן עכ"י הוא ברמו השטי"ס בנימני' גבוריס כל"ח . הסה עד כה דצרו שהפכוק מפרס למח ערב לבו יהושע לשלוח מרגלים ולא חש למעשה שהי' . וכחצו שזה כחמו צקראו שמו צין כוין לכל הפירושים שכחצו ועדיין כשאר לנו לבח למה הולך לשליחות מרגל'ס הנס בחין כחן ציה מישוס וינחלר ג' צכחצו חיים :

[עצירה עושה רושס לשוב שוב להרחר צה צוח הדבר לידו חיו הלדיק צשעור חיש מן עצירה עושה הסכה לכ"י לשמור חיש מן העצירה] מן השטים מה משמענו צה . ונראה דבא לשמעינו על מה עשה יהושע ככה לשלוח מרגלים מקדס חך הוא להיות דעדין לא העסח כולם מעון שטיס כמיש פכחס לצב וצ"ד אחרי כיצוס וחילוק חמעט לו עון שער

אשר לא סתרתו ממנו עד היום הזה . והנה
 תלינה לומר שעדין היו נעלי עזירות רק כדרך
 המעט מעמית רוקם הראור כפיצול עגרים כו לידו
 לשון ולהרחר זה ולפעמים לא יוכל להילך היו
 צנור דבר עגירה לידו ע כ עקר החשיבה הוא
 צורתו יקום וצורתה חשה והוא חוקק את ילדו
 שלא לחשיא זה ייקר השונה גמורה . והנה כעת
 שעדין לא העתירו לגמרי חש יאשע ען צנורם
 למלחמה ויראו צמת הגויס ויקשעם יצאו לידו
 הראור והפטר חיו לידו חש וראה העיית צהם
 חיו ערות דבר ושן מאחר חש עכ עשה נחיתה
 צרות קדשו דהנה אחיזיל שרה יורה למלרים
 וגרה עליה ען הגרה וגדרו כל כשי ישראל
 חיע אחרי יוסף יד לילרים וגר חיע ען הערות
 וגדרו חיע כל אנשי ישראל אחרי דק הוא הדרך
 צגדיה הליך הכולל פועל פצילה לכל ישראל
 והנה לביים לצל יוכל להס היל . והנה ישיה
 שלה יהושע מרגלים שראו צרותיק שיצאו בית
 רחנ הזונה המפורסות שאפילו צהים זינה מכשיכ
 צרוחה חוחה (ואפילו חס לא ה" יודע שיצאו
 בית רחנ הנה עכיש מפורסות סיחה וצנורם חל
 העיר הנה אנשי העיר מוחה ידנרו והנה היא
 מפחה סלצ צמות) והלדקים סללו יגדרו עלתם
 ממינח יעשו הכנה דרנה לכי ולדקתם העמוד
 לעד לצל יקטרנ ען השעים להסיה את ישראל
 צנורם למלחמה ויראו את צמת עם הארץ
 מקושעות . ולפייו ידק מחד קבלת רזיל שהמרגלים
 היו פחמם וכלצ . פחמם דייקח להיחור ככנס
 צמוצי הקורה צשעים וכלצ להיות שחשיי הצמיח
 ליתן לו את הארץ אשר דרך זה דבר חלקיטו יקום
 לעולם ונדחי העי יעמדה עכל חטח המוחצ
 יושח הארץ ח"ש הכחונן השעיים דייקח ללמד
 זכות על יאשע למה שלא שמרגלים כי לשי
 נהכין וכאמר .

עם צמלים שרה עשהה הכנה לכשים ויוסף
 ללכשים ואחר צכחן שכים אנשיים שכים סו
 חכשים כי חכשים לא הארכו לגדייה כי כל העדש
 כולם נחקדשו צמעוד הסכנר רק האנשים שקלקלו
 צשמים הארכו שוב שניה לגדייה עשאיכ פחמם
 ח"ש ען השעיים להיות חשם הסליחות סול
 צננור השמים פכ סו שכים חכשים לא כש
 צמלים . ולפייו יקשה שלא יספיק עליהם חיש
 אחי הוא לדעתי שלא יענרו על סימור צנורם
 בית חשה זכה וזה ידק גיכ עשיי סכיל וסלם
 וכי שכים חכשים צשעמינעו צנעה סולמו סו
 שריסם חכשים ולא סלנצם פחמם צנולכיות כי
 לפיו י"ע חשע יחד לכנצ כי מלאך לא יספיק
 למסע חיקור יחד עשיי דוד סוסיק כי לא
 כהנה חורה למהם וסח ראי' שאנלחבים מלחן
 את כל האדם ואעפ"כ י"ע חיקור יחד פכ לא
 סלנצם פחמם צנולכיות עד עה צח זמן הסעמחה
 על הג כיל .

מרגלים הנה מרגלים לא יקראו עד אשר יצאו
 למקום סכילה רעשו פצולה סריגיל
 עשאיכ צעה סלרים . יהנה לא סמלא צפרשה
 שלה עיקרה להאנשים מרגלים עד אשר שנו .
 וכן ריפנה חשה לרגל את יעור לא קראם
 מרגלים ולפי סמור ידק מחד סלנה את סמורבים
 צניחם לסיוחם מרגלים דנר ונפרע כניצ סו
 לו עם מרגל וסליחות עשה ינס פחמם הנה סלך
 לעדן ועדך לרגל ולחשפ מלחה עקום יעמידו
 מלצ ועסיה פכ סו לו גיכ חאר זה או אפשר
 סו פחמם עססלחים לרגל את יעור והסם יודע
 ודרך סרנה י"ע לרע מלחז רזיל ססיו פחמם
 וכלי"ג . מרגלים צמיח חליה סיו פכחם וכלי"ג .
 ויל עוד קראם מרגלים ויךק גיכ שכים
 חכשים עי"פ ח"ש סמוריל דנמרגלים סל עשה
 כחענרו ססנעים צעלום וניסופע כעמה לו
 וכלצ כעמה יסדח ולא סלכו הסם כיון סלא
 קלקלו ואפשר לומר דעשה סלא ליאשע מרגל עמי
 הוא פחמם לענר צו סעמחו וכלצ סו צו כנר
 סממת יסדח סיו צמה לצו לסליח חותן שכים
 סלא קלקלו מחד לזה חמד שכים חכשים רזיל חותן
 חכשים (עקר חיה חיצוה) .

וכאשר החצוק דוד צחי הארץ סכחצ מרין
 סמריזיל סכעמחם מנחי זי"כ דנוקים
 כוחל ח' . הנה סחצונן מרגיל צני' סוי חליקים
 צריצוע עם סכולל (להורות סכלנות וסדינות) .
 והנה הכוחה דוקח צעכפר סריצוע סנק' חמוריים
 לסכניע סקלישות כאשר סחצוק צכחצי מן זיל
 סכעמחו סגנורות וסקליפית דרכורה סיבך צכיצום

שנים אנשים שכי חכשים סלי' וסריים חכשים
 לא ידק לפי עשפט סלשון וגם
 חכשים מוחר לגמרי סלי' וסלח יסחיו ען השעים
 סכי מרגלים וסחשנה לרעה עפי' מלחז רזיל על
 וסלפני סלא הולכה להלפין רק את כלצ חלצ
 פחמם כחלנצ צמלחיות ח"ש ען השעים שכים
 חכשים רזיל כאשר סלחם עמקומו ען השעים סו
 שריסם חכשים עשאיכ חכיכ כחלנצ מחד צמלחיות
 ולריך עכין סקיסור חום לפייו יסנחר צסמוך :
 [חיקור יחד מלאך לא יספיק לחיקור הזה]
 וירצה עוד עפי' סמור סטלחם ען סשמים
 ככדי לעסוה סכנה לכי לגדרו עלתם
 ען הערות כמו ששעו צמלים שרה ויוסף וסכש

האזן וייל דעפטיה נקי האלמים ומרגליים להיות
 זחלם עמיהם צהכנעה המרגליים הידועים היינו
 הקמרון ציפין סגנכעו לפניהם סנקי ומרגליים
 לסיוחם יולאים זנח'י אחיריים ככיל ודיכין דמוקי
 קביים יזתר לא נעמקו עד זמן שלתם אז הצלחם
 פמים נשים זוטות וכו'. התנוק כיו צנחני מרין
 זיל

[נעם הטרך נוחר ללדיק לזנר דנר אומה
 נעלמו והסומע יושע ח'ע. וק דרך סלדיק
 סעדנר דנר וכזנחה לקוד סיחור].

ח'יש לאמר לפי מה שפירשו שאמר להם נעשו
 עמליכם כמרים. הנה פי'

סלחמי ריל סכזחה סאמר להם שיאמרו לכל סנח
 לזנר נעם ססם חרמים נזאריים אך דקסה דסליל
 סרטיים לאמר (סנס רייל דלסנחס לא האלך
 לומר ק דלסטר לו לסתלנצ נעלחזיות עכיו
 לפיעסיל לא סי נלספרי סעיד כי יסולר כלג
 יסיד וסאקור לססיחור לפי ריש רידוע סי לו
 סינאלו זים רנצ) וסאמר לומר דסנס אסור
 ללדיקים לומר סקד רק זס נוחר נעם סלודך
 ססאומר סי כזנחה על דנר אומה והסומע יסאור
 סזנר אחר כעו סאמר יסנק אסבי (פי סלכבי)
 נעו נכדך מיכ גס סול טס לסס לומר ח'יש
 (ולא סרטיים) דסינע סרנע נדסס על סדינים
 סקדו עליים (פיין נפי נאורי אור) פי נילוי
 אלקים ציודין די לחיות סגילוי רי רינעו אלקים
 כדוע והכזחה לסערות דריים על ססולאים ולסוד
 על עלמס רחמים כי ח'יש גיכ גני רינעו אסי
 דלספין (פיין נעאורי אור) וגיכ ח'יש ר'ס
 יחמישיה רבינייה סגינייה סוד ולכזח סניס
 עקור כסנייה יסרלל סכל אלו הנחיות נס
 ח'יש ס נקוד ססי לחיובה וגיכ ספרלוק סחמישי
 סכוללת עקולו סל ייוד וילך רבינייה נקוד דוד
 רנל רביני סגינייה ליוי סנכין כדוע סכל אלו
 סנחיות. והנה כסיאומר אחר מסס ססול אים
 ח'ס. דינר אומה ססול יסרללי וקור כסנעו מעלכות
 סניס והנה ק ליה לסס ח'יש לאמר סיאומר
 ח'יש הנה כזנחתם על דנר אומה ססול אים
 יסרללי וגיכ כזה יסי סכזחה לסיסרות סדינים
 על סגויס ולסודר ע'ע רחמי ככיל והסומע יעעס
 אים סיסנוד ססול ח'יש נזאור :

ועפי פסוקו יס לומר גיכ דקסה ח'יש כביע
 אים סניניע ואיס עזנר והנה סול טס
 לסס ח'יש לאמיר סינעו אים כחריסם סאומרים
 ועזנרים היינו ח'ס סעדנר ואיס סומע :
 ולכל סעניינים סכזנעו כזכחה יוסעפ נסלימות
 סמרגליים. ככן סי לנו נעוה סלל יארע
 סוס מקרה וסדרנח יעלו וירחינו אס לנ צי'

צנעורה טובה. זה פי סלחמי. הינו כזנע
 ססליחיה כדי לאמיר (ליסרלל כסינאלו) לכו רלו
 אס הארץ וכו' אן מן הטרך לחנצ ולחיות רק
 נדלחי נעלמח סקנו כי ליי סיסועה :

לכו ראו את הארץ ואת ירדו. הנה כנר
 פירשו ריל ירמו נכלל הינה וכו' כעו

ספירסיי אך דקסה כיון סעומדה על [סספר] סליל
 עקודס רלו אס ירמו וחס הארץ וייל עפי ספסע
 דללו סי אומר ק לא סי נענע דלומר ק
 נפרטייה וסג קסייחה רק לסייח סעומדה על סספר
 ח'יכ נכניסה אכל כססאכיר סארין וקודס וסחיכ
 פרע ירמו סינע וספי קסייחה .

[אסור לקדש וכו' עד סירלחה]

ראו אית הארץ הנה נעומע דנח'י חליש
 מלחח מרלח קאמר להו סוס דנר
 רק רליו איה סארין כלסר סהנוק קדושה אן
 יסרלל כחי מלכוח סניס אסוד לקדס וכו' עד
 סירלחה וכלסר סעניק לסכיל סהנוק ירחי
 עיר סהעריים סול סתיח לכניסס יסרלל ללרין
 סחמו סעריים לנול גוי לדיק וסגין לפי סיעע
 אזירו מקודס לרלוח אס הארץ נכללת וסחיכ
 אס ירחי וסהנוק ירחי גני דרין וסיל סדרין
 ארין סרדך לכוסס ללרין וסנן מלך כי ירלחי
 לסרחיז סדנור וססס סמוז יכסר נעדיס וסס
 נעל כסס אסס סנזין סיס סארין וסיה ירחי
 גני מלכריס ילכו ירלו ילח יסארין יזלח ירשו
 ריה גני ררע סנן סענן :

וילכו רינאלו זים אסס זננה לא אער רלכו ירמו
 רינאלו וכו'. לפי עסיל דכזנח יסענע
 כדח קדשו לסלוח סמרגליים וסינאלו דוקא זיס
 אסס זננה לסנק עון סניס. ח'יש רלכו רינאלו
 זיס וכו' ססינע סליכחס סעיקר לפינאלו זיס
 סלסס וכן זינן ססי נעלס סכיו וססנונע נעדי
 נלו מעלי כזנע זיס סלסס. זיס אסס וכו'
 לאמרו זייה ולא לזייה סול גיכ נעעס סכיל
 ססינע ססי סעללחו אים סועדיס נחוק סגיח עגלי
 סליכס נחוקן אל סגיח ולא סאלו סיכין זיס
 סונדק לו סיכין רסנ וכיולל ועוד יסנאל. אשד
 זוגה ח'ינע אסיס סיחור. נדלחי זננה אסס סיל
 (והנה לדעה ני ספירס זננה סונדקיח סוכרה
 עיני נחון יס לסרס נסיס אומר אסיס זוכיס
 לסורות דלח זננה נעס קאמר רק זוכיס ד'ס
 כעוהס נליס גיכ דגס אים מוכר מיני נחון וסולרך
 לססמינעו דסיסס אסס) אכל יל דעסייה קאמר
 אסיס זוכיס סיינו זננה נעבייכ איסוה לא
 סוכרה מיני נחון ככיל .

לחמר היינו שחרישו עלחמר לעוסן בן חם
היכן הולכים
ועלו לא פי' וחתו יורש נפאוק ג' חייב :

פונדקיתא הנכון ג"כ זה כפי הרדיק דגס
המחונס ק"ל זוכה ענש רק בן
דרכו לתרגם על הזוכה שוכדקיה להיות שופקרת
פתחה לכל כפונדק היה שהוא פתוח לכל עובר
רש"י וישלח יהושע וגו' ע"כ ח"י ל"ל שזכו
ימי וכו' הנה הגם שהוא מוכרך

בן עסקר הכתובים מי יתן וכדע הלא ח"ן דרכה
רק לפרש פשטו הכתובים וזה ח"ן ען ההכרח
לפשט וכ"ל דר"ה לתרץ ג"כ למה ח"ארו צ"ן
טן ולא קחם יהושע דבשלמא צהחלת הספר
הולך לייחסו שדע שזה הוא המחבר צהורה

וגם למה אשמועינן ששלח ען השטים ע"כ אהשנה
לדעת רש"י הכוזבה שכל זמן שלא נהג כשיחות
עדיו נק' שמו יהושע בן ח"ן צייחוס ע"ש ח"ו
משא"כ כשכבר ע"ל הנה שמו גדול מח"ו שח"ו

הדיע והוא מלך. והנה צורחי שכל ימי חבל משה
לא התנהג כנשיאות והנה ליה קראו צבאן צ"ן
ט"ן להורות שהשליחות הי' צ"י חבל משה שעדיין
הי' נק' על פס ח"ו ולא כתייחס עדיין לצדו

ח"ש ג"כ ען השטים שעדיין כתייסקו חבל ולא
הרים ראש וזה שדוק צדצר רש"י ח"נה וגומר
להורות שכשמוע זה אח"כ מכלל הפסוק ומה ש"ל
עוד זה דקראו צ"ן כ"ן עקום דיה החחלה

הספר והולך לייחסו מי הוא ומחמד הס"י ח"ו
קום עבוד וכו' הי' אח"כ דהוא שלה צ"י חבל
והס"י חמד לו חמר ימי חבל קום עבוד וכו'
ובזה יוכח מי החיר ליהושע להחלחל דבאח"כ לא

החלחל כלל והא דלא ההחיל הספר צ"ח הפרשה
עקום דר"ה להחיל צמחור הס"י
ח"רש צר"ו בן ח"י חמד להם וכו' פי' דצ"י
המחונס ח"ך ידק לשון צר"ו על ח"נה
ח"רש וכבר כתבנו דעתי' :

אשה זונה הי' שוכדקיתא מוכרת מימי ע"ן
פי' כז"ח דקשה לומר כפי הפשט
שהלכו הלד"קים צ"ח אשה זונה וגם י"ל דצ"ח
לדקדק ח"נה אש"ה להורות זונה כז"ח ד"ס כז"ח
זה צ"ח וכמ"ל ועמ"ש והכון לדעתי צדעה
המחונס כרדיק וכח"ל : [ס"ך לפי הפסוק]

וי"ל עוד אשה זונה חומרו אש"ה ללא ל"ך דהנה
כתב ע"ן האר"זל דר"ח כהנבלה צחבר סק"י
ואח"כ צח"ה. הנה היה בלגולה צ"י פעמים אשה
ובאח"כ היתה בלגולה א"ש. ח"ש צ"ח אשה זונה
עשמיעט צח"ה עדיין כשהיא צח"י אשה כשמוע
ע"ה דכח"ה אח"כ להיות א"ש והכרחיה להיות

ושמה רחב אנה תליל ויצאו צ"ח רחצ הזוכה
והנה לדעת הח"ל שהעוררו שצ"ח

דקחמד ושמו ושמי' ואח"כ השם הקריאה חורה
על דקחמ עשא"כ צהיפך אנה עשמיעטו צמה
עלחמד ושמי' רחצ להורות שהיתה לדיקח והנה
י' להתנוק דאנה זונה היתה עד היום וכעת

כהעוררה צהשונה צצ"ח"ס לצ"חיה ולמה יכנה לה
חואר לדיקח צמה צוח"ס ח"ך הוא לדעתי עש"י
ע"ש צפ"י וילכו ויצאו צ"ח וכו' עש"י [נ"ס] כהחוויה
העכ"ן שז"ח צצח"ח"ס לצ"חיה ח"זלי שאלה הגם

שהתנוכו צשל"ח"ח יאשע כמ"ל שפיצה השליחות
הוא דוקא לעכ"ן הזה והיו ע"מ"כ"ס לשאל הנה
כהחוויה הנ"ס ועל"ה ח"ע צח"ך צ"ח. והנה
ח"ח"ו לא כדע מה צלע צנ"ס הל"ה ומה הי' חקר

ח"ס ישאלו ח"ה פי ע"ס ח"ר"ן הי"ן רחצ חזוכה
סרו"י ח"ך הוא דידוע מחמד ח"ל דר"ח צצמה
ז"ח"ה ע"כ ס"צ"ס ח"י' שלא יע"מ"כ"ר לח"י' שמה
ח"ש ח"שה זונה ושמי' צוח"י' הנוסף להורות דגם

שמה זונה היא דח"ח"ה צצמה ג"כ (והא דחמדו
ח"ל שהוא דוקא צידעה ומכירה הוא דוקא
להחומר רחצ רחצ ע"ד נק"י חבל להצמרה יקדי"ס
צורחי ע"כ"י ח"ע"ו צל"ה יודעה ומכירה י"ש לדקדק

ע"י מדברי החוק' צצכהד"ר"ן דכחצו דגם הא
ד"כ"ס"ה צצמה הוא ג"כ דוקא צידעה ומכירה
חבל המעיין ש"ס י' לתרץ קושייתם ש"ס צח"ס"ן
ח"ר וגם לו י"ה כדבריהם ח"ס ח"כ"ר"ס שמה
וצ"ח"ס אח"כ לצ"חיה צורחי י' ח"ש"ט) , ואפשר

לומר עוד דהכוונה להודיע דקח"ס ויצאו צ"ח
אשה זונה ושמה וכו' דהיינו שהיתה זונה כז"ח
שז"ח"ס צצמה ועכ"ז הם צ"ח לצ"חיה ולא ח"כ"ס"ה
לח"ו לגדל קדושתם

[להרחיק ער"יית הכיעור]
וישכבו שמה ל"ך לדעת מה עשמיעטו צ"ה
וגם מה צ"ח לשלול צח"נה שפי"ס דייקח
ואפשר צ"ח להשמיעטו דקח סלד"קים יחיקו ע"מ"ס
מחש"ט הכיעור עד ק"ה ח"רון צח"ח"ס כ"י צ"ח
צ"ח ח"שה זונה ח"ש"ט ען ירחו דצ"ר מוכער ע"כ
הי"כ"פ ש"כ"ו לצ"ל יפ"ו ח"ל ח"נה ח"ש"ט שפי"ס הי"ט
להיותם שמי' משא"כ צמ"ק"ס ח"ר זה דרכם
לעסוק צח"ר"ס קודם השכ"י"ס :

או יחמד וישכבו שמי' ולא הלכו ע"מ"ס סג"ס
סר"ח שח"ח צ"ח אשה זונה וכת"י ח"ל חקר"ב
ח"ל שח"ה צ"ח"ה כ"י ח"ר"צ"ח ס"י"ט כז"ח"ה יאשע
ש"ה דוקא ען הסכרה :

תר"ח"ס צר"י לפי"ס עיקר צ"ח כרדיק דשכ"ח"ס
ח"ר"ש כ"ו ויהפ"טו כל ח"ל"פ .
ח"ה שח"ר"ג"ס צר"י הי"טו צקוד שלא ר"ה ס"ד"ע
ישראל לצ"ל יחח"ן לצ"ס וי"ש לפרש לפי"ז ח"ר"ש

נעמסה נחממה נגדוה כלמס לטליל אה סערגליס
ועיכ לא קיפה סטיי זכרה :

בי ויאמר למלך ירדו לאמר הנה אנשים
באו הנה והלילה מבני ישראל לחפור
את הארץ

ויאמר לא אלמר ויניד כי גרסה נעמס סעמסה
ספיסוד ופאלד ויאמר סייס נקיטר ספסיסוד
כי נחמו מחד סמניד ולא נחייסך הענין ופעפייכ
סטייט הלילס וירצאר עוד להלן אייט ויס
נמרדס סהכטן חמר זה

למלך ירדו לאמר איט לאמיר לזולה והכרה
דודאי אייט לכנוס אל המלך בלא צר
והנה מן הלוך ניטול רעה מהם עייס והסומרים
עד אשר ינחשו לציא אל היכל המלך ובכאן
נחכעל המניד מחד וככהל ולא ספיק להמתין
עד גוא חל המלך רק חמר לשוערים דעיילי בנא
צר המס חיקף יגלו אה און המנך חמו ויאמר
אמר האומר למלך ירחו לאמר סיאמרו חיקף
למנך וייסוי עט הכתיב סנעסיה סענין נמה רוח
נופלג ופעפייכ רחנס סעמסה השיי והלילס
[לכנוס כבי טוז רפי חשס חיקין ופחחים].
הנה ביי דגה הלילה מבני ישראל לחפור וכיי
יס להכנוק חומרו סנה מורה כמורה בלכנפ

סנס לפניך גם חומרו סנה מה צניי זסה ויחר
טוז ליי בלא הפיר גם חומרו הלילי סליל בלילה
וגם יקטה סבי הליל אכסיס מעני ישראל בלא וכיי
וסנראה דהנה בליוס רליי סוכיה המניד סנאו
לחפר אה סארץ דילעא לכחורי וכיולא , עייכ
פראה ססוכיה כך סנה ראו סוכה גדולי מוצנה
לכל מעסכיל סנאו לחפר דהנה סס מעני ישראל.
ויס מחסריי נחורתי מיעקב אציהס ומיוסף לכנוס
נחמה לעיר . גם נמקוי סאין חשס חיקין . יס
ששס פחחים נמקוי סאייט מורגל עיין נחוס
ריס פסחיי חיש סנס בלא הכיש . נמקוי
סאייט מורגליס ויס חשס לכסיס ופחחי .
והנה האזירה לכנוס נחמה לעיר סוא מחשס
חיקין . וסאזירה כבי טוז אפילו סכבר סקעס
חמה ועדיין סיוס עאיר . חשס חיקין איכא .
פחחי ליכא . וסנה אס סס סניס דליכא חיקין
ועדיין סיוס עאיר הגס סכבר סוא לילה עסקיעת
סחמה עכיי און חשס פחחי גייכ וכראה דלייט
בכלל האזירה יעיש נחוס פסחיי וציק וחנין .
חיש המניד הלילה סכבר היי אישון לילה ידוע
וכיכר לכל . וסנה סס מעני ישראל וצודאי לא
יעגרו על תורת ועל ליוו ישראל אציה על כרחק
סחכונט סנאו לחפר וסככרה סוא לנא בלילה .
ועישור הענין נקיטור כך סוא . הנה לפריכס

סענין אשר חומר דהנה אכסיס בלא סרה נמקוי
סאייט מורגל . ריס חשס פחחים . וכבר היי
אישון לילה וסס מעני ישראל וצודאי לא יעגרו
על דניי תורת עייכ ליי סנאו לחפר וכיי
וירצה עוד אחר כדקדק מייסין ידע המלך סנאו
ציה רחב אשר סלח לצינה הוליחי וכיי .
אך סוא לדעחי לסיות רחב נעמסה זינחה ונפיעו
ביודעה ועכירה . וללעז היי להס נסוכיר סמה
נמה סאייט יכולי למלאות חלווחס נה עייכ
סיי נמעניי מוזכיר סמה רק נסימון הלילה היינו
אזחה סמוכנה לרטרס הלילה . או בנאפצר סמניד
למנך מענין רחב לא ערצ אל לנו להזכיר סמה
נפירוש לכל יאמר המלך סהכונה רק לחלווחו
נחזכיר סיה דידוע היי לכל שגס נחזכיר סמה
ספעול סחלוס . ועייכ חמר רק נסימון הלילה
כניל וחמר סכיה (לפניך נצירור הענין אשר
סאייט) אכסיס בלא הנה הלילה סייט למקוס
פלילה סייט לצינה רחב . וסנה סס) מעני
ישראל [הלילה מעני ישראל לחפר ריה פילה
אשר סס מלורס לממור צריח מילה סלחה].
(אשר חלקיה של חלו סוכא זמה סוא עייכ סשפוע
צודאי כי בלא) לחפר אה הארץ (עייכ בלא לצינה
רחב סהיא יודעה לנ סמלכיס וסריי) .

לחפור את הארץ . לא חמר לחור או לרגל
הגס סנעניי ספשע פירשו סהוא כמו לרגל
עכיי טעמא צניי למה סינה והנה יל סכרחה
בלטון הזס כמו חופר נקיקע סמולא
ארץ אשר לא ראה אזחה וסייט מוכוס מעט
כן ענין ארץ ישראל עם ישראל כאשר באיס
ישראל לארץ אז מתרחבה ומחנלה רחב ארץ
אשר לא נראה עד סיוס סנס סזס מלאמר
סגוי סמניד למלך פכיי סטיי סס נפיו ענין
סמלטרך .

[עיי יסינח הארץ מעלין סרפיה כילולין]
וייל עוד לחפיר אה סארץ . עיי יסינח סארץ
מעלין כל סרפיה כילולין . כי סעלחה
סרפיה כילולין סוא פיי תורה ועלטה ואין תורה
כסורה איי ורוצ סעלטה סס צאיי דוקא . ופיי
לחפיר אה סארץ . לסמטרך חללי כל סרפיה
כילולין סנקדושה סעמחרין נחוך כל סעולס. חס
סנאו ציה רחב כי נה כה כל סמלכיס וסריי
מסהוא כוחא דסרו צגורייסו . עייכ נסאה יסשע
לסעלות כל סכילולין נקדושה ועצור צעניי
סחיס אשר צירך יעקב לאפרים חרעו יסי מליא
סגויס . סייט זרע יסשע יסי נמקוס סררעו
ליא סגויס .

ועוד כשמועו לחפ"י חת הארץ, לחפור ולגלות כל המעמוני שנה כי כל מה שהעמינו סאמוריים צאנת כחגלה להם.

וי וישלח מלך יריחו אל רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר באו לביתך כי לחפור את כל הארץ באו

לאמר לדעתני לאמר אמירה נחשאי ונפיוס . ומשמיענו גודל הכס גם חוס לדקתס כי הנית אשר מולא המלך נחוכה מרגל גם צעל הנית נחזקת סכנה צאמור כי גם ידו חכון עם המרגל וע"כ מן ההכרח לצעל הנית להסתידי סענין צכדי שלא יתפס גם הוא לצל נכאון יאמר ששלה אליה נחשאי ונפיוס שגוראי אינו חושד אותה רק נחם לצבנה עשחה זאה שלא ידעה שהם מרגלים וא"כ אין עליי מית"ש סכנס ולאנפ"כ עשחה מה שעשחה . ונזה יתוודע גודל הכס וחוס לדקתה וגם ע"י כחודוע להם גודל הפחד והמורך שצלבנס כאשר יתצאר להנן .

הוציאי האנשים הנה לל טה להסלומים לחפס צנית רק קלה לה אחס צעלמך סולאי הנה כס גדול .

הוציאי האנשים הנאים אליך אשר צאו לביתך כפל לשון וצטייני . וגם הנית האנשים מיותר והל"ל סולאי הנאים וכי אך הוא ע"פ פשוטו יאמר לה . סולאי האנשים הנאים אליך שחחה סוכר צנאו אליך צנחי אטטיחה ס"י זכרים ונאו לגמור סאוחוס פדרך כל הארץ כי סכני עוריעך . אשר צאו לביתך סאנשים סאלה . לא יצאו אליך כדרך כל הארץ כי כונחם רק לצא לביתך לא אליך כי לחפור חת כל הארץ צאו . ע"כ צאו לביתך אשר סס קיצון סמלכ"ס והשרים ויתוודע להם עכ"כ"ס נסחרים .

את כל הארץ צאו . ס"ק טיבה כל . להורות לה זיחה . צאמור לה לו י"י ש"יך חושש לעיר הזאה סלח אחס סאונת כל סמלכ"ס וסס צאו לחפור חת כל הארץ . ואס איך חושש לי עשה צטב"ל סאר סמלכ"ס סאונד . והנה אין גם מדרך המלך לפ"י וחסק חשס אחס סתי"ח מציח סכי אנשים . סלח צלוח סלטה סריס"ס וסרנס סלופס . יסינ חפ"י נאכ"ס סהמה . אך להיזה צנע אשר צאו צכי יסר"ל לארץ כפל ספחד וסמור"ל נלב כל סמלכ"ס והשרים וכיון סכפל ספחד נלב איס לא יערצ חל לנו לסתכנה ססקי"סוח ספילו על ילדי ציחו ומקנת כסו .

צא סכירו מי"ש משה ספחדס ומוראכס יתן וכי אשר סדרכו נה וירצה עוד . הנאים אליך אשר צאו לביתך כי לחפור . ענין סכפל . נתן לה סימן סתחצונ ססס מרגלים . צאמור הנה סרחה חנשים הנאים אלי"ך צסיוחך צנית ציופיך סשפדסי , וסס צאו רק לביתך מצלי סתצונ כך . רק כניחח איס חל נית ריקס . כן סס אינס ומספעלים ציופיך נצניע אליך ורמיה עלייחו ככסור"ל . מה סדע מעסיסה כי לחפור וכי . סרנגם ספיקו גוציר"ל דחמי לוסיך דעל"י לביתך וכי . הנה נפסוק סכי סלשוטת נלסון ציחס הנאים . אשר צאו ולמה סינה צמרנוס וסכרחה דנח לפרס כפל סלסון . וסנה לסון אר"י"א צמרנוס הוא ציחס צמכוון ולסון עלי"י סלח צמכוון כ"ל . ע"כ נפסוק ח' סנחמי ו"לכו יצאו נית וכי ו"ל כאמר ויצאו ירחו נית וכי כרחה דקלח צמכוון סיכך מרען להס סנצאו נית וכי . ומחס סס"י היחס כסינה הנה סירנס וע"ל סלח צמכוון . ונפסוק צ' הנה אנשים צאו סנה וכי סנה סמג"ד ודאי לא סיפר דקלח צבוונה צאו דאיכ לא מרג"ל ס"ז . סנה סירנס אר"י וכי וכאן כפל סלסון סונח"ש הנאים אליך אשר צאו לביתך . ר"ל לחס סוכר אשר צאו לביתך לחסות חחת לל קורחך מרס ומעמר כדרך סאורחים וסלח צמכוון לחיזה נית . אזי ח"י עוריעך הנאים אליך דייקא צמכוון וסנן :

רשי לחפור לרג"ל . וקיר"ל למרגל חופ"י כי כמו סחופר צארן מחבלה לו עפר סמון כן המרגל מנקה ומחפש דברים סמוכים . וכסנחתי לידי זה כ"ל ג"כ לחרן מה דלח קאמר לרג"ל רק לחפור . כי סירג"ל סולך מעוקס למקוס צארן לדעה כל מקוס אשר צארן ומסיכ סחח סוחס לכצוס וסיכ י"צו על"ז ומסחית וסחי"לות וסח"ך יסינו מון ומחי" . וסיכ חנשים גצרים וסיכ חל"סים וסיכ ערים צלרות וערי ספרות . לוח נקי מרג"ל סאיך צרג"ל"י צכל מקוס מסחי"ב חלו סלח יסוס"ב לא סלכו חנה וסנה רק מעוקס אחד יתוודע להס סענין סמצוקס וסחבלה למו מעסורי סאוחות וכי כפל ספחד סיר"דיס עליהס . לוח נקי חופר"יס סנמקוס אחד חופר לסחננות לו דבר סמון מן סינן צמק"ס חז" . ונחורו מקוס ונחורו מעעד יחבלה לו ע"י מעשה ספיר"ס . וסח דבחמילת ססליחות קרחה מרג"ל"יס . כי צחמילת ססליחות סלכו צרג"ליס מעוקוס לירחו וסוח ככך לדעתי :

די ותקח האשה את שני האנשים ותצטנו ותאמר כן באו אלי האנשים ולא דעתי מאין המה :

עוד כי כפי קדר הסכונים נראה שבין אנחנו עליה המלך השליחות להחזיקה מפני סיבה פעולה הסמכות והאריך יתכן זה שלא תשיב לפני המלך שום דבר . עד שהשפעה חזת דבר ואחרי תשיב אנחנו ובס האך הוא נאפשר אם היו עוברים המרגלים צמקום נגלה הלא יראו תשלוחים ואם היא הלך לעקום המרגלים הלא ירגישו תשלוחים :

ותקח הנס לשון קיחה לא ידק על אנשים רק על דבר המעלול מעקום לעקום עיך מחתנס צביע דבר לשון הכהנה או קרב . וכן פירטי צביע קחס צדנרים . ואנב מדקדק

(עיך נמצא בבית של המחבר ול כנראה שהתחיל לחבר בסדר על נדך ולא ידענו אם השליח

דרך

טע א

פקודיך

הגני מהן לפרכס סיום נרכה . מה שחקר נפטר הקדוש דרך פקודיך נגמרת ראשונה ען אלעזר קיען סי עד אלעזר סי ים . וסנה סס נכחמים עעדי עוד קודם סכדפס סספר סרל . ונחתי סכסכים סללה נמתס לידדי סחקיד סיקר נבטיק מי עסס ספירל כיי . נכד סמחני זיל לסדסיקס ולספילס פיפ סבל וכל מי עיס לו סספר דים יקח סקופטרים סהס לספלים סמסרון ססמסססו על קדר סכלוס זך וקני עכל סצילס נבדי לוכס סרכיס סלעוליס ללור סורס לור סגסיר קודס ועסור . זייע ועכיי עעסס ועד עולס חים . עבר לנבדי סי סלעיר ממשס מענדיל צריזל מעצור פס צלריקלור .

היות צמחיו צלופס כי סמקיינו חינו רק זס כלצופס . ופי סנחכיס לו ען ססמיס סרל פי הלצופס . וסו סעבן סוהסות סרלס עס חסוה צולר . ונח סבן כיה סחמירה סורס לקדס חיע נסענה ססמיס כטרע וסס יקדס סרלס חיע ימסך נסענה סרלס לצופס קודס סעייז זכס לעצור חת סי . וסעפי ססיח נסענה גדולה לריכס חל קידוס חניו וסוה נסענה ססמיס לסולח לו לצופס ייבולה ולא יסי לצופס זס סינס לחסל דונמח ילסיר מעלל ססס ימסל סבן ססנוטס [נכחן סיס חקר נכחנים סכיסנו לרשוק וסדסיקו כ נלל סרנעסס] נעסכיס חחרי סרל עד כחן לעסו וכסלס לי עזס פי ספסוק וססרוד חס עונס וסו עון חצוחס (רען סטרך לססודות לסיות סמסח סל סכיס מעסך גס ללצופס ולפעמיס ילרנ סכבר סרל סו ח צביע וסחיכ ימסל סבן צמוה לסקינח סלצופס סל סרל . סנה לרך לססודות גס עון סרל סיסי גס לסרל כפרס חס ספירט סכחוב על חיה עון סל סרל לרך לססודות סלל כתיב לל ימסו חצות על צכיס סי פי פירס סכחוב) במעלל חסר מעלו צי דיוו דסססס מעססי צלל צרכס מעל וכיל לפי דעסיס לל חקס צרכס נסכסס זז דסמססס סו נעלמס סו ח צרכס ככסר מקדס חיע ללורך נצו דיועו דיקוד דוקנול נקלל סס סל צרכס יסו דילי צריך דילה צרכיס . ופי סקידות נעעסס סו ח צמקום סכרס מעסלכ כסלסו מקדס חיע ופי מעבן רק לסכסו וצרכס לל סיקנו חכ סכס מעסוסי צליצ ועעל צקודס חים סכי על

ה ויל עק נעעמי מעלס . מלס פי סכסלר חללס נעסר סגלגוליס פיח לצבר רפיס כייק סנחוך סקליסות נסו ולסחזי חל סקדוסס (עעס לעס לריכיס לקדס חיע נסענה סזיו) וסנה סרל וסס נוכיס ערד רוחס נסענה סזיו צי כקייס לנעסו חי ען סרל ופי ען סרל כי נסענה סיסי סולר סו מוסיג דויכ יילחן (ריל נסענה סו חזיו עלין דויכ נייבול ביכ הלונן סו ח צחי ססקריס ען סרל יוד , וסרלס סו ח צחי סצורות ען סרלס חין) וסלצופס מלציו וסוה ולצופס זס מקיינו לעסוה מלס כי סו ח חינו יכל לעסוה ססרל קען ונפירו חס סו ח סו ח סו ח כי חן סוכוחי מכיחיס לו לעסוה מלס ורך סעד לחוכו נס סלצופס וכן חס סכעסס חדסס סו ח ולל סורגלה

על הלבוש וחדע מדברי הגלגולים מעבין מעשה
 הקליפות שנותנים בשמה גבוה במקום לא עשור
 ויהי מהגזרה אחיב צחורה וסוגרת הקליפה
 והנה לצושים שהם לא עשורים צמנדר הכוחה
 הנכונה של אז ואם אעפ"כ צדוע עחס
 עשירים גם הלבושים הנן העבין ע"כ אמנה הדבר
 אשר כחצו שגם צמנדר הכוחה הנכונה שלא
 קידש ח"ע אעפ"כ ילא ידי חוצה המטה כיון
 שזיכנ הנן להחגבר ע"י חורה ועצודה ככל .
 וצנה פרטנו ספקוק רצוח רעיה לדיק ומכולם
 ילכנו ה' רעיה ג' צ"פ לצו"ש המה הלבושים
 שנ אז ואם והגם שהם רעוח מאוד צרבו יתרה
 עכ"ז מכולם ילכנו ה' . והנה דגשה הלמד הוא
 צמקום למד שבי' כמדע צדקוק והוה כאלו אמר
 ומכולם ילכנו ה' היינו ילכנו מעבירות הלבושים
 להיות עשור ולול לעבדות יח"ש ואמר אחיב
 שומר כל עלמותו היינו עלמות הנשמה הפכיעות
 והנן העבין כי חן להחריך :

יד חה העבין ש"י עלמות שנותן ללדיקים אשר
 נשמתם סוד טפה שהכד הנק' אל וצ"ש עשור
 קושה שמקדשין כל שיעור קומתו שכל חג"ד ומדות
 חגיגה נה"ס הנה י"פ ח"ל הוא ש"י הנן
 העבין ועה לקלר והתצוק המדיק לאשפה חי
 עשה החסד לצטלה נקרא קרי ג"כ ג"י "ש כי
 יש ציחוס הטפה שיעור קומת יו"ד והוא כהן
 אוחה ח"ו אל הקליפות הנק' קרי זה נע"ז נגד
 הקדושה נחלת ש"י הנן .

י"א ולחיות העבין כן מעשרויו קודם עסק המלטה
 חלחה כהרבר בהשונה צכל פעם ענ העון
 המחור הכיל כי להיות שטוח לריק ח"ו ונכשקו
 צמוכ"ר הנשמות אשר היו רחוס לנטס לטפה
 החוף ועי"כ לא יוכל ח"ו להמשך לצוש קדוש
 לצנן הנולד אחיב ציונו צקדושה ע"כ מהראוי
 לטרהר בהשנים מקודם צפרטום על החטא כל
 ולרעתי זשו הנרלה צפשו הכחונ והחידו אש
 שנס וחה עיון אצוחם צמנלים וכר (אשר כחצו
 פירושו צחות ה' ועדנו לפרש קיום הכחונ) וחק
 אשר הלכו עחס צקרי ר"ל דלרך להחודות ג"כ
 העון קרי של אצוחיו רע"ז נמשך לו ג"כ לצוש
 שאינו קדוש כ"כ השי"ה יעזרו לשזו אליו צאש
 ואי"ה נדבר צחקון העון צעז"י :

י"ב הנה עשה נעחיק צנעט המלטה הזאש
 לשון הזהר ותקוים [הגם שדברי הזאש
 ראוי להקדים עכ"ז הקדמותי לפעום דברי מרן ז"ל
 צבדי להצין ע"י דברי הזהר אשר הוא חתום צחלק
 פוקין] ז"ל זוה"ק צחאשיה דק י צפקידש שהיחאש
 להעסק צפ"ו דכל מלן דלעהכק צפ"י גריס
 לסחוף נסר (יקוד לדיק) למשרי כניע חדי

(שישפיע חמיד למלכות שמים השפעות קדושות
 ונשמות קדושות) דלא יפכקין ע"צו ועל (הייס
 מלכות הייס יקוד דמוק' צקוד כל החלום הולכים
 אל ה'ס כי כל השפעות מיקוד דדכורה הולכים
 ליקוד דמוק') החמוליו צכל סערין ונשמתין חדתין
 מהחדשין (כי ע"י השפעות יקוד דדכורה צכק'
 צבראים נשמות חדשות) ונפקין מההוא חילנא
 (היינו הויא עשיה) וחילין סג"חין אחרציו לעילא
 צהדי ח"טן נשמתין (כי צחוס' השפעות נחוסן
 כה צכל ח"ילי מרווחים צכל העולמות) הס"ד
 יפרט המ"ס ערין נפשו ח"י דח צריח קיימח קדיש
 נסר דנביד (מוטך השפעה מן מוח היינו היקוד
 לדיק) ונפיק (מן הויא להשפיע צקוד והקיימות
 וע"י דיל"י אחרציו ורחשין רחש"ו ורציו דנשמה
 לההוא חיה (מלכות שמים קוד הח"י אשר חסו
 חלקי ישראל שראש יחוקאל ר"ל) וצח"טן נשמת
 דחעלין צההוא חיה נפקו כמה עופין דפרר
 ומחסקין כל עלמח וכד נשמתח נפקח להשו
 עלמח ההוא עופח דנפיק ופרח צהדי ההוא נשמת
 מההוא חילנא נפיק ע"י"י כמה נפקין צכ
 נשמתח ונשמתח חרין חד מיימח וחד משמאל
 אי זכי ח"טן נערין ל"י דכתיב כי מלאכיו יל"ה
 לך וחי נח ח"טן מקטרני עלי' [כ"ל הקטן קוד
 העופן דנפקי צהדי כל נשמתח סן מלאכים רידוע
 דמלאכים מהחוס מייחד הפכיעו היינו נפיקין
 שקודם הייחד והזוג החילון . והנשמה מהחוס
 מהזיווג מוחס . כו"ש העומים מני צטן . ע"כ
 חלל כל נשמה מהחווה ג"כ מלאכים מנשיקין שסם
 קודם להזוג . והנה יש מלאכים דייקח לכל
 כשיה היינו נצח"י נשיקין רידי" וידע הנן העבין
 וה' הטוב יפטר צעדנו כי כל דברינו דרך אשקר
 ויהי שלח יאמר ע"י דבר שלח כר"טו ופידע
 דצרי הזהר וכד נשמתח נפקח לההוא עלמח
 ההוא עופח דפרח ונפיק צהדי הויא נשמתח
 מההוא חילנא נפיק ע"י"י חין כוונתו דיק עוף
 ח' יולא עס כל נשמה דח"כ ח"ך תאמר אחיב
 כמה נפקין כ"ו חרין כ"ו ח"ך הכונה להודיענו
 שכל עוף השיך לנשמה הלזו נפיק ע"י"י לשלול
 עוף שאינו שיך לנשמה הלזו רק לחמה. ואמר
 חד מיימח חד משמאל"י לפי הכ"ל ידק להיות שסם
 נצח"י נשיקין רידי" וידע שיך יעין ומשאל כל
 הקטן צרחה ח"ע]. אמר ר"ש חלה ח"טן דקיימו
 אפטרופסקין עלי' דצ"י כד זכי דכתיב חס יש עלי
 מלאך מלין כ"י מלאך חד מלין פרי אחד ע"י
 ח"י"י חלה [כ"ל דלשפיש דמלאך סג' ח"י
 יקוד שחטוק ח"י מכללות הנשיקין רידי" וידע ח'
 נצח"י חדיבר ע"י צח"י] אמר ר"ש חיה דכתיב
 יחטב חד ויאמר חרין (ר"ל לפי דברי ה' לך

ללמד משקן סוז חנוט ולמשר לי לומר לקנרז
 ז בעיקרן ידדי יהיה סרי חרין וכן חרין חנוקן
 ידדי יהיה ודבר חי כי חשה חן לה פה כסדע
 עין צמיה) חיל לאו הכי חלה ויחטו דא ק ציה
 עלחודו דהא ליה לי רשו לאחירי חלה לי [חר רש
 לקנרז רש וקירי הכי ריק דאמר לצבד לאדם
 סרו חרז סרוה שלטא. ואפשר סכרס יח ציקן
 סס בעלמס ובי ידע] ויחן דלחיתכע ועפו כניכול
 לחיר דיוקא דכילי חבל דיוקאן (אפשר הסוכס
 פל חלכות סהילת כל ליווח סמלוטת כי כל
 סמלס חולכיס חל סיס וגס חיה כוללת כל
 לוח סתח חוכיס של ציע כי מוחת יורז צקוד
 חכל הי מן חשפר והכיינה לפי סחירי לחיר
 דיוקא חיועט חלרה כניכול סנקוד חיוז חכפרה
 זחא חל חולך ונחחוד קווחת עשאיכ צחפר
 חיוז חיו ונחיועט ששור קווחת כניכול ולפשוט
 יק כקדה קפנה צקוד חישע סרוה כל וסי
 חסוז יכפר) וגרס להחז חר (סוד דכסרה)
 דלח כנרן חיווי ופכיס קיחוז קרשח ככל סכרן
 (פוגס ככל חסרוח סככל ספרליפס כיה נחוקי)
 ועליו כחי ורלו ורלו צפרי חלככיס ספושפס
 צי צי ודחי (רל סנרוז כניכול חחרן חכיל)
 דח לגופו (רל שנגס רוז לגוף של זח
 חחוי) וכסיהח לח עייל לפרנודח כלל וחטרדי
 חסרוח עלמח עכיל חק רוח חיונה חרז פיז
 כוח גודל קדושה ונכרז יס זח ועיקר חעס
 לטרך גניה לייחד (סודיס) חיווח עליוכיס ולהשפיע
 צכיי עיי יחד סעלון. ומלכין חדחן וכסווח
 חדקוח ונרננה חסונה יחרנה חסוז ככל סעלמח
 רסיה סי נחעסיו :

יג וסנה ידדי חקירח כחשר חחנוק צדברי
 חחרייל נפי גלגוליס ונפי טעיו ונדברי
 אחיק סהנחחי חעווד חסחוווס סחרחה כפי
 חחשכל חרשחן עכרס רחיקיס מן חקלה חל
 חקלה כי נפי חגלילס נחנחר סעכיי חחטה
 חחז חיה להחיה חסווח סנעסקוה חשר נפלו
 צקליפס עיי חחז חחיר ועיי חחל ה חז חוליה
 צכל פסח כסווח חנוק חקליפס וחככסה חל
 חקדושה, ונפי טעיו חחחיר חעס לצרי חרפיה
 חרלן. ולכח רח טוח עין חחז כי חרפיה חרלן
 מן סנפלו צעה סצירה חכל ס נעה סחי זוכס
 חולמח וחחרינן. והנה צייחד חחפחל סנפי
 טעיו קילר מן חחרייל והרהח עקוס סחחוד
 לקי סגלגוליס ולכחורס חוח עכין חחז
 לגמרי. וחחכ חסוז וחחשחל על כל חכיל
 צחחיק סהנחחי דחיר סעסס חחטה חוח
 לטרך חוז סעלון וחחירות חכסווח חחחיס כס
 חחוז סעלון. וחחך חלירי כוז של חסו חדצריס

סחורס דלפי דברי חרן זיל סכסח סיה חשר
 סיה כלוה צחדס ר וכצטן צקליפס. וכעס
 חולחן חוחה עיי חעסח חחטה. ולרפחי חקליפס
 סכל סולך חל חקיל חחטת חחיר עכרס צחורח
 חל יחער פיס דנב שלח כרטר דכנס חחז
 לומר דכחחיק חדנר וחכסווח סחורח לגמרי
 דעחור צגלגוליס חרעין חחין סיוח לטולס
 סכווח חדסיה מוחס שלח ככללו צחחירי חק חז
 סכסווח ככללו צחחיר. וחחז לומר דכחחיק
 סכסווח סחחיס חס חסטה סחז כלוליס צחחיר
 ומעקף ועיי חחטה יולחיס חל סעילס וחחלנצן
 צנף וסד חחז גורס סחחחוד חחורח סעליוכיס
 ונחריח סכווח חדסוח ונשחיריס סס צכילמח
 עליוכיס עד עח קן. סיוח כסווח חרסח
 לטולס. דחרי לטין סחחיק חורה סהכסווח דנפח
 חחחחז חלחז חיה סחחז לעווח וחרן וחלכין
 סכרן לן דוק וחכח. עכ חדנרה ורחה חח
 סכלע ד סקנלה יכספרי חרן זיל וחסי ילכיי
 וחגיווח וכיי חומר דרך חפשר כי יחחז צפלוסי
 פי ספ חלכך וסחע. וחחז חנחר וחקצ עיי
 עיקר צדברי חרן זיל ונחח יחחחזו לך חדצריס
 עפיי חחיק חח חקנל. ורל דחעכין ידע דעיי
 סנרווח חכליס נפלו חק חק חקליפס ונכד
 טולס חחיקן חנר כל חלקי חקדושה חחגיע
 לחליליס וחח חשר חנע לצרייה כר עד חחז
 סחחז עוד רפיה כל לן חך חקל פח וחח חלקיס
 חחחפיה חח רפיה והנה נחנר חלק חעיצ גס
 חחז וחחחיס כסווח חחחיר צגריה יולר כל.
 והנה כחשר חחח חחחיר סיצ כעקף חכסווח
 צקל פח כי נחכנר חחיר חחחז כי עכין רפיה
 כחיק ועכין כסווח חחחיר חוח עכין חח מוח
 חח חכין סחחור צגלגוליס חחז סיוח חחטה
 לסעלווח חכסווח חחך חקליפס. ונפי טעיו
 חחטה חחחז סחחז לצנר רפיה רחיק כי חחז
 עכין חחז חחז חח סכיל. והנה חחיס עיי
 עסיה חחטה חן חחונה סנורס לחצלוח חכעט
 חחך חקליפס וחחלנש חחכ צנוק חוחה סחפיה
 חק ככוכה ספיי חחטה חעסיה גורס ליחד עליון
 כחחור צחיר כי ילוח חחחז כס סס חין לטכיס
 כחחור צחיר חז נחחז צח חחחז לקיק לקוק
 דחיק וחעכין חוח ספיי חעסח חחטה חחז
 סכילן סחחלה חחך חקליפס חוח עולי לחחלה
 צקוד חחחחך חח כי דל חחי וחוח חין לטכיס ועיי
 יחחוח סחוד רחז סוד חחך וחחחזו חין וחח
 וחח חכסוי וחחליח יחחלנש צנף עיחז וחוח חחז
 חחז כי [רעלי] חכסוי חחחיס סכחו לעולס סחיקן
 עיי חור עלון חכסע עלי צחחז חור חחז כח
 סחי צעה חר חוח טולס חחי חחיקן חחדעיה

סדרם ג' אדם ויקדים החקן ה' יק ג' .
 כנה ירחי להיחז סרני ולייני כיו לעמידם
 עד חקל האמה חמי ספיים וספיים יחזר
 ספיי ע ד כ"ג ועל כיוולא גזה אומר לא שישנא
 ולא איהא לומר שהאמה איה כן יק ליינה שלא
 אשכח אה הכלפיד וכיו כעוקל ועולה מכסה
 חלף כ' :

יד והנה ילא לב מכללית סדרים אשר טנה
 וסעב סאטי טח להצלות הכשוחה וריק
 ען הק' יפה וליחד הדודים והריעים נשילוחם
 סעליזים. ולפיריד הספצית טיינת לכיי ולא
 יסין סעשכל נקדישה נעה סחקרש חיע נפארט
 יס"ס ספטיס וקדוש אומר לו :

פיר ולריך להסנוק מה דקפיה לכארי על
 סנוס סלו סכאמר וסכנה עפי קדוסי
 עילויס דסרי כלל נידים דכל סחטת סס לטוך
 גבוס ליקנסי ועלי ריחא דמטה זאה דייקא
 וגס נענין סעלחא ריסיק כיה וכל עכירס סאדס
 סוקס נפויסו חפילו נכילס וס"י אעפייכ רנו
 יסיעס לעטיס הוזה כי סח ענין דועה נדועס
 כעס כביטל לדוננה סיחד וסיוג נאלוחה סעליזים
 כללח סקס סיה סעשפיע עס סס חדינ סמקבל
 חלח סח סכונס ספסופי דך כלל ליחד ספסות
 סקדוסיס סרל :

פין וסדע עוד ריקד לדיק קעשפיע נקאל
 עדיי ועילואו (רועה לסמילוי סכסעלח ספסו
 להספיע לעלכות סמ"ס) סס ין לח רד ג"י סיק
 ענין סנוד רעיה אגרים דכרלה ורכיב אגרים
 דסיק' והוא ענין פריז ורצי סכאמר נהרס חיל
 רעיה אסקי רחונח גלי פריז ורצי ועלחיו אה
 סלן. חיל ננה ריה סאדס לפריח ולרנוס רק
 נסיר. ולין ננחירחו רק ליקח לו סור ולהסננר
 ענה וחפקי' נלסון פרו ורנו לכין נעטיס נחיצור
 רעיה ורכיב למנין פריז ורצי נכה מילי עדיי
 נסר אחי אל עדיי פריס ורציה וגיכ ריש ועלואו
 מה סלן סיה ג"י מלכות. וריח סיה. (כי
 סח רועה על הזכר ססילך נרש לכן סח ריה
 וסיס רועה על מלכות נחי טקנח ססיה נסוף)
 וגיכ יל ועלואו אה הארץ רועה מילי חרן סייס
 לפי י"ס ריי ג"י דלי"ס סיס סעשכח ג"י קייס
 עכרלה חקר ריין רחוייס (ג"י דלה) וסיס
 ועלי"ס כנרתי אה כל סחריין. חיי ועלואו אה
 סלן סייס מילי חרן לפי י"ס ריי ג"י אנה (רל
 עס סקס חוסיח וסכלל חיס אנה מלרן חלמה)
 סיס דכרלה חנו אנה ליעקב וסיה סני' חרן
 עסעלוחה עעס. פ"כ אנה מלרן חלמה .

י"ו עס לרנר אה אפר כחנט לעיל דסח
 דסקקי דסקר לסמס עעסו נסכי רענון
 זכ דוקא כסקייס סחטה וחכחו נעכייס סרלח
 פריס רגס נסקייס לח יפמוד ממטה עוכה סחיהרס
 נסורס (כיו כסנט לח להלכה ולא למעשה רק
 כאלפיד סעירלה פריס לפני רנחוי) ונפיער אה
 י"ס סקס אלא יצא לדי עון חין לך דנר סעווד כ'
 וסעב ס"אלכו יסרלח כ'. וסנה רל נענין
 הסוכס גזה ד"ס חילוק נין סניע לרע נ סניע
 רועה על יחד סניע דסייט סיה מילי יודין ג'
 פ"ב וסס חלקיס נידוין ג"י ס' סרי סניע ורע"ב
 סדה על נחי' אחר נלחור כי חמוריס דסריס
 ג"י ע"ב. וחמוריס דחנקיס ג"י רי כ"ס " י"ס
 י"ס יסוד. ח חל ח"ס אלא חלסיס סרי רע"ב.
 חסס עטיס לכויר לכעס נסנה רענון כי ח"י י"ס
 לעעלה כעדר יחד פני"ב (חח לסי דנרנר נמקוס
 אחר נפי אחר חריב חרדוף חסיג לחלק סלל .
 עכונס חארי לחלוק ססלל סייט סלל ג"י ניע
 פריס וריט לחלוק ח"י יחד על פניע וח סרי
 כנדי עללס י"ו ונסענחחא דככי סאמר ועליל
 לח יסקר. סייט לבל יסקר סיחד דפניע. חסו
 נעה נה ל"ב נעלה סכאמר נריס ספסוק דסנן
 עקועס עדי סלנ וחריע לסלרך) סנס פי ססוח
 ססוכי נכיס חיו (או סעססי"ח) סלל יצא לדי
 ענירס) וכיולח רח לנעס נסכי רענון מסרתי
 לרעסיס לכין ליחד פניע סייס סיה חלקיס
 נידוין ג"י סניע לסחיר סיחד פניע פין נוסר
 סחרי דך כ"ס חיל סרלח ארי' אענל סרלח סיי
 לריכא עללח לעסרל אסו לקני' דריס וחי לסכסוה
 דסס חויל לעסרי לרע"ב כיון דחוי לן ססח
 וסרר סיר סעעלות לדוד סנס עס סוד כ' גס
 יחד. מלי ענה חסיס גס יסר כד"ל ופריס חיע
 אל חיו נעסעחא דסו חד נסר עסניחן סנפן
 נלנפין כחיי עס טיב ועס עייס. וכד עסר
 דכרל עטקנח וי לעלחא כנחלח דח כחיי ריש
 נקפס נלל עספסו. נלל עכפס כחיי חלי וסניע
 לךק וספסו עסן כסלך דלח חויל דח נלל דח
 וכד עספסו עסחק חלךק וי לעלחא כין כסני
 ריש נקפס נלל עספסו. וכסחח חנינל דלסון
 חסיחון על דכרלה לח סריח נקנל אחר לי
 לרל חסיחון גנחי חייב נכחי יווח חסכסלמח
 דיססרד כלל לחסרי חנפין נלנפין וכי אחר ליי
 וכי יססורס חד פייק לנשרל לחכח סרל חניריל
 חק כחיי לקיח דער עד דסרי חלו ססח וסר
 כ' (פייס כל סענין וכל רין דחורי"ח סרלח
 עד לנכוף) עד דסו יפני אה סר נ"ב אחר
 סכח דריס רספיוס ענעסרלח וחנירל סעשוקל
 דקייסיס ענן לחינן חוני דרלח עכיל כנס סססוק

החרפה אשה הלך ק יקוד מלם כנפשוהו סגן הספן:
 חיי סנה צלות י"ג כהנתי את סגלנדי להסחה
 הוזה"ק כס דגרי ירחייל כסכל סאך לל
 עקיל וכחנתי אלה יק וספגרה . וכעת מלמתי
 אן לי דגרי סרז כוקם על נקדוד קול יסקנדיל
 כחיז לא סכו צרלה לכנה ילרס הכוזס כפריש
 נחצורי סטניע כי נכיע אשר סלמח סס רח
 דמחשנה נעכה מוקס יכוז ונפן כעולמות ונמקס
 סלח סלמח סס רח דמחשנה (ע"כ ס' סקר
 נדפוס) סח סח וכעשן וגי ככסנ נדפוס

ספינות עליה סמס סכוח גרס לרעינ סיי
 סח מחמה סעדר סימוד ספיס וסכיל וסרע
 סכקדוש רסני סח הלדיק יקוד עולס וסכססי
 סיחה סולה צונן סעדר סימוד . ענין וכד סססר
 סולח למסרי סכפין נכענין סכסילח וסלליה וססנצו
 סגריח סגן סכנין וסכיל דמסייה לא סמרו לו
 גיכ סכצריס רחולי ססחו לכרפלל עליו כי ססנו
 סכצרות סוליה סח גיכ מחמה סעדר סימוד סעלין
 סכצכול סרבה רעלו וכי סיחה רחרי לניג וססר
 נקסו ממנו להספלל על סכלל סולו מעילח חלי

עד סאן העתקתי מן ס' ה' עד י"ט. להיות למשיבת נפשות השוקקות לדבר ה' אשר רבו
 בו ובעידיה נשטפו הדברים האלו מבית הדפוס. וציינו במעוה על ס' י"ט. ו' ועל ס' ר' י'
 ציינו י' :

תרומתי דסבי סח ע"י על סרנס פטילת רחח :

עשרתי כספן וכי כסן כריתי ציומי צונה וכי
 כל דגס זה דרש על לומרו ויהי רליל
 ו' נן ס' ס' צייר ספיע סכופטיס סייני סרענ
 ספסי נן רעסיה סנגזריס ס' צייר ספוע וכי
 נפק נגרה רניח . סח סצורח סייס ככל מוקס
 סחור חסיצח עיכ מחרנס נגרה רנח ועיין כסמיו:
 וסרל לדר וכי סכה סוכך סינח וסל. דסכה
 סרנס נפק נגרה רנח סנה נגרה רנח
 ספסו מדקראו סיס נחורח חסיצות . וסנה לפיי
 סליל וילח סיס . סיל סח רלייק ון סוקיס עיסי
 חסס . סנה סודה וכי . עיכ ככיי סחור סלל
 סלדיק יליח כעו סדרשו רזיל וסנה כחמה חירנס
 סח ססיק סח חרינס סל וילח ולמה לא סחור
 וילח רק רלך לסרורח סכחילת סליכהס ון סמקוס
 ס' ללכה נדוקח סל סדה מוסח ססמיוך וסל
 לסכרסח לא סהלך לגיור נרסר ימלח וסדוק לו
 מוסח רק ככונה מוסרחה סלך למקוכ קרונ וסחח
 ס' סיסח זסח למטוח ספרידה סינה מוסח ילח
 סוסר מוסח יסי וגס מוסיעט סהלך ככונה מוסרחה
 לגור נגדה מוסח וסל צעיר ככרי סלח ידור נן
 סעמל'ס סמוסל'ס :

א' ויחי ציני ספוע ססופטיס . וסס צייר כריד
 כריד סססרנס דייק דסליל וסי
 ציני סכספטיס מלי ספס סכספטיס (וגס סיל
 נעדרטיס דייקו זה דרשו דור סכספו סח
 סופטיס) עיכ דרש סמורנס דסיק ספוע
 סכספטיס סייני צונן ססי ספוע סמולע סכל
 סכספטיס . סייני סלנך זס ציע . סח ספוע
 סמולע סכל סכספטיס . מוס ילח סוסר מוסח
 יסי סמוליה לס לוכס ולו ילוח ימספס נעריח כס
 סח ס' ציה דוד דרס לנר ספס :

והנה כסן סקי"ק כנה נססוק סחור ססס
 וסי רעינ וסח רוכך סינה סקי"ק ספוע
 זה מוסורו סרה וסי דלח סליל [רק] וסי
 ציני ספוע סכספטיס רענ סך סח לסרורח וי
 כסול דסיני כרענ ס' כסול וסכסל עיכ כסל
 סינח וסי וסח לסלדיק סח סלימלך וכוני סחלו
 לס ס' סרענ סוק ככ לא סו וסל'ס לסרל :
 סמריעמ דיסרלל . נססוק סחור כסס כחון .
 סנה סח כככיה כלח ס' סרענ סוק
 וק נחיי . דסנה סלכו סל סלך וכוני למורינ סחי
 סיק ככסיוך ככרי סיי כמדה מוסוליס וגס מוסמורי
 סרל עמון ומוסח סני ציני דיסרלל סו . ע כ סלח
 ס' סרענ סוק וק נחיי . וסכסוק סיל לנר זס
 דעסור סח מוסלכו לי וסח נכסיוך וגס כה
 מלדיקן סח סלדיקיס כלח רל להסרחה מוסול
 סיי וק נסמיוך צעה ססס . וכככר ימול ססי
 על עס יסי' לסס נקל לסו לכנה נסיהק :

ב' סרסנין רכין . סנה ספריס ירה לכלורח
 סחי מוסנע ספריס סך מדקורח סנח מניח
 לסס יסורל ללח לרד ככנר רעיר וילח סיס מנח לי
 עיכ ס' ספריס סח לסין ססיצות וסניח סייס
 ססי סריס ככרדי צינה לסס יסורל : וסו סוק
 חסילין . סייס מוסל'ס וססניס . דייק מדקורח

הרמשי דסבי סול פי על סרנוס פגילת רוח :

כי שמועה שמינה סול רוחיות והגדה חסידים
וסנה יל סהיהם כנוסא אך מדייק קרל לומר
כי שמועה נסדה מולד סול לסודות שמינה
שמינה רוחיות ונבלי סגדה חסידות ולכן נה כנוסא
כי הסמינה סיהם נסדה מולד ולכן הסכינה סודה
נחיל על כרחק לומר שנהגורה פי מלך דייק
עד סכאז לומר כי שמועה נסדה מולד ולא נלרין
מולד. רסנה הגם דלן הסכינה והנבואה נחיל
לספר סיהם על היום ועל סנסר כמו ניוחקל
על סר כגר כדליתא בזא. פיכ אמר נסדה מולד.
חס ליל נבואה אלה פי מלך :

ויל עד דייק כי שמועה כי פקד פי ובר.
סנה ליל לומר ססגידו לס נבי ארס. סנה
נבי ארס לילן יסלן לסגיד כי פקד פי ובר.
יך סנהסוחס סובע נבולס פי ירדה נסרס
וכולא הגם דסכל נבירה פי פיכ לומר ססגיד
לס ארס פינד ססוע שפי פי סבירה ססונס.
לו ססיל סלנה שמועה שפי פי. והסס אז ליל
כסגיל דסי נחיל וליל לומר שמועה שפי ארס
נביל. מולן וללן ינא נביל לו לחיל. פיכ
לומר שמועה שפי מלך :

בין אבות' דאנן נבירה תלית' דלי קדס
סי ובי דייק אז דבנה כומר כי פקד פי
וכי ולא כומר כי זכר וסי'. והחנוק נזאר.
דס חילוק בין פקדים לכידס פקדה מולד
דסוק. חכידס מולד דכידא. וסנה כסס
ליחנודוח דלחחא וכבי חס סכיס סלומרת פי
נחיל נרל לחינא לקיד סק פקדה וכסכסס
סיינע למען כמו הגדול עבלי ליחנודוח סק
זכרס סגן סדנר. וסנה נכאן מולד כי פקד ובי
פיכ פי ליחנודוח דלחחא. וסנה מולד וחסס סיל
וכי כי שמועה ובי כי פקד ובי כולא נענוד
זס נחנודוח נבירות (לקוס לסיב לילי) כי שמועה
כי פקד ובי וסיס ססי פי ליחנודוח דלחחא.
לכל חס סי מלחחא ססנע פי ליחנודוח
דלפילי ולכלארס מלי סק' לס פוח חס סי
מלחחא ססנע נליחא לופן ססי פיכ לומר
ססמועס ססי פי ספירודח לרין גיזל סודר.
וכודרר לסקביל פרו כי פי יודע פי זולר יוס.
וכדלית' נביל ללן ר יחאן סלמר ליל לר
נננל רלך לסקביל פרו :

וד נגה די ענודוח עס נעליכן סכניא דסריוחן
לע סנ נביריח נח מוחיך דייק וס סלמרס
וכי. יעסס פי ענכס חסד וכי כלסר עסיסס
עס סוהיס וכי. ויה סכד סענע עס סוהיס
זס סכד סול סלל לקרז לנסיס לחר פוח
נביריחן סזא חסד גיזל לסוהי רוח דסבן
נעליכן נביריחן כומרזר נסנא מלפירס :

וישיי סס סייס קטו הון סיי וסי לסס לססנלך.
גי ולסנלרס סיל ארמלא ורין נסנא יחנן.
ססוק כומר קסס וחכאר סיל וסי נבי אך עס
שמינה נוס נרלי כיו סלל עס אלה סול סלר
סס. אך סול לסודות נלס פי אליעלך הי לל
פי עכיס לילס נסיס מולדיות אך לסיוח והסלר
סיל נפינע סכל זמן סלית פי סלסס נקלרס
לסס פלוי מלחכ כסנלרס ללמנה יס לס עס
נפינע ולינה סמחה לסס סנעל. וללמנה אך
נרס למחה כיכ נבני וסס כולר יסוים. חס
גיכ ככיל. הנכיס נחיל זניסס נקלרס נבי
פלוי מלחכ לחר יסח זניסס נכררס נסוסיסס
נפינע וכין סכסלר יסוים אך מוחס נרס
ולסס גיכ לן חיונה כיכ כין סלל סי פי לסלית
נסיס וסול מולדיות :

די וענוד על גזרה עינוד דיי ובר. זס ליל
נעקלר. דייק זס עכדחז יסולו לסס נסיס
סליל יסולו נסיס מוקלוד לסס סיינו לומר הגם
ססרין סקונבל מולדיל ולא מולדיות ליל מולרין
נסיס מולדיות. סיינו לחר סכנסיירו זכל סס
לל גי חס מקידס. וסולו לוחס דלעסס ולל
עפי דעס סוהיס ח'ס לסס. ולות נה ענלן
וכי סול סקונבל ללל חיל. וללו דוקא נה ענלן
ליל ככוד :

די ועל דענוד על גזירה יסולר דיי. נס סכיסס
קלי דרס דליל יועיסו נס מחלן וכליון
סכיסס ליל לסודות נחחא ענעו סכיסס ניהר
סיינע סנלר נסיס נכריות : ליחנודוח יוסיחן
סול עפי מולד סכניא מלחכ. וענל נה לל
ככר יכרס פי ללס לחר יענכס וכי : נלרנל
סכנלרס. רב כחנע נוללכיל יכרס וכי מלחכ
יעקב : וליסירח ליחחא מלכלל וכי ולימלל
וכי דייק ליל לומר וסלר דלי כולרס כין
סלל ענה ללל מסייעט ונה דנודול נבנולר
יעפי נעס סוניה קרן מלכוח ניה דוד ניי מסיח
גיכ כומר על מלכוח חייחחא ומלכוח לך ססי
ללס וגי סכיל וללמין. סנה מלכוח קרס
קדס סללרס קרן מלכוח. נעו חס מולכוח
לחר מוכס יל מחלן סכנללל נענוד לזי פי
לזי דוד. נחקייס נה סכל וללמין ולחכ סי
לעיסס קרן. מלחכ מלכוח חייחחא סול לספך
סנה סול נחלל נהרעס קרן ומלכוח לס סכל
וללמין ועד לל ססונ וסול ולל חוקיף קוס
וכזס יס מוחס רנחא [מחח כמו עסס חיונות]
עפי ללס חלפס ללרעח קרן כי כן סי סללרס
קרן סרלסן סגן סדנר :

י לוחס ליחנודוח נחל מולד על פוס מלכוח
וכי יל דייק דליל כי סגידו לס מוקלוד

